

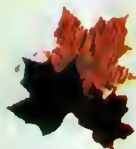
پایزه برا

چه ند سه رگوزشته په کی راسته قینه په
په رگی په کدم

مکتبۃ القوافی

www.iqra.org/iamor18661.com

مه لاله حمده دی شمه رسته

للتعميل كتب متنوعة راجع: «مقتضى إقراء الشافعى»

يُؤَدِّيهِ الرَّائِي جَوْرُهُمَا كَتَيْبٍ جَسَدِيَّ: (مُنْتَهَى إِكْرَامِ الثَّقَافِي)

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.igra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی ، عربی ، فارسی)

پایزه برا

مهلا نه جمه دی شریعه

۱۴۳۳ک - ۲۰۱۱ ز

چاپی یه که م

ناوی کتیب: پایزه برا - بهرگی یه که م

ناماده کار: مه لا نه حمه دی شه ریه

دیزاین: ره وشت محه مه د

چاپ: چاپی یه که م

چاپخانه: چاپخانه ی پی نوی

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

به ناوی خوا

سوپاس و ستایشی بیتایان بۆ په‌روه‌ردگاری جیهانیان، دروود و سه‌لام له‌سه‌ر گیانی ته‌واوی پیغه‌مبه‌ران، به‌تایبه‌تی پیغه‌مبه‌ری کۆتا زه‌مان و یار و یاوه‌ران و شوینکه‌وتووان.

چیرۆک و به‌سه‌رهات و داستان و سه‌رگوزشته و نمونه‌هێنانه‌وه، به‌درێژایی میژوو کاریگه‌ریی گه‌وره‌یان هه‌بووه له‌سه‌ر چاکسازی ده‌روونی و گیانی، له‌سه‌ر تاک و کۆمه‌لکه، به‌په‌ندوه‌رگرتن له‌ئه‌زموون و به‌سه‌رهات.

ته‌نانه‌ت هه‌له‌ی پاله‌وانی ئه‌و چیرۆک و داستانانه‌که‌سانی زانا و دانا و سیاسه‌تمه‌دار بۆ دانانی پڕۆژه و به‌رنامه و پلانی داها‌توویان زۆر سوودیان له‌ئه‌زموون و داستان و چیرۆک و نمونه‌ی رابردووان بینویه، عه‌ره‌ب ده‌لێن: اللیبُّ مِّنْ اتْعَطَ بِغیرِه، واته: "زیر ئه‌ و‌که‌سه‌یه په‌ند له‌که‌سانی دیکه وه‌رده‌گریت".

له‌ته‌واوی په‌راوه‌ ئاسمانیه‌کانیشدا زۆر گرنگیی به‌م لایه‌نه‌ دراوه، به‌تایبه‌تیش قورئانی پیرۆز و فه‌رمایشته پیرۆزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بیت) که‌ به‌ ده‌یان و سه‌دان چیرۆک و به‌سه‌رهات و داستان و نمونه‌یان له‌خۆ گرتووه، له‌گه‌ڵ ته‌واوبوونی هه‌ندیکیشیاندا، خوا فه‌رمویه‌تی: إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَاب، واته: به‌راستی له‌م به‌سه‌رهات و داستانانه‌دا په‌ند و ئامۆژگاری هه‌یه بۆ زیر و عه‌ قلمه‌نده‌کان، یان ده‌فه‌رمویت: إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَار، واته: بێگومان له‌م به‌سه‌رهات و چیرۆک و داستانانه‌دا په‌ند و ئامۆژگاری هه‌یه بۆ که‌سانێک که‌ راستی ده‌بینن و زه‌ین پوون و به‌رچاو پۆشنن.

جونه‌ید په‌حمه‌تی خوی لیبیت فه‌رمویه‌تی: "نمونه‌ هێنانه‌وه ده‌وری مواهید ده‌بینیت له‌ بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ئیسلامدا". به‌تایبه‌ت له‌م پۆزگاره‌دا که‌ تای ته‌رازوی ماددی له‌ ژیا‌نی ئاده‌میزاده‌کاندا قورسه و له‌ زه‌وی گیر بووه و هه‌موو جموجولێکی ژیا‌ن پێش‌ب‌رکێیه له‌سه‌ر لایه‌نی ماددی و کۆکردنه‌وه‌ی دنیا، تای ته‌رازوی گیانی و ده‌روونی، یان بلێن پۆحیی و مه‌ عریفیی و ئیمانیی له‌ لای زۆریه‌ی هه‌ره زۆرمان زۆر سووکه و ده‌بیت له‌ به‌رزیی بۆی بپوانین، فرمیسک رشتن له‌ پێناوی خوادا له‌ خوی‌پشتن کاریگه‌رت‌ره، ئه‌و چاوه‌ی فرمیسکی له‌به‌ر خوا دا‌باراند بیت دووکه‌لی دۆزه‌خی تێنا‌جیت.

دەى بەرپزىشت بەشدارىيمان بىكە بە رىشتنى چەند دانە گەۋەرىك لە فرمىسكەكانى چاوت لە
خوئىندەۋەى ئەم گەۋەرنامەدا و ھاۋخەمىي و ھاۋسۆزىي خۆت دەرىپرە بۆ پالەۋانانى ئەم
چىرۆكستانە.

نويسەر

۲۰۱۱ / ۷ / ۲۴-۲۳

ده بیټ تهو سوننه ته ت به سهر دا جیبه جی بگم

تهم به سهراته له زاری ماموستا مه لا مه حمودی نازادی خویوه وه رگپراوه:

سوننه ته کانی پیغه مبهری نازیز (دروودی خوی له سر) له بهرترین ناستی ئینسانی و تندرستی و شارستانی و روشنبرییدایه بۆ ئینسان، بۆ نمونه سهرنجی خه لکی ئه وروپا و ئه مریکا بده، که زۆر کهس پټیان سهرسام بووه، ده بیینی به رسمیل ده کهن بهر له وهی موسلمانیش بېن، ته نها وه ک پاک و خاوینی و جوانی پوخسار.

ماموستا مه لا مه حمودی نازادی له سهرده می ناوارییدا له ئیران ده چټه شاری (سهرده شت)، له وی ده چټه مزگه وتیک، ده بیینی ته رمی مردوویه ک که وتووه و کهس نییه بیشوات، بویه ماموستا ههستیکی دینی هانی ده دا که بیشوات، له نه جامدا ناوی بۆ گهرم ده کا و قۆلی لټه لده مائی و نه وانه ی له وی ده بن ته رمه که ی بۆ ده خه نه سه رته خته ی مردووشوره که، که ماموستا ده چټه سه ر ته رمه که ته ماشا ده کا سمیلی ده لټی ده سکه که وهره، به جگهره ش زهره بووه، شتیکیان داوه به سه ر ده موچاوی دا، ماموستا بوی ده رده که وی مردووه که کا که ییه، به لام له دلی خویدا ده لی: ههر بیشوم باشه، پیش هه موو شتی سمیلی بۆ په زېر ده کا و بوی دروینه ده کا و ئینجا ده ست ده کا به شورنی، کاتیک خزمه کانی ده زانن ده ست ده کهن به گریان و نا په زایی ده رپرین و ده لټن: ماموستا سوکا به تی به مردووه که مان کردووه، ده سه لاتیان نابی نه گینا له خزمه ت ماموستادا بټه ده بیشیان ده کرد.

ئەجەل لە بێردا نەبوو. لە سەتلی ئاودا بوو!

سەبارەت بەم بەسەرھاتە، خۆم ھەردوو مალە کە دەناسم و ئاگاداری ھەردوو رووداوێکی شەقامم:

لە گەڵ ھەر پووداویکی وە ک نەم پووداوێدا باشتەر بۆمان دەردەکەوی و دُنیا دەبین کە ئەجەل شتێکی حەتمییە و پاش و پێش ناکا، نەگەر کە سێکیش کوتایی بە ژیاڵی نەھاتی، لە پووداوی زۆر سەیر و سەھەرەشدا پرزگاری دەبی.

لە شاری سلیمانی و لە گەرەکی مەجیدبەگ، سالی (١٩٩٥) مندالیک بە ناوی (ئاراس موحەممەد) کە خەلکی گوندی (سەرگەلو) دەکەوتتە بیری کەو، کە (٣٢) مەتر قول دەبی، بە قەدەری خوا ناوی تیدا نابێ، دواي نزیکەی دوو سەعات و نیو مندالە کە دەھێننە دەرەو، بەلام تەماشای دەکەن نەمردوو و ماو، ھەتا کاتی نەم نووسینەش ماو و ئیستا گەنجیکی موسلمانە و زۆری نوێژەکانی لە مزگوت و لە پیزی یەکەمی جەماعەتیشدا نەجام دەدات، بگرە زۆر جاریش بانگ دەفەر مووێت.

لە کاتی دەرھێنانەویدا دوو جار پیاویان بە گوریس داھێشتبوو ناو بیرە کە، بەلام لە دە مەتر زیاتر بەرگەیان نەدەگرت و ھاواریان لی بەرز دەبوو کە ھەوا نەماو و خەریک دەخنکێن، ئەوانیش ھەڵیان دەکێشانەو، ناچار گەران بە دواي بیرە لکە نیکدا، دواي دوو سەعات و نیو دۆزیانەو و دەرینھێناو.

پورزای نەم کورپی کە لە ناو ئەو بیرەدا نەخنکا کە ھەر دراوستی مالی ئاراس دەبن، مندالیک بوو بە ناوی (بیلال)، لە تەمەنی دوو سالی دا بوو، لە مالهو لێیان ون دەبی، زۆر دەگەرێن بە دوایدا، دواي دەلێن لەوانە یە نەمیش کەوتبێت ناو بیرە کەو، دەچن دەبینن بیرە کە سەری داپۆشراو، ئیتر بێنومێد دەبن، پاشان یەکیان دەچێتە حەوشەي دواو.

مالی خوځيان ده بښئ سه تلېك ټاو دانراوه و منډاله كه چووه سه يري وينه ي خوځي كړدووه له
ناو ټاوه كه دا، كه وتووه ته ناوي و خنكاوه، بښه وه ي سه تله كه ش قلب بښته وه ! .

پاكبي بو ټو خودايه ي (ناراس) ي له بيريكي سي و دوو مه تري دا له مردن پزگار كړه و له
سه تلېكي سي و دوو سانتي مه تري دا، كوټايي به ژيانې (بيلال) يش هتئا.

كفني بو كابر ا هينا. كه چي به نسيبي خوځي بوو!

حاجي محيدين چنگياني گيړاږه وه:

له گوندي هرميله ي نزيكي چوارتا پياوړي زور نه خوځ دهبې كه دواچار ده كه وښته
مهره مرگ، له و كاته شدا ته نها ژنه كه ي له لاي ده بښت، كه نيواره خه لكې له سر نيش و كار
ده گه پښته وه، ژنه كه ي بانگي دراوسيپه كيان ده كات و ده بښريت بو چوارتا كه كفني فريا
بخات، كابر اش هه نديك شتي پي ده بښت دايدنه نيت و به كوله غار راده كا و به ماوه يه كي كه م
ده گاته چوارتا و كفنه كه ي بو ده كړيت و خيرا ده گه پښته وه، سا به لكو فرياي بخات، كاتيك
ده گاته به روه ټو نه خوځشه ي به لوكه ټاويان ده كرد به دهميه وه، كه ميك هيواش بووه ته وه
و بو سبه يني چاكوتر ده بښت و بو دوو به ياني هوښي دښته وه و ده كه وښته وه قسه كردن و
خنه خن كردن.

به برياري په روه ردگاري زانا، ټو پياوړه ي كفنه كه ي هينا نه خوځ ده كه وښت و دهمري،
كفنه كه به نسيبي خوځي دهبې و كابراكه ي تريش كه له حالي گيانه لاډا بوو به ته واوي چاك
ده بښته وه و هتا نووسيني ټم چند دپړه ش هر له ژياندايه كه نزيكه ي بيست و شه ش
سال ده كات!

ئەجەل بەدواتدا دەگەرى بالە مالېش نەبىت

لە زمانى مامۇستا (مەلا مەجمۇدى ئازادى) دەۋە بېستومە، ئەۋىش راستەۋخۇ لە زمانى مامۇستا (مەلا خەنە يۈسەف) بېستومە لە مەريوان:

پىاۋىك دوو گەلەبەى ھەبوو، پۇژىك بۇ ئىشكردن لە ناۋ شاردا گەرابو، بە گەلەبەكەۋە خۇى دابو بە مالېكدا و لايەكى پووخاندېو، كە دابەزىبو بە ھەلەداۋان رادەكات بزانى كىى كۈشتوۋە، خەلكى گەزەك بەرەو پېرى رادەكەن و پىى دەلېن خەمت نەبىت، بە خوا بەخت ھەبوو، كەسىان لە مال نەبوو، چوون بۇ گەپان و سەردان بۇ شارىكى دىكە، كابرا نۇر دلخۇش دەبىت و ناۋىشان و ژمارەى تەلەفون و تەسكەرەكەى دادەنېت و دەلى: من كارم ھەيە پىيان بلېن چەندى تېچو چاكى بكەنەۋە لەسەر من وخۇم لە ئەستۋى دەگرم، بەلى گەلەبەكەى دەباتە لاي ۋەستا و دەرواتە مالەۋە.

بۇ پۇژى دواىى كابرا سوار گەلەبەكەى تىرى دەبىت و بەرەو شارىكى دىكەى ئىران بەرپىدەكەۋىت، لە رېگە قەمەرەيەك خۇى دەكات بە ژىر گەلەبەكەيدا و پان دەبىتەۋە و كەسىان دەرنانچن، كابرا دەگىرېت و تەرمەكان دەردەھىننەۋە، دەردەكەۋىت كە خىزانىكى تەۋاۋ بوون، بە باۋك و دايك و مندالەكانيانەۋە.

ئەۋەى مايەى سەرسورمان و ھەلەۋەستە لەسەركردنە لەم بەسەرھاتەدا ئەۋەيە، لە كاتى لىكۈلېنەۋەدا دەرەكەۋت كە ئەۋ خىزانەى كەۋتۈنەتەۋە ژىر گەلەبەكەۋە و ھەمويان مردوون، خاۋەنى ئەۋ خانوۋە بوون كە پۇژى پابردوۋ كابرا بە گەلەبەكەى تىرى لە خانوۋەكەى دابو، كەسى تيا نەبوۋە.

ئەجەل رېيى لىدە گریت

لە زارى مامۇستا مەلامەحمۇدى ئازادىيەۋە بېستۈمە:

سايەقى پاسى خەت بوۋ، لە رېگە سەيارەكى پېر لە شوۋتى پېشى دەكەۋىت، سايەقى پاسەكە تەماشە دەكات ماریكى گەرە لە ناو شوۋتیهكانەۋە سەر دەردىنى و خۆى ون دەكات، سايەق پاسەكەش خیرا خیرا ھۆپن لىدەدات و سايەقى سەيارە شوۋتیهكە تىدەگەنیت، كە پاۋەستان راي كىرد و خیرا بۆى باس كىرد، وتى: مائاۋەدان لە ناو شوۋتیهكانە ماریكى ئاۋا و ئاۋا گەرەى تىدایە، بۆ بچیتە شار و بە كەسكەۋە بدات، با لىرە بىكوژن.

ئەملالای سەيارەكە دەگىن و دەست دەكەن بە شوۋتى داگرتن بۆ ئەۋەى دەستیان بەكەۋىتە مارەكە و بىكوژن، لە و كاتەدا مارەكە سايەقى پاسەكە غافلگىر دەكات و پېۋەى دەدات، كاپرا ھاۋار دەكات و تا دەيگەننە خەستەخانە گيانى دەردەچىت و دەمرىت.

مەرگى خۆى لە دارەمەيتە كەدادى!

مامۇستا ئەبۇبەكرى سىدىقى بۆى گىرامەۋە:

لە گوندېكى ناۋچەى كۆيە چەند سالىك بوۋ دانىشتوانەكەى دارەمەيتيان ئەبۇۋە مردوى پى بگويزنەۋە بۆ گۆرستان، زۆرىش پىۋىستيان ئەبۇۋە، چونكە كەم كەم خەلكيان لى مردوۋە، بەلام وتيان: ناكىرئ ھەر كەسك بمرىت، بپۆين بۆ گوندېكى تر بۆ دارەمەيت، ھەرچۆنى بىت

له سەر ئه وه پێك هاتن داره مه يتيك دروست بكهن، پياويكي ناو ئاوايش زۆر ناپازى ده بى و ده لى: من پازى نيم و يهك فلسيش نادهم و پتويستم به داره مه يت نيه، به لام خه لكى گونده كه گوئى به كابرا نادهن و بپيار ده دن به دروستكردنى، ده چنه لاي دارتاش به دروستكردنى ده دن.

كاتيك داره مه يته كه ديننه وه، نه و كابرايه ي كه پازى نه بوو له ناو ئاوايى، كه زۆریش پوو له خواو نوێژكه ر نه بوو، كه داره مه يته كه ده بينى پاده چله كى و پهنگى تيكده چيت و هه لده بزىكى و ده لى: ((ئيمه نه مه مان بۆچى بوو؟! كه ي ئيمه په كمان له سەر نه مه كه وتوو؟!))، به و جۆره پینا خو ش بونی خوی دهرده برى، به لام له لايه ن (الله) وه بپيار دراوه، كه ده بى يه كه م تهرم سوارى نه و داره مه يته بكرى، تهرمى نه و بى كه زۆر لى ده ترسا و ناپازى لى دهرده برى.

به لى، يه كه م تهرم تهرمى نه و بوو به و داره مه يته گويزرايه وه، بۆ گوپستان و بوو به ميوانى شارى خاموشان!

به هه مان شتوه حاجى جه ميل له شاروچكه ي چوارتا له گه ل تهرمى مردوو يه كدا ده چيته سه رگوپستان، كاتيك تهرمه كه ده به ن، ده بينى گوپه كه ته واو نه بووه و به رديكيان لى ياخى بووه بويان هه لئاكه ندرى، زۆر هه ول ده دن و چهند كه سيك يهك به دواى يه كدا ده چنه ناو گوپه كه وه و هه ولى ته واو ده دن، هه ر كه سه پارچه يه كى لى ده كاته وه، حاجى جه ميليش خۆى توپه ده كات، له و كاته دا له لاي خوارووى گوپه كه وه پاره ستابوو، شوينى گوپستانه كه ش لىژ و ته لان بوو، نه وه بو له نيوان دوو ده وه نه وه خۆى پاده پسكىنى، ده ستىكى به م ده وه نه وه و ده ستكه ي ترى به وى ترياننه وه ده گریت و ده لى: كوپه خۆتان لاده ن (به گالته وه) ئتوه كه ي به شهرن، ئيتر نه وه كۆتا وشه بوو له ده مى حاجى جه ميل هاته دهره وه، هه ر به و حاله ته وه كه ده ستى به ده وه نه كانه وه گرته بوو، گيانى دهرچوو، نه و داره مه يته ش كه تهرمى مردوو كه يان پى برده سه ر گوپستان، تهرمى حاجى جه ميليان پى هينايه وه بۆ ناو ئاوايى و شورديان و نوێژيان له سەر كرد و پى هه لگه رانه وه بۆ گوپستان و نه ويشيان به خاك سپارد.

ئەوھى لاي بەندە خەيالە. لاي خوا بە تالە!

مامۇستا موحسین ئەمىنى، بۆي گۆپامەوھ وتى:

مامى باوكم لەسەر جىڭاي مردن پاكشايو، لە سەرەمەرگدا بوو، بە لۆكە ئاومان دەکرد بە دەمىەو، ھەتا دەھات ھىلاکتر دەبوو، كە گەشتىنە شوو كەوتە گيانەلاو دەستمان لىشۆرد، يەككە دەيووت دەژى، ھەزار دەيان ووت دەمرى، چەند جارېش وەسىتى کرد بۆ باوكم كە ئەو تەرمەكەى بشۆرى، باوكىشم كە زۆر مامى خۆش دەويست و زۆر خۆى بە دلسۆزى دەزانى، ھەردوو قۆلى ھەلمالتيبوو، ھەر دەھات و دەچوو، بە دەنگى بەرز دەيووت: بە خوا لە خۆم زياتر كەس نايشتوات، چەند سالە يەكترمان خۆش دەوئ و خۆيشى بە شاھىتى ھەمووتان چەند جار وەسىيەتى کردووھە من تەرمەكەى بشۆم، چونكە ھەر حەللمان جيا بوو، ئىستا ھەر ئەوھەندەم لە دەست دى چۆن تەمەلى تيا دەكەم؟! .

چەند جار ئەم قەسەيەى دووبارە و سىيارە دەکردهو: ھەر خۆم تەرمەكەى دەشۆم، كەس بانگ نەكەن بۆ شۆردنى تەرمەكەى، بە راستى قەبۆلى ناکەم، باشە باش، كوپە كەس بانگ ناکەين، خوا دەكات تۆ دەيشۆيت، زۆريشت مەمنون دەبين، لەو كاتەى باوكم گەيشتە لاي مامى كە زۆر شپىزە و شەكەت بوو، مامى باوكم چاوى ھەلپينا و بە باوكمى وت: پۆلە ئەو ھاتى؟ ئۆخەى ئىتر بشمرم قەيناكە، چونكە كە نەوچەوانى تۆم بينى ژانى لەشم شكا، توخوا پۆلە خۆت تەرمەكەم بشۆرەو مەھىلەكەس بمشۆرى، ئەويش بە دەم فرميسك و گريانەو دەيووت: مامەگيان بەسەرچاو، تۆ چۆنت پيخۆشە وادەكەم.

دەبى لە خەزىنەى غەيبى خاودا چۆن بىريارى ئەم چىرۆكە راستەقىنەىە درابى و ئەم بەسەرھاتە كۆتاييەكەى بە كۆى بگات؟ بەلى خۆر ئاوا بوو، ئەستىرەكان كەوتنە جريوھ جريو، دەردەدارو گرفتارەكان پەردەى تاريكى شوو دل و دەروونى دەگوشين، لە ترسى ئازار و ژان و ناسۆرى خۆيان، ھەستيان پاگرتبوو، چاوەپىنى شەپۆلى ژان و سۆى دەرد و نەخۆشىي خۆيان دەکرد، ھەموو خزمانيش چاوەپىنى فرىشتەى گيانكيشان بوون، بەلام

شەو زەنگی ئەم شەو وردە وردە لە گەڵ داھاتنی تاریکی، باری گرانی لە سەر گیان و لاشەی مام عەلی کە نەفت ئاسان کرد، چاوەکانی هەلەپتان، کەوتە جموجۆل و نالە نال، هەتا کەوتینە بەرە بەیان تەواو هیواش بوو وە و ئومیدی ژبانی لێ دەکرا و خزمان لە بەر خۆیانە و دەیانوت: ئەم چارەش مردنی ئیژندا، بە ئێ بە گەڵ خۆرکەوتنی نوێدا داوای خواردنی کرد و دایاننیشان و هیدی هیدی کەوتە قسەکردن و هەواڵ پرسینی فلان و فیسار.

هەتا دەمەو عەسەر تەواو هیزی تیگە پایە وە و وتیان: ئەرێ کوا گۆچانە کە ی مامە عەلی فریشتان نەدابێ کورپەل؟ بە ئێ گە پان گۆچانە کە یان دۆزیە وە و ئیتر بردیانە دەرە وە، سەرئاویان پیکرد و بۆ دووبە یانی و سێ بە یانی خەخل کەوتە گە پان و پێی گرتە وە و چاک بوو وە، باوکی مامۆستا موحسینیش کە خۆی مات کردبوو بە نیازی شۆردنی تەرمی مامی، نەخۆش کەوت و کەوتە و سەر جیگا، مەرگ مۆلەتی نەدا و کۆچی دوایی کرد، ئینجا مەرگ مۆلەتی کاکە مینەبی نەدا و گیانی ئەمانەتی تەسلیم کردە وە و لە دوا کاک ئەمین، مامە عەلی کە لە سەرە مەرگدا بوو (١١ تا ١٢) سال ژبانی بە سەر برد، ئینجا مرد و کەسیکی تر تەرمە کە ی شۆرد.

پیشینیان راستیان وتوو: (ئەو ی لای بە نەندە خەیاڵ، لای خوا بە تالە).

ئەگەر بۇ لاي نەخۇش چوویت

مردنت لە یاد نەچی!

لە سالی (۱۹۷۲) لە گوندی (کۆرەداوی) شارباژێری سەخت، کە ئەو کاتە من قوتابی پۆل سێی سەرەتایی بووم، ئافەرەتێک ھەبوو بە ناوی (پوورە خورشید) ە، نەخۇش کەوتبوو، زۆر ھیلاک بوو، خەلکی دەستە دەستە دەچوون گەردنی خۆیان پێ نازاد دەکرد.

مالی باوکی لە گوندی (کونجرین) بوو، کە ئەو کات بە پێ ھاتوچۆ دەکرا، نزیکەی سەعاتەرتییەک دەبوو، کاتێک مام سابیری باوکی خورشیدەخان ھەوالی نەخۇشیی کچەکەی پێ دەگات، لە مالاو ھە ئیزن دەخوازێت و دەلێت: بە خوا خێزانی مالی دەچمە سەردانی ئەو کچەتیوھم، نەوھکو دیار ناخیرەتی یم و نەبیینمەو، مردن بە پیری و گەنجیی نییە، دەلێن باوکە گیان با لە خزمەتتا بێن، وتیوی: پۆلە جا ئێوھم بۆ جیبی؟، چوار ھەنگاو و منیش لە گوێز ساخترم، نەوھللا پۆلە کەسم ناوی، خۆتان لە نیش و کار مەکەن و مالا کەش جیمەھێن، زستانە دنیا ھەزار شت ھەیە، بە خوا منیش سەفەری خۆم ناخەمە بەیانی.

بەلێ مام سابیر داوی عەسر بەرێدەکەوی و بە پێ و بۆ نزیکي ئیوارە دەگاتە کۆرەداوی، لە ڕینگە بیاویکی تووش دەبێ بە زۆر خولقی دەکا و وەعدی لێوھەردەگرتی کە ئیوارە لە خزمەتیدا بیت، مام سابیریش بە ناچاریی بەلێتی پێ دەدا کە ئیوارە میوانی ئەو بیت، ھەرچەندە مالی لە کەناری گوندەکە دەبێت و میوان کەم پووی تێدەکەن مەگەر بە خولقیکی زۆر، بەلام خوا ئەم میوانەیی بە نسیب دەکات.

مام سابیر دەچیتە مالی کچەکەی و ھەوالی دەپرسیت و لە لای دادەنیشیت، گوێی لە قەرەی مریشک و کەلەشیر دەبی، دەلێ مشوری من مەخۆن میوانی مالی عەبدوللای حاجی ھەمە میرزام، دەلێن: نەبوو و نابێ، دەلێت: بە خوا وەعدە داو و سەرشم دانابیت دەچم، پۆلە (وەعد و بەلێن لە ئیمانەوھە) خۆ ئێمەش خۆمان بە موسلمان دەزانین.. بەلێ، تا خۆرئاوا لە لای کچەکەی دەمێنیتەو، ئینجا دەروات بۆ مزگەوت بۆ نوێژی ئیوارە، داوی نوێژ

له گەل خانەخوێکهیدا دەپواتهوه، دواى نان و چا خواردن، ههست به لهش تێکچوون و نهخۆشیی دهکات، ههڵدهستى دهلى: مالتان ئاوهدان بێت نیتز من دهچم له مالى کهکهم نيسراحت دهکهم، مۆلهتى له خاوهن مال وهرگرت و بهدهم لهرز و تاوه خۆى گهياند بووه مالى حاجى مهلا عهزیز، کورپى حاجى کوێخا توفیقى گهرهى ئاوايى، وتبووى: حاجى مهلا عهزیز وهره و بۆ خوا ئاگادار و شاهید به، که من ئیواره میوانى عهبدوللا حهمه میرزا بووم بۆ ناخواردن، به خوا هیچ کهموکورییهک له میواندارییهکهیدا نهبووه و نهگهر من شتیکم لیهات، ئهوه پیاوه هیچ خهتای نییه، پازى نیم کهس له گول کالتزى پێبێت.

حاجى مهلا عهزیزیش ههر چۆن مام سابیر پێیوتبوو ئاوا وهسیهتهکى بۆ گوێ لینگرتبوو، مام سابیر وتبووى: جا تهرمهکهشم بهرنهوه کونجیرین و خهبر بدهنه موستهفای کورم، گۆرم بۆ ههڵگهنیت، حاجى مهلا عهزیزیش بۆ شوخی دهلیت: کورپه عهبدوللا کهى نانى داوه به خهڵک؟!، ئهترسم به نانهکى ئهوه بمرى، مام سابیر وهسیهت و قسهى خۆى دهکات و دهچیته مالى کهکهى، لهوى زۆرى پێناچیت گیانى دهسپێرێ و دهمریت.

خورشیدهى کچیشى که نهخۆش و کهنهفت لهسهر جێگهى مردن بوو، به لۆکه ئاویان له دههه دهکرد، ههتا ئیستا که سالى (٢٠١٠) زاینیه له ژياندايه، که لهوکاتهوه (٣٦) سالى تهواوه، ئیستاش لهشى له زۆر کهسى تر ساختره و زۆریش به جهوههر و دهروون بهرزه. زۆر گهنج و لاو جوان، خۆى دهپازینیتهوه و خۆى قۆز و گولاو پێژین دهکات، بهلام مردن بهروکی پێ دهگریت و مۆلهتى کهشخهیبیکردن و کورپینی نادات، زۆر مندال به ئومیدی تهمهنى درێژهوه سهدان خهیاڵ پلاو دهکات، بهلام له نزیکترین کاتدا لاشهى ناسک و بیتاوان و بێگهردى دهخړیته گۆر، چهندین بووکیان پازاندهوه و له شەوی خهنهبهنداندا خۆى، یان هاوسهرهکى دهمریت.

سالى (٢٠٠٨) چووم بۆ کهلار، له رینگه سهیارهیهکم بېنى سهروین وهرگهراپوو، وتیان: ئهوه بووک و زاوايهکى تیدا بوو له کاتى گواستنهوهى هاوسهرهکهیدا لێره وهرگهراپ، بووکهکهمان به مردوویی له سهیارهکه دههیتنا.

له کۆتایی پهناکاندا له بهنداوى دووکان ده کهس به بهلام و به ناو سهدهدهکهدا بووکیان گواستبووهوه بۆ بهرى (قهههسرت)، زلاو وکهسوکاری زاواش لهو بهر ئاوهکهوه چاوهپێیان

کردوه، له بهرچاویان به له مه که وهرگه پا و بووکه که و ده که سه که ی له گه لیدا بوون هه موویان خنکان، زاوا و که سوکاری زاواش به دهستی به تال، به لکو هه تا ئیواره گه پا ن ئینجا ته رمی بووکه که یان برده وه بۆ مالی باوکی.

بۆ خوا ژیان. ماندوو بوونی دهویت!

له زمانی ماموستا مه لا عه بدوللا ئارمردی، ناسراو به مه لا عه بدوللا چوارتا بیستوهه: له ههفتاگاندا له گوندی (واژه) ی شارباژێر پێشنویژ و وتارخوین بووم، که سانیکم ده بینین زۆر عه شقی خوا بوون و زۆریش له خواترس بوون ئاواتیان پێ ده خوازا، له گه ل ناوبردی خوا و پێغه مبهردا پاده چله کین و ته زوو به له شیاندا ده هات، زۆر جار به شیوه یه ک ده گریان سه رت سوپ ده ما لێیان.

به رات ((معاشی مه لا)) ی مه لا، سالانه کۆده کرایه وه، ناوی هه موو خه لکی گونده که له ده فته ریکدا تۆمار ده کرا و له کاتی سه ری سالدا که خۆیان دیارییان ده کرد (ماموستا خۆی، یان که سیکێ مشوورخۆری ناوایی به سه ر ده فته ره که دا ده چوه وه، بزانی کێ هه قه مه لای نه داوه ناگادار، ده کرایه وه.

منیش شه وێک ده فته ره که م هینا بۆ مزگه وت، دوا ی نوێژ له ده وری زۆپاکه خه لکه که دانیشت، منیش ده ستم کرد به خوینده وه ی ناوه کان، هه ر که سم ده خوینده وه نه گه ر پاره که ی دابوایه سه ری به رز ده کرده وه: (به لێ.. به لێ، قوربان من چۆن هه قی مه لا دوا ده خه م، دوو پوژیش له پێش هه قه به راتا ته سلیمم کردوه)، یه کێکی ترم ده خوینده وه نه گه ر به راته که ی نه دابوو، سه ری دا ده خست، زۆر سه ربه رز و که یف خوش نه بوو، به ده نگێکی نزم ده یوت: ئه یده م، ئه یده م، قابیله ته مع له هه قی ماموستا بکه م؟.

له گهل ئه م ناو خویندنه وه و په ده ل به ده له دا، پیاوړیکى به ته مه نى خواناسى لیبوو، ناوى (ده رویش حسین) بوو، ده ستى کرد به گریان، زور به کول ده گریا و خیرا خیرا فرمیسکى ده سپرى، منیش هه لویسته یه کم کرد، وتم: ده بى ده رویش حسین پاره ی نه بى و دلئى به خوى مابى وا خیرا دلئى پر بوو غوربه تى هه ستا، وتم: خاله ده رویش بۆ گریایى، هه چ بووه ؟ وتى: نه وه لالا ماموستا، به لام به م ناو خویندنه وه ی تو و به وه لامدانه وه ی خه لکه که قیامت و حه شر و حیسابم بیرهاته وه، به خوا نه ویش هه روه کو ئیره وایه، نه وه ی نه رکی خوى جیبه جى کردبى ئاوا سه رى به رز و پرووى سووره، نه وه ش نه رکی خوى نه نجام نه دابى ئاوا سه رشو و سه رکز و خه فتباره و پرووى نییه سه ر به رز بکاته وه.

خودا سه رى ئیمه ش و ده رویش حسینی ش به رز و بلند بکات له دنیا و دواړوژدا. شه ویکى تر هه ر له گوندی واژه دواى نوژی عیسا پیاوړیکى گونده که لئى پرسیم (نه رى) ماموستا راسته ده لئى هه ر که سیک مندا لئیکى نه با لئى (ساواى مرديت، له و دونیا که ده رگا به کى دۆزه خى لیده گرت ؟)، منیش وتم: به لئى راسته و فه رمووده ی پیغه مبه ره (سه لات و سه لامى خوداى له سه ر بیت)، کابراش هه ناسه یه کى خوشى هه لمزى، ووتى: تو خه ی، وه لالا شه شم مردوون، که واته یه که ده رگام ماوه، من رویشتم و نه ویش رویشتم. هه مان شه و بۆ نوژی به یانى ده هاتم، کابرام بینى و سه لامى لیکردم و به که یفیکى خوشه وه ووتى: ماموستا شوکر بۆ خوا ده رگا که ی تری دۆزه خى لیکرت، ئه م شه و مندا له که ی تریشمان مرد.

منیش لیره دا نه و به سه رهاته م بیر هاته وه که ده رباره ی زانای خواناس و پایه دارى گه له که مان بیستبووم، ماموستا مه لا عارنى چنگنیانى شارباژێرى: (جه نابى ماموستا په حمه تى خواى لیبیت، پوژانه جوزئیک قورئانى خویندوه، هه رگیز ده رفه تى نه و ویرده ی له ده ست نه داوه، پوژئیکیان ده ست ده کات به قورئان خویندن و له نیوه ی جوزئه که یدا ده بیت هه والیکى زور ناخوش و جه رگېرى بۆ دین، پیاوړیک به هه ناسه برکه و هه له داوان ده گاته خزمه تى ماموستا و زور به ده نگیکى خه فته ئامیز، ده لئى: جه نابى ماموستا کوړه که تیان به ته ور کوشت، ماموستاش ده لئى: گیانى سپارد؟ کابرا ده لئى: به لئى، هه ر یه که سه ر مرد، ماموستاى خواناسیش ده فره موت: تو برۆ با من نیوه جوزئه که م ته واو بکه م

نینجا خۆم دېم، ههتا نیوه جوزنه که ی تهواو نهکات ههئاسیته و ناشله ژیت و سهریشی لیناشیویت، خویندنی قورپانه که ی له پۆج و گیانی کورپه که ی کاریگری زیاتر بووه له سه ر پۆج و گیان و ده زوونی، خوا لئی خوش بیت و له فیرده وسدا نیشته جیتی بکات).

له ۱۹۹۷/۴/۲۸ چووم بۆ پرسه ی دۆستیککی خوشه ویستم، پۆژی پیشتر کچیککی گهنج و قورپاندخوین و به شهرم و شکویان مردبوو، منیش له کۆپی پرسه و ماته مینییه که دا بئدهنگ دانیشتبووم، خه لکه که داوایان کرد ووتاریکیان بۆ بدهم، به لئی ناوی خوام لیهتئا، له ناو وتهکاندا فهرمووده یه کی پیغه مبهرم گێپایه وه: که هه رکهس مندالیککی بمریت خوگر و شوکرانه بژیر بیت و ناشکوریی نهکات، خودای گه وره له فریشته کان ده پرسیت: گیانتان کیشا؟ ده لئین: به لئی، ده فهرمویت: به نده که م چی وت؟ ده لئین: خواجه (حَمْدُكَ وَاسْتَرْجَعَكَ) سوپاس و ستایشی تۆی کرد و وتی: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾، خوای گه وره پێیان ده فهرمویت: ده ی کۆشکیککی سوپاسگوزاری بۆ دروست بکن له به هه شتدا.

له دوا ی قسهکانی من پیاویکی بالابه رزی به هه بیته و شان و شکو وتی: ده ی مامۆستا با منیش به سه رهاتیککی خۆمت بۆ بگێپمه وه که ههوت کهس له دانیشتوانی ئەم مه جلیسه ئاگاداری راست و درۆی ئەم به سپهرهاته ن، هه ناسه یه کی هه لکیشا ووتی: له ته مه نی گه نجیتیمدا مامۆستایه ک ئەم فهرمووده ی بۆ گێپامه وه، ئەو ده می تازه ژنم هینابوو، ئەو فهرمووده یه کاری تیکردم و له دڵمدا جیگیر بوو، له ده رووندا پریشه ی داکوتا و تیکه لئی خوینم بوو، به درێژی چهند سه له ی ژیانم له بیرم نه چۆته وه و هه رگیز له بیرشم ناچیته وه و به کرداریش وه کو موسولمان جیبه جیم کردووه، وتان: چۆن جیبه جیت کردووه؟ وتی: له ماوه ی ژیانمدا له دوا ی بیستنی ئەو فهرمووده یه به ده ستی خۆم ته رمی (۱۲) کۆپی خۆم یه ک له دوا ی یه ک له ماوه ی چهند سه لیکدا خستۆته گوێ و له ناو گوێچه دا رامکیشاون و به خوام سپاردوون، بۆ هیچیشیان نه گریاوم، له ترسی ئەوه ی نه بادا خیره که م که م ببیته وه و کۆشکه که م بچووک ببیته وه و شه رمه زاری لای خوا بيم.

ده ی خوا دوانزه کۆشکی ناوازه ی به هه شت به خۆت و هاوسه ره که ت به خشیته.

هه ر له م بابته دا دیمه نیککی مه ردا نه و خواناسانه ی مه لا عابیدی عه بابیه یلیم وه بیر هاته وه که (له زاری مامۆستای پایه رز، مامۆستا مه لا مه حمودی ئازادییه وه بیستومه و خۆی ئاگاداری

یووداوه که بووه): له سالی (۱۹۶۲) کاتیک باری نااسایی له هه‌له‌بجه و چه‌ند شوینیکی تر
 پاگه‌یه‌نرا، ماموستا مه‌لا مه‌حمود، فەرمووی: ئیتمەش له هه‌له‌بجه وه‌به‌ر نه‌و شالاوه که‌وتین،
 پیاوینکی خواناس هه‌بوو له عه‌بابه‌یلێ ناوی مه‌لا عابید بوو، هه‌رچه‌ند پێشه‌ی مه‌لایه‌تی
 نه‌ده‌کرد، سێ کۆپی هه‌بوون، یه‌کیکیان لای خۆی ده‌مایه‌وه له عه‌بابه‌یلێ و دوانه‌که‌ی تریش
 ده‌هاتنه هه‌له‌بجه بۆ ئیش و کار و کاسبی، له یه‌که‌م پۆژی پاگه‌یاندنی باری نااسایی و
 قه‌ده‌غه‌کردنی هاتووچۆ، هه‌ردوو کۆپه‌که‌ی مه‌لا عابید هاتنه حوجره‌که‌ی ئیتمه له مزگه‌وتی
 پاشا له هه‌له‌بجه، به‌لێ ده‌رگای مزگه‌وتمان داخست و خۆسته‌مان له خۆمان بێی، وامان
 نیشاندا حوجره چۆله و بۆته هه‌وارگه‌ی وێران، ده‌تگوت بایه‌قوش لێی خۆتندوه،
 ماوه‌یه‌کمان به‌و شێوه‌یه‌ به‌سه‌ر برد، به‌خوا له ناکاو یه‌کێک له کۆپه‌کانی مه‌لا عابید راست
 بووه‌وه وتی: به‌خوا من ده‌پۆمه‌وه بۆ ماله‌وه، ئیستا باوکم و دایکم و که‌سوکار دلایان له
 مشتیا‌ندایه له تاوی ئیتمه، به‌تایبتي دایکم و باوکم ئیستا ئۆقره‌یان لێ‌پراوه و دونیا‌یان لێ
 تاریک بووه، به‌هه‌موومان لێی پارینه‌وه و تکا و پچامان لێ‌کرد و ئالقای ده‌ست و قاچی
 بووین، به‌گویی نه‌کردین، وتمان: کاکه ئه‌م‌پۆ که‌س به‌که‌سه و نه‌و سه‌ریاز و چه‌کدارانه
 بکوژ و بێ، شه‌لم کوێرم نا‌پارێزم خه‌لکی ده‌کوژن، پچای نه‌و خوا‌یه‌ت لێ‌ده‌که‌ین دامه‌زری و
 به‌گوێمان بکه، کاکه دایکت و باوکت خه‌فته بخۆن با‌شته‌هه‌تا پرسه‌ت بۆ دابنێن، کۆپه
 چوه‌ که‌ل شه‌یتان و نه‌هاته‌خوار، دیار بوو نه‌سپی ئه‌جه‌ل سواره‌ری بوو بوو، به‌هه‌رحال
 به‌نیوه‌عاجزی پۆیشت و ئیتمه‌ش به‌نا‌به‌دلی خوا‌حافیزیمان لێ‌کرد، دیار بوو نۆز
 نه‌پۆیشتبوو، ته‌قه‌یان لێ‌کردبوو، کوشتی‌بوویان.

ئیتمه‌ش هه‌ر به‌گومان ورتی ورتیمان پێ‌که‌وت و برا‌که‌ی تریشیان هه‌ستی به‌شتیک کردبوو،
 به‌ناسته‌م وورته‌یه‌کمان بکه‌دایه سه‌ره‌نجی ده‌دا و دلی داده‌خو‌ریا، ورده ورده خه‌یال و
 چرپه‌ چرپه‌که‌ی ئیتمه زیادی کرد، برا‌که‌ی تریشی که له حوجره لای ئیتمه مابۆوه، هات وتی:
 به‌خوا عه‌ریزه‌یه‌ک ده‌نووسم و ده‌چم ته‌رمی برا‌که‌م وه‌رده‌گره‌وه، وتمان: کاکه نابێ، کێ
 ده‌لێ برای تۆ کوژراوه، ئیتمه رینگه‌ت ناده‌ین له‌و ده‌رگایه‌وه نه‌و دیو بکه‌ویت و نا‌کړی و نابێ،
 به‌لام حیسابی بۆ قسه‌ی ئیتمه نه‌کرد، وه‌کو ده‌لێن تییدا کول و کوێر بووین بێ فائیده بوو،
 ده‌رپه‌ری دیاربوو بای ئه‌جه‌ل نه‌ویشی هه‌لگرتبوو، هه‌ر له ده‌رگای نه‌و‌دیو که‌وت ئیتمه لێی

بئى خەبەر بووين، كاتىك بەندكراوهكان ئازاد كران و ترس و لەرز كەم بوو و ھەوالى تەواومان بۆ ھات، گىراوھكان وتیان: قورىان كۆپەكەى مەلا عابیدیان (كۆپى دووھەمیان)، ھىتا بۆ لای ئىمە، كاتىك ئەفسەرى گەرە و كارىدەست بە تووپەى و بەدەنگى بەرز لىتى پىرسى تۆ چىت؟ ئەمە بۆ لىزەيە؟ وتى: قورىان مەن بىرام كۆژاوه و مەنىش عەرزەم داوھ بۆ لای جەنابتان بەلكو تەرمەكەيىم بەدەنەو، بەبى ئەوھى بزانى براى ئەو كىيە و چۆن و لە كۆى كۆژاوه، وتى: تۆش براى ئەو موخەپىيە (واتە: ياخى بوو، دۆژمان بە پىشمەرگەيان دەوت (واتە: تىكەس))، گۆپەگۆپەى بېقۇن بىيەن، وەرە تۆ خەلكى كۆتى؟ وتى: خەلكى عەبابەيلىم، وتى: ئەم موخەپىيە ھەموو لەوتوھ ھاتوون، بىيەن بۆ سەر تەرمى براكەى گوللەبارانى بكن، ھەر ئىستەش عەبابەيلى تۆپباران بكن، بەلى كۆپيان برد و بە ناھەق لەسەر تەرمى براكەى گوللەبارانىيان كرد و قەسف و تۆپبارانى عەبابەيلىش دەستى پىكرد.

بۆ سەبەبى كە كوشت و بېرەما بوو، بە ناشى ئاوكەوتوو، خەلكى لە مالاكان دەرپەرىن، بۆ ھەوال زانین و دۆزىنەوھى ونبوھكان و كۆكردنەوھى تەرمى كۆژاوهكان، كە چووينە دەرەوھەردوو تەرمى كۆپانى مەلا عابید بە سەرىكەدا درابوون و خۆتەيان تىكەل بوو بوو، ھەردوو تەرمەكەمان ھەلگرتنەوھ و شۆردمانن و بەرەو عەبابەيلى ھەلمانگرتن، كە چووينە قەراغ مالان، مال چۆل دیار بوون و دیار بوو پیاو ھەموو لە دەورى مزگەوت بوون، ئىمە لە ئەوان بى خەبەر وئەوانىش لە ئىمە بى خەبەر، بەلى ھەردوو تەرمەكەمان لە دوو دارەمەپتدا بەرەو مزگەوت بردن، كە چووين لەویش تەرمىكى تری لىبوو، وتیان: ئەوھ تەرمى كۆن؟ وتمان: تەرمى ھەردوو كۆپەكەى مەلا عابید، كابرا ناخ و تۆفى كىشا و دەستى بە ئەژتۆى خۆى كىشا و وتى: دە وەللاھى دوتىنى قەسفى ئىرە كرا، دوانزە تۆپى پىوھنا، يانزەيان بەر قەراغى مالان كەوتن و زەرەريان ئەدام تەنھا يەككىيان كەوتە ناو مالان، ئەویش بەرمالى مەلا عابید كەوت و تاقە كۆپەكەى تریشى كوشت و ئەوھ تەرمەكەيەتى.

ناخ ئاسمان بەرز و زەوى سەخت، بەپراستى كارەساتىكى جەرگەرە، بەلى مەندى لە فەقیكانى تر گەرەتر بووم، پايان سپاردم ھەندى قسە و نامۆزگارى بۆ بكم، بۆ دلخۆشیدانەوھى مەلا عابید و كەسوكارەكەى، ھەر (بسم الله)م كرد و مەلا عابید فەرمووى: پاوھستە كاكە فەقى، جا ھەر بە بەينى سى تەرمەكەدا دەھات و دەچوو، دەيوت: (لا إله إلا

الله)، وتی: ئەم کورپانه خوا به منی داو، خواش بردونیهوه، هیچ دەسهلاتی منی تیدا نییه، خه لکینه خه می مردن و کوژرانی کوپه کانم نییه، ته نهها و ته نهها خه می من نهوهیه له لای خوا له پوژی دوايیدا سه ری منیش و خویشیان شوپ بکن، ئەگەر وانه بی خه م نییه.

ته رمی سی برا له یه ککاتدا هاتنهوه

ئەگەر

له ولاتی سووریا سی برا له گەل دایک و باوکیاندا له مائیکدا به یه کهوه ده ژیان، یه ککیان گیرا به سه ریان، له دواي ماوه یه ک یه کک له دوو برایی له ماله وه بوون نه خوش کهوت، دواي تاقیکردنه وه و نازمابیش ده رکهوت نه خوشیه که سهخت و ترسناکه، بۆیه پزیشکه کانی سووریا به براکه یان ووت: به په له بیگه یه نه ره تورکیا، براکه شی به په له خوی ناماده کرد و به ریکهوت بۆ تورکیا، به لām عه مه لیات و نه شته رگه ریی براکه ی سه رکه و توو، نه بوو براکه ی گیانی له ده ستدا، له گه رانه وه یاندا براکه ی سه یاره یه کی سه ریه خوی به ده ریه ست گرت و ته رمی براکه ی سه رخست له سه ر سنووری سووریا وه بۆ ماله وه، له ریکه دا سه یاره که په نه چر بوو، هه ردووکیان دابه زین بۆ گوپینی تایه که، کابرای شوپیر به برای مردووه که ی وت: تو بپۆ دانیشه، به خوا ده ست له هیچ ناده ی، خۆم هه ر نیستا چاکی ده که مه وه، ئەمه ئیشی خۆمه، برای مردووه که له قه راغیکدا شانی دادا.

کاتیک کاکي شوپیر له په نه چه ری کردنی سه یاره که ی ته واو بوو، بانگی کابرای کرد، وه لāmی نه دایه وه، که چوو ده ستی لیدا ته ماشای کرد هه ر له سه ر ئەو لایه ی شانی دادا بوو جو له ی نه کردبوو، گیانی ده رچوو بوو، کابرای شوپیر زۆر ترسا و خه م و په ژاره دایگرت و پایکرده سه ر شه قامه که، ماوه یه کی زۆر ده ستی راگرت یه ک سه یاره نه وه ستا، چه ند جار ده که رایه وه بۆ لای کابرا و گوپی به هه ناسهیدا ده گرت، به لکو زیندوو بیت، به لām ئەجه ل ساغی و نه خوشیی بۆ نییه، کاکي شوپیریش که زۆر تینی بۆ هات و ترسی که و قنه وه ی شه وی لی نیشت، پویشته ناوه راستی شه قامه که و هه ردوو ده ستی بلاوکرده وه و پاوه ستا، وه ک بلی یان ده بی لیم بده ن، یان ده بی پاوه ستن، سه یاره یه کی سه ریانزی وه ستا، که له پیشه وه

له گهل شوڤيره كه نهفسه ريك سوار بوو بوو، هاته رځي جاده كه، وتی: ها چیت ده ویت؟
وتی: به قوربانت بم فریام بكه وه و باسه كه ی بؤ گتړایه وه.

كاكي نهفسه دابه زى و سهیری كرد، راسته، چوه سه سه نهو تهرمه یان كه نیستا مردبوو،
دهستی لیدا زانی راسته مردووه، كه سهیری تهسكه ره و ناویشانی كابرای كرد یه كسه
رهنگی تیکچوو و خه م وپه ژاره دایگرت و ناخیکي خهفه تاوی هه لمزی، شوڤیره كه خیرا لیتی
پرسی وتی: دهیناسی؟ خزمته؟ ناسیاوته؟ وتی: تهرمی براكه ی تریشیان له ناو سه یاره كه ی
مندایه، براكه شیان سه ریا ز بووه و كوژدوه، به ناوه كه یدا بؤم دهركه وت، وهره هر دوو
تهرمه كه بخهره سه یاره سه ریا زیه كه ی منه وه و وهفاتنامه ی براكه یانم بده ری و خه مت
نه بیت، نه مه دهسه لاتی هیجمانی تیدا نییه و خه تای كه سیشی تیدانییه، قهزا و قه ده ری
خودایه.

خوږاگری و شوكرانه بژیری

ماموستا حه سه ن پینجوینی ده یگرتته وه:

له گوندیکي پینجوین پیاویك هه بووه مندالیان نه بووه، زوریش تامه زرو و ناواتی مندالیکیان
بوو، بویه داوای له مه لای گونده كه كرده دوعا به ده وری بؤ بكن، نه وانیش دوعای بؤ
ده كن، له پاش ماوه یه ك مندالیکیان ده بیت، دواى ماوه یه ك منداله كه خشتیله ده بیت و
رؤژیکیان ماموستا ده چیت بؤ مزگه وت قهره باغی ده بیت، ده پرسیت، ده لیتن: منداله
تاقانه كه ی فلان كه س مردووه، ده لی زورم خهفه ت خوارد، وتم: ناواتی مندالیک بوو به و
پیرییه و له و ته مه نه دا نیستا ده بیت حالی چو ن بیت؟ له م قسانه دا بوو مام (.....) هات،
جلیکی جوانی له بهر بوو، خو ی گوری بوو، قور و كه شخه بوو، وتم: له وانه یه منداله كه ی نه و
نه بیت، به هه له وایان وتووه، به لام كه هات وتی: ماموستا ده زانی منداله تاقانه كه م مرد؟
به بیته وه ی بگری، وتم خوا پاداشت بداته وه، وتی: نه زانی خوم بوجی گوریوه؟ نه و روزه ی

له دايك بوو جليكي تازه م له بهر كرد و خوم گزړې خوم بون خوش كرد، بويه همپوش وام
كرد تا نه بېته ناشكوري.

له واده ي ديار يي كړاودا

تېرمه كې له جياتي خوې هات

كاك نازاد خوې بړي گټېاموه كه به چاري خوې بينويوتې و به سر خوې هاتووه:

سالي (۱۹۸۲) مانگي (۵) واته (نايار) بوو، له هه يني كركوك به ند كرابووم، پوځيان
كوپكي گه نجان كرده ژوره وه بون لمان، دواي پوځيسته وه چې لاده كه و داخسته وه
دهرگا سامناكه كان به خپره اتنمان كرد و له پاشاندا بووينه ناسياو، زور به سرهات و
ياداشتي سرسوپه ينه رمان بون به كتر گټېاموه، باسي نو شوينه سامناكانه ي بون كردم كه
چې لاده كان نيشانيان دابوو، له ديمه ي سزاداني توځينه و نازده لستان، هه تا زراويان بته قې
و زوو خوېان خه تابار بكن، وه كو سهدان كه سي تري بېتاوان.

سهره نجام خوېان شايسته ي نيعدام كردن و له سيداره دان و گولله باران كردن بكن له ترسي
نو هه مو نازار و نه شكه نجه درېنده يي به عسيه كان، له يه كيك له به سرهاته كاندا، كاك
نازاد كه نه فسري ملازم بوو وتي: جاريكيان له مەسيف سه لاهه ددين مه وعيدم هه بوو له گهل
(قادر زيرهك) ي گوراني بيژ، له سر به رزاييه كي كه ناري شه قامه كه چاوه پيم ده كرد كه
ساعات تو بگاته جي، خولهك به خولهك چاوه پيم ده كرد هه تا ساعات تو پيم، له و كاته دا
تېرمي مردوويه كه به بېرده ممدا تپه پي و پاي چله كاندم، يه كيك له و كه سانه ي له گهل
تېرمه كه دا ده پوځيستن بانگي كردم، وتي: كاك نازاد ليږه چي ده كه يتي؟ وتم: مه وعيدم هه
له گهل قادر زيرهك، ده بوايه نيستا كه ساعات تو به ليږه بوايه.

وتى: ئەو ئاكاڭ قانداق، ئەو خۇيەتى! وتى: كىم كەمەيە؟

وتى: ئەو تەرمى كاك قانداق، لە پىڭگە بە پىۋىدە پىڭكادانى سەييارە كۆچى دىۋى كىرە،
ئەو تەرمەكەيتى لە مەۋىدى خۇيدا ئامادە بىۋە! وتى: ئەو جەلەك تەرمەكەيدا چۈمە
سەر كۆپىستان و بە خاكمان سىپارد، لە جىياتى بە
كۆڭۈر ئەبەدىمان سىپارد.

مەلا و شاپەر ئامۇزگارىيە كىرە دەكەن

مامۇستا مەمۇدى ئازادىي، بۇي گىرامەۋە:

جارىكىان توۋشى لوتىيەك (شاپەرەك) دەپى كە ئىشوكارى بىرىنى دەپىت لە كۆزنى وتى و
شاپى گىران، ئەمىش ئامۇزگارى دەكەت كە كۆپىكى گەنجى ۋەكەتق لە تەمەندە ھەر
ئىشپىكت پى خۇشپى دەتۋانى فىرى بىپىت و كاسىبەكى شەرەفەندەنە بىكەيت و ۋاز لە
شاپەرى بىپىت، بە پاستى خەيفە بە كۆپىكى گەنجى ۋەكەتق بىپىت بىپىت ۋە كۆپىكى
تەمەمەش بىكەن لە كۆمەلگادا و ناخۇشە ۋات پىپىلەن.

ئەمىش بە ۋەدى گۆپى بۇ شەل دەكا و پەيتا پەيتا بە ئىپى بۇ دەكا تا لە قەسەكانى دەپىتەۋە،
پاشان پىپى دەلى: مامۇستا قەسەم بە خوا ئەۋەندە كارىكى خۇش و بەدەستەكەۋە، ئەگەر
تۇش يەك پۇز لوتىيەتى بىكەي لە زىاندا، جارىكى تەمەلەيتى ناكەي!!

ئەمە قسەى شېئىتە.يان خواناس!

پىاويك لە كۆپىڭدا گىتاپايەوۋە وتى:

لە سالى ھەشتاكاندا بەيانىيەك زوو پۆيشتىم بۇ سەرگۆزىستانى سەيوان لە سەلىمانى، لەبنارى گۆزىستانەكە پېش ئەوۋەى بگەمە ناوگۆزىستانەكە و سەلام لە ھازىرەكان بگەم، بىنم خەلىلە شىت لەو نىزىكانە دانىشتىبوو، سەلامم لىكرد و وتم: خەلىل بۇ لىرە دانىشتىوۋى؟ وتى: دەمەۋى سەدانى ئەم رېئىوارانە بگەم (مەبەستى مردوۋەكان بوو) و ھەندىك قسەيان لەگەل بگەم.

وتم: ئەى قسەت لەگەل نەكردن؟ وتى: بەلى قسەم لەگەل كردن، وتم: چىت پىوتن؟ وتى: پىم وتن بۇ بار ناكەن؟ كاروانچىەكانىش وتىيان: چاۋەرپى ئىۋە دەكەين، بەجىتان ناھىلەن با ھەموتان بىن، ئىنجا بار دەكەين و دەپۆين، ئەوجا دەرەدەكەۋى كى پاستى كردوۋە و كى درۆى كردوۋە.

بەلى ئادەمىەكان ھەموو گەشتىار و سەفەرىن، بارگە و بنەيان بەتەواۋى ناكەنەوۋە لە بەھەشت، يان لە دۆزەخ نەبى، تۆش لە دونىادا سەفەرىت، ماۋەيەك لەم سىبەرى درەختى دونىايە پشوت دباۋە لەگەل دۆستان، ھاكا بەرىكەوتىت بەرەو دواپۆز!

که له کمه ییه که بووه قوچی قوربانیه و مندالیکه له

سهر برین رزگار کړد!

ماموستا مه محمودی نازلایی، گټرپامه وه، وتی:

پیاوړتیا خه لکی هه مه دان ناوی غولاملی بوو له نیران، بوی گټرپامه وه وتی: له کاتی کرانی
که ورده دا له گوندی هه مه که سی نژیک هه مه دان، ژن و میړدیکه به ته مه ن ته نها مندالیکه
شیره خوړه یان مابوو، دواي نه وه ی کرانیه قری تیخستببون، خویشیان هینده یان برسی بوو
مردنیان به ناوات ده خواست!

کابرا پیشنیاری کړد بو ژنه که ی که پازیبیت منداله که یان سهر برین و گوشته که ی بخون هه تا
له مردن رزگاریان بیت، منداله که ش له زه لیلی و فراندنی چته و برسییه کان رزگاری بیت،
چونکه نه کهر خومان سهری نه برین و نه یخوین، دز و جهرده له برساندا لیمان ده ستین و
سهری ده برین و خوشمان له برسا ده مرین.

ناچار ژنه که ی پتی به جهرگی خویدا ناو پتیدا، کابراش چه قویه کی تیژی وه که نه لماسی کړد
به بهر پشتنه که ی دا و منداله خنچیلانه بیتاوانه ساواکه ی باوه ش کړد، منداله که ش دلې
خوش بوو، لیوه سیس و وشکه کانیشی زهرده خه نه ی ماته مینی و مهرگی ناخافلیان
لیده بینرا.

ساواي بیتاوان و دلپاک وایده زانی باوکی خواردنی بڼ په یدا ده کات، نه ی ده زانی ده یکاته
خواردن، وای ده زانی نیچیری بڼ په یدا ده کات، نه یده زانی باوکی دلسوزی له ناچاریدا
ده یکاته نیچیر!

باوکی برسی و دل بریندار و دل پر له نازار به دهم قولپه ی گریان وه منداله که ی به خویه وه
ده گوشي و منداله که ش زیاتر دلې نارام ده بوو به نژیکي باوکیه وه و گوشینی به خویه وه
ترسی له هیچ نه بوو، کاتیک له مال درده چن و ده بیات بو نه و کتوه له وی سهری بریت، له
باوه شی دای ده گریت وتیر ماچی ده کات و به دهم قولپه ی گریان وه لپشتنی پزونه ی

فرمیسکه وه، خواحافیزی لیده کات، پاشان له سهر زهوی دایده نی و پاست ده بیته وه چه قوکه له بهریشتنه که ی ده ربیته، نا له و کاته دا خودای گه وره ده گاته فریای نه و منداله به سه زمانه، نا له و کاته دا په حمی خوا دینه جوش و برپاریکی تر دینه پیش، به لئ له و کاته دا باوکی داماو و جگه رسووتاو تاوړ ده داته وه ده بیته له و لای نه مانه وه و دو که له کیوی (ناژه له کیوی) خریکی شه په قوچن و سهره نجام شاخیان له شاخی به کتر گیراوه و بویان دهرنایه ته وه، زورخویان پاوه شاند و هه ولاندا، به لام کابرا په لاماری دان و خوی گه یاندئ و هه لمه تی دایه به کیکیان و سهری بری و شاخی نه وی تریانی دهره یتاو به ره لای کرد، نیر به دهمه شوکر و سوپاس و ستایشی خواوه منداله که ی کرده باوه ش و تیر ماچی کرد و که له کیوی به که شی به سهرپاوی دابه شانیدا و به ره و ماله وه پویش، تا زو مژه بداته دایکی جه رگ برپاو و کوسکه وتوو!

پیاوه که هر له دووره وه هاواری له ژنه که ی کرد: مژه... مژه... ژنه که ش و تینگه یشت مژه ی گوشتی ناسکی جگر گوشه که یه تی، بویه هیزی نه ژتوی نه بوو ههستی و به نه ژتوی خویدا ده کیشا، به لام پیاوه که خیرا گه یشته به ره وه و خوی کرد به مالد و لاکی که له کیوی به که ی دا به زه ویدا و منداله که ی تیر ماچ کرد و کردیه باوه شی دایکیه وه.

دایکه هر له منداله که ی ورد ده بووه وه و ماچی ده کرد، برپای نه ده کرد نه و بیت، چونکه له و دهمه وه پیاوه که ی بردی بو سهر برین نه م به خیال و نه ندیشه ی پر له ناسور و نیش و ژانی، گوشتی ناسکی تاقانه ی پایزی ژیانی ده هیتایه به رچاوی و عقلی نه یده بری، بری له وه ده کرده وه نه م نیواره یه سفره و خوانیکی رازاوه مان هیه! که چند مانگیکه نه هر گوشت، بگره نانی وشک و ته نانه ت گژ و گیاشمان ده ست نه ده که وت بیخوین.

نیستا چون سوپاسی خوا بکه م، من به ته ما بووم له برسا گوشتی منداله که م بخوم، نیستا و منداله برسیه که م له سهر سفره دانیشته وه و گوشتی که له کیوی ده خوات، دایه و بابهی منداله که له سهر سفره که له گوشتی که له کیوی به که خوشتره!

چند سهره و دایک و باوک ده بین سوننه ته که ی نیسماعیل جاریکی تر له میژوودا دووباره ده بیته وه، نه م جاره ش که لیکي قه له و و چه ور بووه قوربانینی مندالیکي بیگونه و بیگه رد.

دايك و باوك به دلى خهفت ناميزه وه دهستان كرد به گوشت خواردن، به لام نيش و نازارى نهو بريارهيان له دل دهرنه دهچوو كه سه عاتيك له وه وپيش به ناچارى له سهرى ريگكه وتن، نازارى نهو برياره وهكو شويني تيريك بوو له جهرگياندا كه دهرماتى و شوينه كهى ساريژ نه بووى!

خوای گه وره دوژمنیشت بۆ موسه خه ده كا

كاك مه محمود هه له دنى بۆى گيرامه وه: له گوندى خويان (هه له دن) حاجى پهزا ناويك له سهر خهرمان خهريكى شه ن كردن بووه، له كاتى پشوو دندا بينيوپه تى وا زهرده واله يه ك ديت دهنكه گهنم ده بات و نه م ده شزانيت زهرده واله گهنم ناخوات، بۆيه كارى نه م زهرده واله يه سهرنجى راده كيشى و ناچار شه نه كهى داده نيت و شويني زهرده واله كه هه لده گرى.

دواى نه وهى چهند جاريكى تر زهرده واله كه دهنكه گهنمى برد، بۆى دهركه وت به كۆمه لى دار و ده وهنى ناوچه كه وه دهنيشيته وه، حاجى ده چيت بزانيت زهرده واله كه نه م دهنكه گهنمانه ي بۆ چيه؟! ده بينى چوار به چكه چۆله كه (زه په قوته) ي بپه پو بال دهمده كه نه وه و زهرده واله ي كۆنه دوژمنيان ههرجاره ي دهنكه گهنميك ده خاته زارى يه كيكيانه وه، هه تا تير ده بن، هه موو پۆژى نه مه پيشه يه تى.

حاجى پهزا ده لى هه تا چهند پۆژ من له وى بووم، نهو زهرده واله خيرخوازم ده بينى نه وه پيشه ي بوو، بهو كار خيرخوازيه هه لده ستا، بۆيه يه كه م ار كه بينيم بانگم كرد له حاجى عه زيزى خزمان، وتم: نه وهكو دواى كه باسم كرد خه لكى باوه پم پى نه كن، حاجى عه زيزيش به چاوى خۆى نهو ديمه نه سه يرو سهرنج راکيشه ي بينى!

٢٠ / ١١ / ٢٠٠٦ مالى شيخ ره نوف داراغاى

له بهر منداله کانی گوشته که ی بۆ نه خورا

نهم به سه رهاته کاک زاهیر خۆی سالی (۲۰۰۴) له سلیمانی بۆی گێرمه وه:

له سالی (۱۹۹۳)، سێیه م پۆژی جه ژنی قوریان بوو، له مزگوت ده گه رامه وه، دواى به جیهێنانی نوێژی نیوه پۆ، براده رێکی خۆشه ویستم بینی و فره مووی ماله وه م لیکرد، نه ویش پێی خۆش بوو، وتی بهر بۆ سهردانی جه نابیشته هاتووم، که چووینه ماله وه گوشتی قوریانیان برژاندبوو، له سه ره سفره دانرابوو، سفره که یان بۆ ئێمه جیهێشت و ده ستمان کرد به نان خواردن، من چه ند پارویه کم خواردو له ده رگا درا، وتیان بانگی تۆ ده که ن، منیش به میوانه که م وت: تۆ نانی خۆت بخۆ نه وه ک من زۆرم پێچیت و دوا بکه وم، له راستیشدا نزیکه ی بیست خوله کم پێچوو، که هاتمه وه سفره هه لگیرابوو، میوانه که ش به ته نها دانیشتبوو، منیش نانخواردنم له بیر نه ما و باسم نه کرده وه.

له سالی (۲۰۰۴) له بازاری سلیمانی به خزمه تی هه مان میوان گه یشته مه وه که ناوی کاک (زاهیر) بوو، دواى سه لام و که لام وتی: من له سالی (۱۹۹۳) نیوه پۆیه ک میوانی تۆ بووم له سێیه م پۆژی جه ژنی قوریاندا، له بیرت ماوه ؟ وتم: باش له بیرم نه ماوه، وتی: نه ی خیزانت باسی هێچی نه کرد؟ ! وتم: نه خێره وه کو چی؟ وتی: باسی نان خواردن و نانی سه ره سفره که ؟ وتم: ئێم نه بیستوه باسی هێچ بکا.

وتی: با بۆت بگێرمه وه:

ماوه ی چه ند مانگێک بوو منداله کانم گوشتیان نه خوارد بوو، پارهم نه بوو بۆیان بکپم، زۆر ده ست کورت بووم، به نیاز بووم گوشتی قوربانیمان بۆ بیت، به لام هه موو دراوسێکانمان یه کی پارچه گوشتیکیان بۆ هات، که چی ئێمه ناومان له ناواندا نه بوو! نه وه جه ژنه بی گوشت و بی به ش له خێری قوریانی به سه رمان برد، که چاوم به و گوشت و سفره یه که وت، منداله کان و کوپوزانه وه ی منداله کانم هاته وه به رچاو، گوشته که م بۆ نه خورا، پێده چیت دوعای من بوو بیت له ده رگایان دابیت، که تۆ چوویته ده ره وه گوشته که م به ئێسقان و

په راسووه برژاوه کانه وه له نانیکه وه پيچاو خسته گيرفانم وه بۆ منداله کان، دوعام ده کرد ئيوه به دواي ئيسقانه کاندا نه گه پرين و ليتيان نه کولنه وه و ناشکرا نه بيت، بويه که له مالي ئيوه ده رچووم به و مژده خوښه وه چوومه وه بۆ لای منداله جگه رگوشه کانم و نه و مژده و مژگينيه خوښم له گه ل خوم به دياربي بۆ بردنه وه، ده تو خوا ئيوه ش گه رديم نازاد يکه، وتم: خۆزگه قسه ت بکردايه، ئيمه چەند پارچه گوشتي قورياني زيادمان هه بوو چەند پارچه يه کت بۆ ببردنايه، وتی: هه رچەندم کرد پووم نه هات!

خوا کوتره که ی خسته باوه شم

مه لا داود که پيشمه رگه ی ديري ني يه کيتي بوو، ئيسقا مه لايه له گوندي جهيشانه وتی: ماوه يه کی زۆر له گراني سهره تاي نه وه ده کاندا (١٩٩٢ - يان - ١٩٩٥) به وردی نازام کام ساله يان بوو، چەند مانگێک نەم دەتوانی مريشک، يان گوشت، بکرم، زۆر هه ژار بووم و کار و کاسبيم نه بوو، حزينيش مه عاشي نه ده دامی، چونکه وازم ليه ينا بوو، زۆر نه دار و بار لار بووم، وتم: نه مه تاقیکردنه وه ی خوايه، سويند به خوا ته و به که م ناشکينم.

هه موو پۆژێک به سه ره خەم و په ژاره ی منداله کانم له ماله وه و بيکاربي ده ره وه ده منالاند، که ده چوومه وه بۆ مال، منداله کان داواي گوشت و مريشکيان ليه ده کردم، پاره م نه بوو، پووی قه رزکردنیشم نه بوو، بيکار بووم و هيچ کار و کاسبیه کم ده ستگير نه ده بوو، به پۆژ هه تا ئيواره ده گه پام که س پووی کار و کاسبی تينه ده کردم.

پۆژيکيان به و ده رد و سه ره ت و خەم و په ژاره و دلته نگيه وه چوومه به رخانه قاي مه ولانا خاليد، له چايخانه يه ک دانيشتم له پووی ده ره وه، بيم له په ريشانيي حال و مالي خوم ده کرده وه، کتوپر کوترێکی گه وده ی جوان خوی کرد به باوه شم داو له سه ر پانم نيشته وه، منيش وه کو داوم بۆ دانا بيت و وه کو راوچييه کی به ده ست و برد په لامارم دايه و گرتم و وتم:

نەم كۆترە ھى كىيە؟ ھى كەس نەبوو، كابراى چاپچى وتى: كۆپە بىدە بە مندالېك تۆ نەوت بۆچى يە؟ وتم: نەو بە راستە (لە دلى خۆم دا وتم) بە خوا نەوە خواى گەورە لەئاسمانەوە بۆ مندالەكانى منى ناردووە، خێرا بردمەوە بۆ مال و بۆم سەرىپىن و خواردىيان، نەوەندە دلم خۆش بوو كە مندالەكانم گۆشتىيان خوارد و ئاواتى چەند مانگەيان ھاتە دى، نەمدەزانى چۆن سوپاس و پىزانی خۆم دەرىپم بۆ پەروەردگارم، وتم: كۆپەكانم خوا ئىوە لە ياد ناكات، سوپاسى بكەن، ئىوەش لە يادى مەكەن.

با لێرەدا باسێكى تەقەى خۆشىتان بۆ بگێرمەوە:

١٠. كى خواناس و موسلمان بۆى گێرامەوە كە بە مەرەدى مەلا داود چوو بوو، ھەژارو نەدار و بېپارە و بېكار بووم، پارەى نىو كىلق گۆشتم نەبوو، كارىشم دەست نەدەكەوت، مندالەكانم ماوەى سى مانگ زياتر دەبوو پۆزانه داواى گۆشتىيان دەكرد و زۆر جار دەگريان و دەكپۆزانهو، خۆشم گريانم بۆيان دەھات و جەرگم ژانى دەكرد، بەلام چارم نەبوو گرانیى و برسێتىى و بېكارى تا دەھات زىادى دەكرد و ھەموو ولاتى گرتبوووەو، نازانم چى پوویدا بوو خەلكى بېكار و سك تێر دەستىيان كرد بە تەقەى خۆشىى، ھاتىنە حەوشە بزەنن نەم تەقەى خۆشىيە چيە؟ لە ناكاو مراوېيەكى كۆيىيى لەبەردەمماندا داى بە زەويدا و تەپەى لێھەستا و دەستى كرد بە پەلەقاژە، خێرا لەگەڵ ھاوسەرەكەمدا گرتمان و سەرمان بېرى، لەو كاتەدا دەنگى قاز و قولنگ دەھات لە ئاسماندا، مندالەكانىش لە خۆشىيدا خەرىكبوو گەشكە بىيانگرى و كاتېك لە چاككردنى بووینەو ھەر بەوشەو خستمانە سەر ئاگر، ئىنجا تەقەى خۆشىيمان بىر ھاتەو، كە ھاتىنەدەر تەقەى خۆشىى تەواو بوو بوو، وتم: (ئافرەت نەم تەقەى خۆشىيە ھەر بۆ ئىمە بوو، بپوا ناكەم ھىچ پەوى دابىت)، بۆيە ئىمە لە ھەمووان زياتر دلەمان خۆش بوو.

شیتیکى په ککه و ته و دایکى دلسوز

کاک مه حمود هه له دنى که ئیستا له ژياندايه وتی: له گوندی هه له دن تا فره تیک ته نها کورپکى شیتى هه بوو، دووبه دوو ژيانيان به سهر ده برډ، کورپکه که نه فت و داماو بوو، هه مو کات فاتمه خانى دایکى دوعای ده کردو له خوا ده پاراپه وه ده یوت: (خواجه نه گهر من مردم ، له دواى من عوسمانى کورپشم بمرئ و زه لیل نه بئ ، که س بوى به خټو ناکرئ).

کورپه شیته که یشی به رده وام دوعای ده کرد و ده یوت: (خواجه دوعاکه ی دایکم گیرا بکه ی، نه گهر نه و مردم، یه کسهر منیش له دواى نه و بمرم، دایکم راست ده کات به خوا که س منى پی به خټو ناکرئ).

خواى په روه ردگار ده سستی به رووى نه و دایک و کورپه وه نه نا، ته نها یه ک شه و عوسمان له دواى دایکى ژیاو یه کسهر مردم. فاتمه خان شه و ساعات نو مردم و خواحافیزی له عوسمانى کورپى کرد، بؤ سبه ینئ دواى نویژى شیوان به بئ هیچ نه خوشی و ناتواوییه ک، هر به ساغى عوسمانى کورپى به لاداهات و مردم، هه ردوکیان نزیان گیرا بوو و به ثاواتى خویان گه یشن.

پایزه برا

برایه کی خیرخواز خوى بوى گټرپامه وه، به مهرچیک ناولى نه به م، وتی: بارى هه ژاری و ده سگورتیی په رده ی. په شى به سهر دا کټشام، براکه شم زور حالى باش بوو، خاوه نى چټستخانه و که باباخانه ی خوى بوو، مال و خیزان و مندالئ زور پوشته و په رداخ بوون، پوښاکى گهرم و نهرم، خواردن و چه ور و به له زهت، مال و مندالئ پوشته و ناسووده، خیزان

و مائی منیش پووت و په جال و برسی، خویشم بئی کار و کاسبی و بئی پاره، حهزم نه ده کرد
بچه وه بۆ مال و منداله کانم به ناو میډییه وه سهیری دهستی به تال و هه ناسه ی ساردم
بکه، نه گهر جاریکیش پاره یه کی که مم دهستکه وتایه ده بوو شتی هه رزان و خراپ بکړم،
هه تا به شی ژه میکی بکر دایه.

له هه مووی ناخوشر کرچی برا گه وره بئی په حمه که م بووم، پاره ی کرئ خانوم نه بوو، به
هه زار دهردی سهری هه تا کرئی خانووه که م بۆ خاوه ن مال کۆ ده کرده وه و سهری مانگ
ده منایه مستی، نویش دهیخته تهنگه ی باخه لیه وه ده پووت: (به زیاده بئی)، حالئ من و
خیزان و منداله کانیشمی باش ده زانی.

به راستی گوشتم بۆ نه ده کړدرا بۆ منداله کانم، ناچار نه و په راسووانه ی برا که م گوشتی لی
دامالیبون و بۆ جوانی له ده ورویه ری که بابیه که داینا بون داوام لیده کرد پیم بفروشی،
نویش دهیزانی پاره م نییه، ده ترسا پاره که ی نه ده می و بویه هه مو جار ده پووت: (نه وه
فروشراره)، یان (وه عدم به خه لکی تر داوه)، ناچار به هه ناسه ساردی ده چوومه وه بۆ مال،
چونکه گوشت گران بوو بۆم نه ده کړدرا.

براکه شم که داده نیشتین سنگی دهرده په راندو به دیار من و ژن و منداله کانی منه وه دهستی
ده کرد به م قسانه:

ده پووت: نه مړو ده عوه تی کومه لیک براده رم کرد بۆ دوکان و بۆ فلان شوین و فلان شوین،
دوو هه زاری سويسری تیچوو، یان دوه زار و پینجسه دیناری تیچوو، نیمه زور خه فتمان
پئی ده خوارد، به لام خیزانه که م زور چاک بوو - حه ز ده که م هه ر به لایه ک بۆ نه و هات پوو
بکاته (من) زور دلخویشی ده دامه وه، هه تا جاریک وتی: له و دهشته و له و شوینه پوخواوانه
له ته بلوک و خشتی کون کۆده که مه وه، تو هه ولئ هه ندیک داری داره را بده و له و دهشت و
چۆله وانییه قوخته لیه که هه لده چین، چووم بۆ سهردانی دایکم هه ندی داری داره پایان هه بوو،
وتم: دایکه نه و دارانه م به هه رزان پئی بفروشه، وتی: کوپم هه رزانی چی و کړینی چی! بړو
بیانبه بۆ خوت، وتم: له سهر نه و بانه بۆم دابنی، به په له پویشتم زور دلخوش بووم به و
دهسکه وته، نه و هه واله خوشه م برده وه بۆ هاوسره که م، چه ند پړو به و خه یاله خوشه وه
پامان بوارد، دوی چوار پینج پړو، له وه دوا به دلکی خوشه وه چووم بۆ سهردانی دایکم و

دارهكان، كه چووم دارهكان نه مابوون، دواى سهلام كردن، خيړا وتم: دا يكه كوا دارهكانم؟ وتى: (پوځه به خوا دهستم شكى كاكه دارهكانى دزى)! نيتر بريښى كډون ونويم كولايه وه، به دليكى پر غمه وه پويشتم به كاكم وت: بډ دارهكانى منت برده؟ وتى: جا تو چيت هه يه؟ ديناريك شك نابيه دارت بډ چيه؟ (به فيزيكه وه)، پوځ هات و پوځ پوى، ورده ورده دهستم له كار و كاسبى گير بوو، دواى پينج سال هه نديك پاره م كوكرده وه، له عربته خانويه كى دارم كړى، دواى مامه له و پاره ته تسليم كردن، كابر و تى: كاك فلان، شتيكى سهير! وتم: چى بووه؟ وتى: دارى نه م خانوه دارى خوتان بوو له كاكتم كړى، (نه دارانه بوو كه دايكم به خوږايى داي پيم و كاكم لى دزيم)، دواى پينج سال به داره زه و تكراوه كانم شاد بوومه وه، به لام به كړين!.

نيستاش كه نه م به سهرهاته بډ جه نايه ده گيرمه وه، برا گه وره كه م هه ژار كه وتووه و هيچى نه ماوه و كاسبى نيه، به لى برا دهوله مهنده كه م هه ژار كه وتووه و كړچى منه، به لام دلم ريگه نادات كړى ليوه رگرم و هه تا نيستاش كړيم ليوه رنه گرتووه و يه ك وشه و يه ك پيتم له كار ه ساته كانى پابردو به پويده نه داوه ته وه.

براده ره عه ره به كانم چه كيان بډ ته نگانه بوو

مه لا غريب له زارى خو يه وه بيس تراوه كه له سه رده مى به عسى له گورنراو سه ر باز بووه، له گوندى (شاراژاوى) نزكى س راو، له وى له گه ل عريفى كدا ده بيه شه ريان و نه م نور چاك عه ريفه كه ده كوتى، له نه نجامى نه و شه رده نه قلى حاجى تومهران ده گوازيته وه، نه و نيواره يه ده گاته حاجى تومهران په وانه ي به ره كانى جه نكي ده كن، هه مان شه و نيران هيرش ده كاته سه ر هيزه كانى عيراق و شالوايان بډ دينى، له سه ر قسه ي خوى نزى كه ي (٣٤) كه س رزگاريان ده بيه له و له شكر كيشى و هيرشه ي نيران دا يه كيكيان، مه لا غريب، قاره مان ده بيه.

دهلّی که گراینه دواوه به ماندوویی و شه‌ک‌تیی و برسی‌تیی، هه‌مووشمان چه‌کدار بووین، له دورره‌وه چه‌ند که‌سیکمان بیینی له سه‌یاره‌یه‌کدا بوون، برادره‌کانی منیش که هه‌موویان عه‌رب بوون، وتیان نه‌وه لیژنه‌ی نیعدامن، به خودا پزگارمان نابیی، قسه‌که‌یان راست بوو، که جیبه‌که گه‌یشته لای ئیمه بانگیان کردین و پرسیاریان لیک‌کردین که: ئیوه چین و بق کوئی ده‌چن؟ ئیمه‌ش به‌سه‌ره‌اته‌که‌مان بق گیرانه‌وه وتیان: وهرنه لای نه‌و دیواره، (پارچه دیواریکی ریک له‌وئی دابوو)، ئیمه‌یان له‌ودیو دیواره‌که‌وه ریز کرد به‌دوو ریز، خۆشیان دوو نه‌فسه‌ر و نائب زابتیک بوون پشتیان له دیواره‌که کردوو زووبه‌پووی ئیمه وه‌ستان، دواتر ورته‌ورتیکیان کرد و ئیمه‌یان کرده یه‌ک ریزی دریز، هه‌مووشمان تهنه‌نگمان به‌شانه‌وه‌بوو، من زووتر تهنه‌نگه‌کی خۆم هینابوو سه‌ر پی و له‌سه‌ر ریز (سه‌لیه) دامنا‌بوو، نه‌فسه‌ریکیان هات له یه‌که‌م که‌سه‌وه لئی پرسی ناوت چیه؟ دواوی وه‌لامدانه‌وه چه‌که‌که‌یان له شان داده‌مالی و ده‌یدا به‌ده‌ست نائب زابته‌که، نه‌ویش ده‌یبرده نه‌ودیو دیواره‌که و فیشه‌کیک، یان دوانی پیوه‌ده‌نا و به‌جیی ده‌هیشته و ده‌هاته‌وه بق یه‌کیکی دیکه.

مه‌لا غه‌ریب له‌ریزه‌که‌دا نو‌ه‌م که‌س ده‌یی، زۆر جه‌ریه‌زه‌و زه‌بر به‌ده‌ست و ده‌ست وه‌شین بوو، دهلّی نائب عه‌ریفیکی عه‌رب له‌ته‌نیشتمه‌وه بوو، هه‌شتم که‌س بوو، بریارماندا ده‌ست بکه‌ینه‌وه، وا ریکه‌وتین که سه‌ره گه‌یشته سه‌ری پیکه‌وه ده‌ست بکه‌ینه‌وه، به‌لام کاتیک نه‌فسه‌ره‌که هاته به‌رده‌می و ناوی لئی پرسی و دواوی چه‌که‌که‌ی لئی کرد، وتی: (نعم سیدی)، شانی بق خوار کرده‌وه و چه‌که‌که‌ی ته‌سلیم کرد، ئیتر سه‌ره گه‌یشته سه‌ر من و چه‌که‌که‌شم له‌سه‌ر سه‌لیه بوو، نه‌ویان برد بق پاش دیواره‌که، نه‌فسه‌ره‌که هاته به‌رده‌م، وتی: ناوت چیه؟ وتم: غه‌ریب، نه‌ویش ده‌مانچه‌یه‌کی پوتی به‌ده‌سته‌وه بوو، ده‌بوو زۆر وریایانه ده‌ست بکه‌مه‌وه، وتی: چه‌که‌که‌تم بده‌ری، وتم: (نعم سیدی)، چه‌که‌م داگرتوو له‌گه‌ل داگرتنه‌که‌دا ده‌ستم لئی کیشا و په‌نجه‌م له‌به‌له‌پیتکه‌که‌ی قایم کرد و هر سئ فیشه‌که‌که‌م پیوه‌نان و هه‌ردوو نه‌فسه‌ره‌که‌م کوشت و کاکی نائب زابت له پاش دیواره‌که هاته دهر ویستی بمکوژی، منیش ده‌ستم برد بق هیده‌کیکی تر به‌هر پشتینمه‌وه بوو، هر چه‌ندم کرد نه‌هات به‌ده‌ستمه‌وه، ناچار رام کرد، نه‌ویش به‌ته‌قه‌کردن دوام که‌وت، گوله‌ی زۆری

پێوه نام، بهرم نهكوت، ههتاخۆم دایه پال بهردێك و ههه چۆن بوو مهخزه نهكهم لێكردهوه و خستمه سهه تهنهكه و ئهويشم كوشت، كه كوناو كون به شوینمهوه بوو، ئینجا به دهستوبرد كه پامهوه بۆ لای هاورپێكانم، سویندتان له سهرم نییه یهك كهسیان له شوینی خۆی نهجولابوو، یهك كهسیان نهیوترايوو دهست ببات بۆ تهنهكهكه، كه هاتمهوه پیزهكه لێ تێكدان و گلهییم لێكردن، بۆ كه كابرا خهريك بوو من بكوژێ دهستان نهكردهوه؟ هیهچ وهلامێکیان پێنهبوو، وتیان: تۆ گهوره و لێپرسراومان به، چی دهلێیت له خزمهتدان، وتم: به خۆپاڤیش خزمهتکاری وام ناوێت، چونكه ئهوهنده ترسنۆك و جولهكه سیفەت و نامەردن، بپۆن وازم لێبنن، با هه مووتان نهكوژم، به هه حال پزگارم بوو، دواي چنده ها چهرمه سهری و دواي چهند نارههتهی و گیروگرفت كه یستمهوه ناوچهی خۆمان (شاره زور).

خواله كهس غافل نییه

له زاری مامۆستا مهلامه حمودی نازادییهوه بیستومه كه خۆی له كابرای بینیه و چووته سهردانی:

له ناوچهی پێنجوین و له گوندی بهیانه (نزیک گوندی ناروزه ری شاریاژێ) مامۆستایهكهم بینى مۆلهتی زانستی له ئێران وهگرتهبوو له ناوچهی موکریان، سالی (۱۹۵۵) هاتبووه بهیانه بۆ مهلايهتی، بهلام دواي ماوهیهکی كهم تووشی ئیفلجی دهبیته و نهندامهکانی جهستهی له جموجۆل دهگهوی و وهكو لاشهیهکی بێگیا نی لێ دێ، ژن و مائیشی نابێ، خزم و كهس و کاریشی ههوالی نازانن، یان ههه گویی خۆیانی لێ دهخهویتن، لهم گوندهدا (بهیانه) ژنێك ههبوو، دوو مندالی نازانن، یان ههه گویی خۆی تهرخان کردبوو بۆ خزمهتی ئه و مامۆستا بێكهسه، وهكو مندالهکانی خۆی پاکی دهكردهوه و دای دهشۆرد و جلویهك و پۆشاك و لهشی بۆ دهشۆرد، خواردنی به دهمهوه دهكرد و جلی بۆ دهگۆری.

مامۆستا مه لا مه حمودی نازادی، فهرمووی: سالی (۱۹۶۷) چومه سەردانی ئەو مامۆستایەکی گوندی بەیانە، ئەو خوشکە خێرۆمەندە لەوێ بوو، لێی پرسیم وتی: مامۆستا خەلکی ئەم گوندە باش و خێرەومەند نین، وتم: بۆچی؟ وتی: ئەم مامۆستایەیان ئاوا وێڵ کردوووە و کەس گوتیی ناداتی، بەلام من لەبەر خوا خۆم تەرخان کردوووە بۆ خزمەتی، وەک مەندالەکانی خۆم دای دەشۆم و پاکی دەکەمەووە و خواردنی بەدەمەووە دەکەم و جلۆبەرگ و لەشی بۆ دەشۆم، خەلکی ئەم گوندە دەلێن حەرامە و دروست نییە، ئەم پیاووە نامەحرەم و هیچ خێرت ناکات، بەلکو لەوانەیە گوناھیش بگات، جا نازانم جەنابت چی دەلێی؟ وتم: خوشکە بەپێزەکەم تۆ بەهەشت دەستگیر بوووە لە دەست خۆتی مەدە و ئەو کارە ئەوەندە خێرە خوای گەرە کەسی تاییبەتی و ناوازی بۆ هەڵدەبژێری، گوتی بۆ کەس مەگرە و لەبەر پەزنامەندیی خوا هەتا دەتوانی خزمەتی بکە، پاشان پووم کردە مامۆستای ئیفلج و وتم: جەنابی مامۆستا ژن و مالت نییە؟ وتی: نەخێر، وتم: چەند سالا تەوشی ئەم گرفتاریە بوویت؟ وتی: مامۆستا زۆر نییە، بەخششی خواوە، وتم: چەندە؟ وتی: هیچ نییە، مامۆستا یازدە سالا! هەتا چەند سالی تریش هەواتم دەزانی هەر وابوو.

هەردووکیان

بەخەتەنە کراوی لە دایکە بوون

كاك سالم تفهيق بۆي گێڕامەووە و وتی:

خوشکیکی خێزانەکەم دوو کوریان دابەدوای یەک بوو، هەردووکیان بە خەتەنە کراوی لە دایک بوون، بە ناوەکانی (پێبەر و شاد)، هەر دوو مەندالەکە ماون و خەلکیکی زۆریش ئاگاداری ئەم پووداووە سەرسوڕهێنەرە بوون لە شاری (سلیمانی) لە نزیک ئەسحابە سپی، یان گەرەکی سابونکەرەن، لە نزیک سالاەکانی (۱۹۹۹ - ۲۰۰۱)، ئەم پووداووە سەیر و سەمەرەییە بێنراوە.

له خزمهت پيشه‌وای وه فاداراندا

پيغه‌مبهری خوا (سه‌لات و سه‌لامی خوی له‌سهر بیټ) پيشه‌وا و سه‌رمه‌شق و سه‌رقافله و رچه‌شکینتی وه فاداران، به تاییه‌تی نمونه و ره‌مزی هاوسه‌ری وه فاداره له میژوی وه فادارییدا.

ئه‌گه‌ر ئاده‌م (سه‌لامی خوی لی‌بیټ) هاوسه‌ره‌که‌ی له خوی دروستکراوه و به‌شیک بوو له جه‌سته‌ی خوی، ئه‌وا پيغه‌مبهری خوا هه‌ندیک له هاوسه‌رانی ته‌نانه‌ت کچی دوژمه‌کانی بوون و خه‌زوره‌کانی بۆی له که‌میندا بوون و سه‌نگه‌ریان لی‌گرتبوو.

ئه‌گه‌ر نوح (سه‌لامی خوی لی‌بیټ) نۆسه‌دوپه‌نجا سال پيغه‌مبهر بووه و هاوسه‌ری بی‌پروای هه‌بووه و هیچ گوشتار و کرداریکی ناشایسته‌ی ئاراسته نه‌کردوه و له گول کالتری به ژنه‌که‌ی و که‌سوکاره‌که‌یشی نه‌وتوه، ئه‌وا پيغه‌مبهری ئیسلامیش یازده ژن، یان زیاتری هیناوه و له یه‌ککاتدا له‌گه‌ل نۆیان ژیا‌نی به‌سه‌ر بردوه و یه‌ک وشه و هیما‌ی له‌به‌رامبه‌ریاندا نه‌نواندوه که له دانه‌ی گه‌وه‌ر جوانتر و له په‌ره‌ی گول ناسکتر و له دو‌پر و مرو‌اری سه‌نگینتر نه‌بو‌بیټ.

چه‌ند به‌ریز و شکوه‌ه باسی دایکی موسلمانان، خه‌دیجی خیزانی ده‌کرد؟، چۆن دوا‌ی مردنیشی نزا و پارانه‌وه‌ی بۆ ده‌کرد؟ چۆن به‌رانی شاخدار و مه‌ر و بزنی قه‌له‌وی بۆ ده‌کرده‌ خیر و سه‌ده‌قه.

به‌پروانه پيغه‌مبهر (سه‌لات و سه‌لامی خوی له‌سهر بیټ) چۆن به قه‌سابه‌که‌ی ده‌فه‌رموی: هه‌ندی گۆشتی نه‌رمه‌م بۆ جیا بکه‌ره‌وه بۆ فلانه پیره‌ژن، وتیان: بۆچی به تاییه‌تی بۆ ئه‌و پیره‌ژنه؟ فه‌رموی: چونکه له‌سه‌رده‌می خه‌دیجدا هاتو‌چۆی ده‌کردین.

چۆن پیری تاییه‌تی ده‌گرت له فلانه پیره‌ژن و فلانه ئافه‌رت، چونکه هاو‌پیتی خه‌دیجی هاوسه‌ری بوون، ئه‌وه (ئه‌بولعاس)ی زاوایه‌تی که هاوسه‌ری زه‌ینه‌بی کچی‌تی، له جه‌نگی به‌دردا به‌دیل گه‌راوه و هه‌کو دیله‌کانی تر داوای فیدی‌ی لی ده‌کری، ئه‌ویش چاوه‌پێیه که‌سوکاری پاره و مال و سامان به‌هێنن و به‌ره‌لای بکه‌ن و ببه‌نه‌وه له‌گه‌ل خو‌یان، به‌لام که‌سوکاری بی‌ دین و بت‌په‌رست و ئاره‌قخۆر و سه‌رمه‌ست ئه‌ویان هه‌ر له بیر نییه، بۆیه زه‌ینه‌بی هاوسه‌ری (خوی لی‌ رازی بیټ) ئه‌و ملوانکه‌یه‌ی پێچایه‌وه، که چه‌ند سالیک له‌وه‌پیش خه‌دیجی دایکی له شه‌وی گواسته‌نه‌ویدا به‌دیاری پیتی به‌خشی بوو، به که‌سیکدا

ناردی بۆ پیغمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بێت) هەتا بەو ئالتونە هاوسەرەکی بۆ نازاد بکەن.

کاتێک کابرا هاتە خزمەت پیغمبەر و قوماشە پێچراوەکی دایە دەستی و خەلکی پێیان سەیر بوو، یەکێک تووڕە و یەکێک دەم بە زەردەخەنە، چۆن دیلی بەم پریاسکە یە بەرە لا دەکری، بەلام کاتێک پیغمبەر (سەلات و سەلامی خۆی لەسەر) بە دەستە پێرۆزەکانی پریاسکەکی کردەووە، ملوانکەکی ناسییەووە، خەجیعی هاوسەری بێرکەوتەووە، هەردوو چاوی پێوون لە گریان و فرمێسکیان داواراند و فرمووی: ئەمە فیدیە زەینەبی کچمە بۆ پزگار کردنی (ئەبولعاس)ی ناردووە، داواتان لێدەکەم بۆی بەربەدن و ملوانکەکەیشی بۆ بنێرنەووە!

دایکی ئیمان داران عاشقە (خوای لێی رازی بێت) دەفرمووی: پیغمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بێت) ئەوەندە باسی خەدیجە کرد هەتا غیری گرتمی و خۆم پێ نەگیرا، وەم: ئەم پیرەژنە چیە تۆ ئەوەندە باسی دەکەیت؟ ئەو مرد و پزگار لە بیری بردینەووە و خوا بۆی گۆریت بە کچی گەنج و جوان، بینیم پیغمبەری خوا پێی ناخۆش بوو، فرمووی: نەخێر هەر ئەو چاکتر بوو.

چەند جار لە فرمودەیی سەحیددا هاتوووە کە خێزانەکانی پیغمبەر (درودی خۆی لەسەر بێت) فرموویانە: هەرگیز پیغمبەر لە کەسمانی نەداوە و قەسە نایەجی و جوینی بەکەسمان نەداوە، وە لە کاتی نەخۆشیی و بێ نوێژی و حالەتی نااساییدا و لە کاتی تووڕەبوون و خەفەتبارییاندا دەم بە خەندە و کەیف خۆش بوووە و دلخۆشیی داوەتەووە، نیوە پاروی دەمی ئەوانی خواردوووە و لە پەرداخ و جێگە دەمی ئەواندا ئاوی خواردۆتەووە، لە کاتێکیشدا هەستی کردبێ یەکیکیان دڵتەنگ و پەژارە دایگرتوووە، دەستی خستۆتە سەر شانی و فرموویەتی: تۆ لە بەهەشتیشدا هاوسەری منی، بەم فرمودەیش زیاتر لە مەبەستیکی هەبوو، واتە: تۆ ئەهلی بەهەشتیت و لە بەهەشتیشدا لەگەڵ منیت و هەرگیز لە دنیاشاردا نیازم نییە لێت جیا ببمەووە، چونکە تۆم خۆش دەویی، مژدەیشە بۆ ئەو هاوسەرەکی کە بە ئیمانەووە دەمری، هەروەها بە هیچ جۆرێک مۆلەتی نەداوە کە بە شیوەی ناشایستە یەکیکیان باسی ئەوی تریان بکات.

دیمەنتیکی تری وەفاداریی پیغمبەر (درودی خۆی لەسەر) بۆ هاوسەرەکانی ئەو بوو کە زۆر پێزی لە خزم و کەسوکاریان گرتوووە و بە چاک باسی کردوون و دەستی پێز و نەوازشی بۆ راخستوون.

به‌لئ، له زۆر بواردا پرسى به هاوسه‌ره‌كانيشى كردوه و به گوىى كردوون و پىزى له بىر و بۆچوونيان گرتووه، له گه‌وره‌ترين رېكه‌وتننامه‌دا (سولحى حوده‌بىيه) له مېژوى ئىسلامدا پرسى به نوم سه‌له‌مى هاوسه‌رى كردو به‌گويشى كرد و پا و بۆچوونه‌كه‌يشى زۆر سه‌ركه‌وتوو بوو، ته‌نانه‌ت هه‌ر له ژيانى خۆيدا و له پيش وه‌فاتيدا، به‌ثايه‌تى قورئان مژده‌ى پيداون، كه‌ ئىوه‌ بۆ هېچ كه‌س دروست نىن و نابى شوو به‌كه‌س بكه‌نه‌وه، ئىوه‌ ئىتر داىكى ئيماندارانن، له‌ دونيا و دوا‌پۇژدا من هاوسه‌رتانم و كه‌ز به‌ هاوسه‌رييتان ده‌كه‌م و له‌ كه‌ستان وه‌پس نيم.

پۆڤڤك پووى كرده هاوه‌لانى و فهرمووى: چاك‌ترينتاتان چاك‌ترينتانه له‌گه‌ل هاوسه‌ريدان من چاك‌ترينتاتم له‌گه‌ل هاوسه‌رانمدا.

ئامۆزگارى هاوه‌لانى ده‌كرد به‌م وته‌ شيرين و ناسك و پر مانايه: (رفقا بالقوارير)، واته: نهرمونيان و دلنهرم بن له‌گه‌ل شووشه‌ ناسكه‌كان دا.

شه‌وگه‌ردى به‌وه‌فا

به‌سه‌ره‌هاتى قه‌شه‌يه‌كى زانايه كه‌ سه‌رگه‌رمى لى‌كۆلينه‌وه‌يه‌يه‌ك بوو دواتر به‌و شى‌وه‌يه‌ موسولمان بووه، به‌سه‌ره‌هاته‌كه‌ش له‌ ئىنته‌رنىته‌وه‌ وه‌رگىراوه و له‌ نووسراوه‌كانى (ئەندازيار عوسمان)دا باسه‌كه‌ى هاتووه:

هاوه‌يه‌كى زۆر له‌ بىر‌كردنه‌وه‌دا بووم، خه‌يال و نه‌ندىشه‌ و هه‌ست و نه‌ستم غه‌رقى بىر‌كردنه‌وه‌ بوو ده‌رباره‌ى بابه‌تىكى زانستى زۆر گرنگ، پۆژانه‌ ده‌چووم ده‌ره‌وه‌ و به‌ده‌م پىاسه‌كردنه‌وه‌ بىرم ده‌كردوه‌وه، ده‌پۆيشتم به‌ لای كۆمه‌لئ وه‌ستا و كۆنگاردا كۆزه‌رم ده‌كرد و كه‌ سى‌كيش له‌وان پاده‌ما.

هه‌تا پۆڤڤكيشيان له‌ كاتى دانانى بلۆكێدا له‌ لايه‌ن وه‌ستاكه‌وه‌ بىنيم شه‌وگه‌ردىك (قۆپيله‌يه‌كى بچوك) له‌ بۆشايى بلۆكه‌كه‌دا گىرى خوارد و رېگه‌ى هاتنه‌ ده‌ره‌وى نه‌بوو، ديمه‌نى ئه‌و شه‌وگه‌رده به‌ندكراوه له‌ خه‌يالدا ده‌رنه‌ده‌چوو، بۆيه هه‌ر كات له‌و شوێنه‌وه‌ بپۆيشتمايه، له‌ كۆنى بلۆكه‌كه‌وه‌ شه‌وگه‌ردى گىرخواردوم به‌سه‌رده‌كردوه‌وه و هاوخه‌مى و

هاوده ریبی خۆم بۆ ده رده بیری، ههتا دواى شهش مانگ له کاتى تێپه پوونم به لای ئه
 شوێنه دا هات به. دلمدا بزاتم ئه م شه وگه رده به سته زمانه چى ده خوات، خۆ من له کاتى
 سه ردام دا بۆ لای هه چ دیار بیه کم بۆ نه بر دوه، ده بى چى خوار دى؟ بۆیه هه لۆیسته یه کى
 درێژ و پشوو یه کى خه یال لۆییم داو له دووره وه ژۆر به وردى سه رنجى ئه و کونه بلۆکم ئه دا
 که شه وگه رده که به رده وام له ده لاقه ی بلۆکه که وه سه یرى ده ره وه ی ده کرد، له نا کاو
 شتیکى سه رسو ره پته رم بیهى که بووه یه کم هه نگاو و به ردی بناغه ی موسلمان بوونم و
 باوه ره پته نام.

چیم بیهى؟ ئیستاش هه موو جار بیه له و دیمه نه ناوازه یه ده که مه وه، به خه یال ده گه رته مه وه
 بۆ لای شه وگه ردى به ندرکراوى هاو پم، بیهنیم شه وگه ردى کى هاو شیوه ی خۆی، مېش و له و
 نېچیرى پاو ده کرد، منیش له دلى خۆمدا ده مووت: به هه ناسه یه کى ساره ده وه، خۆزگه ئه و
 شه وگه رده ش ئاوا ئازاد بووایه و راوى بکرا یه و باى بالى خۆی بدایه، ئه وه ی به بیه ردا
 نه ده هات به چاوى خۆم بیهنیم! به چاوى خۆم دیم شه وگه ردى راوچى نه کى نېچیره کى
 نه ده کرد و به ساغى و به ئه مانه ته وه ده پته نا و له کونى بلۆکه که وه ته سلیمى شه وگه رده
 به ندرکراوه کى ده کرد، ژۆر سه رسام بووم به م کاره دلسۆزانه یه ی ئه م گيانداره به سته زمانه،
 به لام ئه وه ی زیاتر سه رنجى پاکیشام و سه رسامى، کردم جوړى ئه و په یوه ندى نه پته یه بوو
 که له نیاوان ئه و دوو شه وگه رده عاشق و مه عشوقه دا بوو!

ده زانن په یوه ندى ئه م دوو دلسۆز و خوشه و یست و وه فاداره چى بوو؟.. دواى لیکۆلینه وه
 بۆم ده رگه وت ئه م دوو شه وگه رده نیره و مینه و هاوسه یرى یه کترن، ئه و یان که له
 به ندى خانه دایه نیره و ئه وى تریشیان مینه و هاوسه یرى وه فاداریه تى.

به راستى ئه م دیمه نه دلفرینه و هه لۆیستى ئه و شه وگه رده مینه یه و یژدان و هه ست و
 ده روونى هه ژاندم، یه کسه ر بیه م له وه کرده وه، ئایا ده بى دوو هاوسه یرى ئاوا به وه فا و
 به نه مه که له ناو ئاده م یزاده کانداه ست بکه وى؟! حه تمه ن.

دواى بیهننى ئه م دیمه نه ناوازه یه له دونیاى وه فادارییدا، ده ستم کرد به لیکۆلینه وه و
 توێژینه وه ی دینه ئاسمانیه کان، بۆ یه کم جار کتیبیکم ده ست که وت ده رباره ی ژیاى
 پته مبه یرى ئیسلام و له گه ل کرده وه ی کتیه که دا ئه م پوودا وه م به رچا و که وت:
 پته مبه یرى خوا (سه لات و سه لامى خواى له سه ر بېتت) له ما له وه دانیشته بوو له گه ل چه ند
 ئه ندامیکى خانه واده که یدا، له نا کاو له ده رگا درا، ئافره تیکى کامل له گه ل له ده رگا داندا
 فه رمووی: (السلام علیکم اأدخل؟)، پته مبه یرى خوا هه ر گویتى له م ده نگه بوو ده سته جى

هه‌ستایه سه‌ر پێ و فهرمووی: ده‌نگی خه‌دیجه‌م گوی لیبو (که نه‌و کاته نزیکه‌ی هه‌وت سال بوو وه‌فاتی کردبوو) نه‌وانه‌ی له‌وی بوون له‌م فهرمایشته‌ی پێغه‌مبه‌ر سه‌رسام بوون. فهرمووی بیکه‌نه‌وه، که ده‌رگایان کرده‌وه هاله‌ی خوشکی خاتوو خه‌دیجه‌ بوو، پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی له‌سه‌ر بێ) به‌ره‌وپیری پوشت و به‌خێرهاتنی کرد و فهرمووی: وتم ده‌نگی خه‌دیجه‌ دێ!! ئینجا عه‌باکه‌ی خۆی بۆ راخست و له‌سه‌ر عه‌باکه‌ داینیشاند، نه‌وه خوشکی خه‌دیجه‌ بوو بۆیه ئاوا پێزی لێگرت، وه‌ک وه‌فادارییه‌ک بۆ خاتوو خه‌دیجه‌ی هاوسه‌ری کۆچکردوی.

ده‌لی وتم: شه‌وگه‌رد مامۆستای هه‌بووه له‌ وه‌فادارییدا، به‌راستی نه‌وانیش له‌ پێغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌وه فیتری وه‌فاداریی بوون، نێر یه‌که‌م هه‌نگام نا به‌ره‌و ئیسلام و شایه‌تمانم هێنا و ئیستا زۆر به‌ختیارم و زۆریش شانازی ده‌که‌م که موسڵمانم.

وه‌فاداری سیفته‌ی پێغه‌مبه‌ران بوو به‌ درێژایی میژووی مرقایه‌تی، به‌ تایبه‌تیش سه‌رداری پێغه‌مبه‌ران، موحه‌ممهد (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بێت) فهرمانی کردوه به‌ وه‌فاداری، ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ کافر و بێباوه‌ر و بته‌رست و دوژمنی دین و دنیا‌ماندا، هه‌رکه‌سیش ژياننامه‌که‌ی به‌ وردی بخوینێته‌وه وه‌ک پۆژی پووناک ده‌بینێت، که سه‌رتاپای ژبانی وه‌فاداری و فهرمان کردن به‌ وه‌فاداری بووه، وه‌فاداری له‌گه‌ڵ خوا، له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ران، له‌گه‌ڵ دایک و باوک و مامۆستا و هاوڕێ و دراوسی و قوتابی و شاگرد و خزم و هاوسه‌ر و ناسیاو و دۆست و خۆشه‌ویستان، وه‌فاداری له‌گه‌ڵ دوژمن له‌گه‌ڵ ته‌یار و ته‌نانه‌ت خیانه‌تکار و ناپاکانیش، وه‌کو ده‌فه‌رمووت: (ولا تخن من خا‌نک)، ناپاکێ له‌و که‌سانه‌ش مه‌که‌ن که ناپاکییان ده‌رباره‌ ده‌که‌ن.

وه‌فاداری له‌گه‌ڵ ئازه‌ڵ و با‌ئنده و گیانه‌به‌ر و ته‌نانه‌ت دار و به‌رد و کاریز و کانی و سه‌رچاوه‌کانیش، هه‌موو ئه‌م حا‌له‌تانه‌ش له‌ فهرمووده و سوننه‌تدا هێمایان پێکراوه و خه‌لکی موسڵمانیان بۆ هان دراوه و وه‌ک خواپه‌رستی بۆیان دیاریکراوه و ده‌بی خوای پێ یازی بکه‌ن.

سه‌دان ده‌قی قورئان و سوننه‌ت باسی وه‌فاداری ده‌که‌ن و فهرمان به‌ هه‌موو جووره‌کانی ده‌که‌ن.

دوای چل و شەش سال دابراڤان بوونه‌وه به ژن و میردی راسته‌قینه

حاجی عەلی دانیشتووی گوندی (دەرەتفی)ی مەریوان لە کوردستانی پۆژەه‌لات، بە ھۆی کەم شارەزاییان لە فەلسەفە و ناوھ‌پۆکی زەواج و تێنەگە‌یشتن‌یان لە نامانج و مەبەست و چێژ و سۆزی ھ‌اوسەرێتی، لەگە‌ڵ ژنە‌کە‌یدا لێک دادە‌برێن و پێکنایە‌نە‌وه، حاجی عەلی لە سلێمانی نیشته‌جێ دە‌بێت و ھ‌اوسەرە‌کە‌شی لە مەریوان، بە‌یێ تە‌لاق و جیا‌بوونه‌وه‌ی شە‌رعی و یاسایی، ھ‌ەک دە‌لێن: (من لە دووری و تۆ لە دووری) بۆ ماوہ‌ی چل سال دە‌مێنە‌وه!

حاجی عەلی ژنیکی تر دینی و ھ‌اوسەرە‌ دوورە‌کە‌شی لە ماله‌ باوانی بە‌ غەریبی دە‌مێنێتە‌وه، نە‌ داوای تە‌لاق دە‌کا و نە‌ باسی شووکردنیش دە‌کا، دوای چل و شە‌ش سال حاجی عەلی بێ ژن دە‌کە‌ویت و ھ‌اوسەرە‌ تازە‌کە‌ی دە‌مرێ! لە‌وه‌دا مامۆستا مە‌لا مە‌حمودی نازادی دە‌کە‌ویتە‌ نێوان حاجی عەلی و ھ‌اوسەرە‌کە‌ی (نە‌وه‌ی کە لە مەریوانە) و نامۆزگاریی زۆریان دە‌کات و قە‌ناعە‌تیان پێدە‌کا کە ھ‌ەردوولا ناشت ببنە‌وه و گە‌ردنی یە‌کتر نازاد بکە‌ن و ببنە‌وه بە‌ ھ‌اوسەری راستە‌قینە‌ی یە‌کتر، بە‌لێ دوای چل و شە‌ش سال لە دابراڤان و دوورکە‌وتنە‌وه، ترووسکە‌ی نێمانە‌کە‌یان سەرلە‌نوێ گە‌شایە‌وه و سۆز و بە‌زە‌یی و خۆشە‌ویستی ھ‌اوسەرێتی بە‌ یە‌کی گە‌یاندنە‌وه و چە‌ند دۆستێک چوونە مەریوان و ھ‌اوسەری حاجی عەلیان ھ‌ێنايە‌وه بۆ ئە‌و ماله‌ی چل و شە‌ش سال لە‌وه‌ و پێش بە‌جێ ھ‌ێشتووه‌و لە‌گە‌ڵ حاجی عەلی لێک‌دابراڤان، ئە‌و ماله‌ی بە‌ تۆبووکی و زاوایی لێک دابراڤان، نێستا بە‌ کامڵی و برا پیری ھ‌اتنە‌وه و ماله‌کە‌یان ئاوە‌دان کردە‌وه و کاسە‌ی ناشتی و پە‌شمالی خۆشی جارێکی تر بووہ میوانیان و سێبە‌ری خۆشی و شادی و شە‌نە‌بای ھ‌اوسەرێتی شە‌رعی، دە‌ست و دە‌م و دل و دە‌روون و گیانی ئاسوودە‌ کردن و دوای چە‌ند سال دووری و خە‌م خواردن و

فرمیسك پرشتن و هه ناسه ی سارد و گپی دهروون له شار ی سلیمانی سی سالی پر خوشی و ناشتی و خوشه ویستیان برده سر.

نینجا به گهردن نازادی خوشه ویستی و باخی پر بهختیاری و خونچه گولی تازه بشکووتوو، ته مه نیا ن به پئی کرد.

حاجی عه لی به دلئیکی پر خه م و په ژاره وه تهرمی هاوسهری نایه سهر شانی و هه زار جار گهردی نازاد کرد و ههروه کو ته نها سی سال نهم هاوسه رگیرییه ی له گهل گرتبی و نهم کورئیکی گهنج و تازه زاوا بی، هاوسه ریشی تازه بووک و له هه په تی گهنجی و جوانییدا بووبیت، نا به و جوړه بوی له غه م و په ژاره دا بوو، نهو سی ساله بووه باخی پر بهر و گولزاری پر له گول و پاییزی ژیا نی هه ردوکیان بوو.

نهوا ده بی نی حاجی عه لی له سهر تهرمه که ی، فرمیسکی چل و شهش سالی، وهك پیژنه ی باران به چاوانی دا دینه خوار و نزا و پارانه وه ی به کولی بۆ ده کات.

ئاواش ده بی نی دهویری ناشته وایی و ناشتیخوازی و خه مخوری زاناکانی گه له که مان وه کو تیشك و گزنگی زیپینی خور به ناخی کومه لگه و شیو و دۆل و لادی و گونده دووره دهسته کان و شار و شاروچکه و قولایی دلی خه لکی دا پوچووه، دلّه غه مبار و کۆست که وتوو هکان وه کو گولی به هار ده گه شیننه وه، هه تا ده خرینه گۆپ، کۆلی خه می خه لکی له کۆل ده گبن و ناخ و داخ له گرفت و کیشیه ی خه لکی هه لده کیشن، خه لکیش به مردنی نهو زانا خه مخورانه کۆستیان ده که ویت.

شانزه سال ژنه که ی له نه خوشخانه له ژیر چاودیری پزیشکدا

بوو پیی لی نه بری

شیخ موحه محمد حسسان (خوا ته منی درژ و پر خیرتر بکات)، فرموی:

که سیک ده ناسم شازده ساله ژنه که ی دوو چاری نه خوشیه ک بووه و پزیشکه تاییه تیه که ی ده لی: نابی له خسته خانه ده رچیت، به لکو ده بی بیست و چوار ساعات و سال دوانزه مانکه له ژیر چاودیری پزیشکدا بیت، سات له دوی سات چاوه پی چاک بوونه وه ی ده که ن. لیره دا شیخ موحه محمد حسسان باسی له وه فاداری و به نه مه کیی هاوسه ری نه و نافرته نه خۆشه بوو، که له ماوه ی نه و شانزه ساله دا نیواره و به یانی سهردانی هاوسه ره که ی کردووه، واته: پوژی دوو چار، به بی نه وه ی پوی لی گرژ کردیت، یان خوی به لیکه و ماو و گرفتار و مالویران نیشانی هاوسه ره که ی دابیت، به لکو له وه ش سیرتر نه وه یه که مایه ی سهرسامیه له سده ی بیسته مدا هاوسه ری ناوا وه فادار ه بیت، هاوسه ره که ی مؤله تی داوه ژنی تر به ییت، به لام له وه لامیدا هه موو جاریک وتویه تی: من که غم و په ژاره و گرفتاریم ده بوو، تو دلخوشییت ده دامه وه و به ده ورمدا ده هاتی و قسه ی خۆشت بۆ ده کردم، چۆن ده بی نیستا من سپله بم و پاداشتی تو نه ده مه وه، که تو نیستا دوو چار و گرفتاری نه م تاقیکردنه وه خواییه بوویت؟ به خوا هه رگیز خه فته ی وا به دلی تودا ناکه م و چۆن تو له ماوه ی ژبانی هاوسه رییماندا بۆ منت سه لمان که هاوسه ری راسته قینه و دلسۆز و نه مه کداری من بوویت، ده بی منیش بۆت سه لمینم که هاوسه ری وه فادار و خه مخوری تۆم و هه موو نه و قسه و وته شیرین و گفتوگو و به لئانه ی له سهره تای یه کتر ناسینمانه وه به تۆم داو، به راستم بوون و نیستا به کرده وه بۆت ده سه لمینم.

نه وه به ره می دینه و به ره می نیسلامه، ده نا چنده ها که س ده بیینی ته نها یه ک وشه ی هه له له هاوسه ره که ی قبول ناکات و ته نها به جوانی و به لاوی ده یه ویت و له تاقی پیری و له

کاتی نهخویشی و زه‌بوونیدا ده‌بیته دوژمنی، چەند پیاومان بینی و بیستان له سولج و مه‌حکمه‌یاندا دانیشترین، که له‌سه‌ر ساده‌ترین شت، به‌لکو له‌سه‌ر هیچ له دادگا ژنه‌که‌ی ته‌لاق ده‌داو لیتی جیا ده‌بیته‌وه، یان وه‌کو سوکایه‌تیی پیکردن ژنی به‌سه‌ر دینیی و پیتی ده‌لئی ژنه‌کۆنه‌که و ژنه‌پیره‌که و کاره‌که‌ره‌که و..... هتد.

ئوه له ولاتی موسلماناندا، نه‌گه‌ر نا باسی ناموسلمانان هه‌ر مه‌که، که له‌تاهه‌نگیک دا ژوریان چه‌نده‌ها پیاو ده‌گۆین، له هه‌فته‌ی جهوت پۆژیدا، جهوت پیاو ده‌گۆین، یان پیاوه‌کانیان له یه‌ککاتدا په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل ده‌یه‌ها ئافره‌ت هه‌یه و وه‌فایشیان بۆ هیچیان نییه.

هه‌ندی پیاو (شهر العسل) له ژنه‌کانیان ده‌که‌ن به (شهر البصل) و بیوه‌فا و بیبه‌زه‌یی و بی‌سۆز و سپله و پینه‌زانن، به‌یه‌ک قسه له هاوسه‌ره‌که‌ی جیا ده‌بیته‌وه و ته‌لاقی ده‌دات.

حاجی توفیق پیاویکی نه‌خوینده‌واره، به‌لام خاوه‌ن به‌هه‌یه، زیره‌که، بیرتیژه، خواناسه، به‌په‌نجی شانی خۆی ده‌ژی و نیازی به‌کوپو کچ و که‌س وکاریشی نییه، ده‌ریاره‌ی ژیان‌ی هاوسه‌رایه‌تی و په‌یوه‌ندیی نێوان خۆی و پوره‌مینای خێزانی و هاوسه‌ری لیمان پرسى، وتی: شه‌ست و چوار ساله ژنم هیناوه و ژوریش تووپه‌ بووم و ژورجاریش شه‌رمان بووه، به‌لام نه‌مه‌یشتوووه خه‌لک به‌کێشه و شه‌رمان بزائن و یه‌ک ژه‌میش به‌عاجزی و زویری نانمان نه‌خواردوووه، که ژه‌مه‌ خواردنه‌که ئاماده ده‌کرا، بانگی مینام ده‌کرد و ده‌موت: مینا وه‌ره به‌خوا به‌بی‌تۆ پارویه‌که‌م بۆ قوت ناچی، ئه‌ویش خوا پاداشتی بداته‌وه به‌گوێی ده‌کردم.

پیاویکی بال‌خه‌یی حاکم بانگی کرد له‌سه‌ر کێشه‌یه‌ک ته‌لاق بخوات که نزیکه‌ی (۱۵) سال زیاتر، یان که‌متر ژنه‌که‌ی مردبوو، وتی: به‌خوا ته‌لاق ناخۆم فلانی (.....) خێزانم لێم عاجز ده‌بیته‌.

هاوسەرى بەھەفا

ئافرىقى خىتايى خىتايى و شارەزا لە دىن ھەبوو بە ناوى (مىعارەزى كىچى ەبدوللا)، زۆر كەس چوونە داخوازى، بەلام پازى نەبوو بە كەسيان، تەمەنى زۆر بوو، بووھ ئافرىقى تىكى كامل، سەرەنجام زانا و خىتايى پايەبەرز (واصلى كوپى ئەشەم) ناردىە داخوازى، ەك دەلەين خوا قەلەمى لىدابوو، دەستى بە پىوويە ەناو پازى بوو، بەلام لە نىوان خىتايى چەند مەرجىيان بۆ يەكتر دانابوو:

ئەگەر شەھەستاي بۆ شەونويز، منىش خەبەر كەيتەو، ئەگەر لەپىش مندا شەھىد بوويت و پىنگاي تكات پىندرا، لە لاي خوا تكام بۆ بكەي.

ھەردووكيان ئەم بەلەنەنەيان بە يەكتر دا و قەبۇليان كرد، دواي چەند سال لە ھاوسەرىتى پىر شانازى و بى گىروگرفت، لە غەزايەكدا واصل و كوپە گەورەكەي لە يەك پۇژدا شەھىد بوون و ھەوالى شەھىدبوونيان گەيشە مالەو، كۆمەلەي لە ئافرىقى دراوسى و خزم و دەورەبەر كۆپوونەو و پۇيشتن بەرەو مالىان بۆ پرسە و سەرەخۇشى، كاتەك چوونە بەر دەرگا و داواي مۆلەتى چوونە ژوورەوھيان كرد، مىعارەزە خۇي چو بەرەو پىريان و پىي وتن: ئەگەر بۆ پرسە و سەرەخۇشى ھاتوون، مۆلەتى چوونە ژوورەوھاتان نىيە و خواتان لەگەل، ئەگەر بۆ پىرۇزىايىش ھاتوون، ياخا بەخىرىين سەر چاومان.

بە ھەرحال دواي شەھىدبوونى ھاوسەرىكەي بە تەوايى لىبرا بۆ خواپەرىستىي، دواي ھەوت سال لە و پىووداھ مىعارەزەخان نەخۇش كەوت و كەوتە سەرجىگا، لەسەرەمەرگداو لە كاتى گىيانەلادا بەدەم ژان و ئازارى سەرەمەرگەوھ پىوي وەرگىپا بۆ لاي چەپى و دەستى كرد بە گريان، ھەر دەستبەجى پىوي وەرگىپا بۆ لاي راست و دەستى كرد بە پىكەنەن، لىيان پىرسى: ھۆي چىبوو بە لاي چەپدا پىوت وەرگىپاو گىرايت، بەلام بەلای راستدا پىوت وەرگىپاو پىكەنەن؟ وتى: ناتوانم بۆتان باس بكەم.

زۆريان تەكا لىكرد، ناچار وتى: كە بە لاي چەپدا پىوم وەرگىپا شوينى شەونويزەكەم بىنەم زانىم لە مەودا چۆل دەبى، لەوە زياتر شەونويزم بۆ ناكى، بۆيە دلم پىر بوو، گىيام، كە

یوویشم وه رگیترا بۆ لای راستدا هاوسهره کهم بینی، نو به لئینهی که له سهره تایی
هاوسهره گرییمدا پیتی دابووم، هاتبوو جیبه جیتی بکات.

ئه وانیش زۆر ئهم قسه یان پی سهر بوو وتیان چۆن؟

وتی: اصلی هاوسهرم له یه کهم ههنگاوی ژیا نی هاوسهریتیماندا به لئینی پیدام ته گهر له
پیش مندا شه هید بوو له لای خوا تکام بۆ بکات، که یووم وه رگیترا بۆ لای ده رگا که پوچی
هاوسهره کهم بینی له سهر شیوازی خۆی هاتبوو مژده م بداتی، نیتر من له گه لی ده یۆم، به و
چۆره شایه تمانی هیتا و گیانی سپارد.

یا خوا حاجی له مشه و زیاتر به ته نیا له گۆردانه بیت

کاتیک ژن و میردی دلسۆز ده بینی، یان به سهراته که یان ده خوینته وه و ده بیستی، دلت
به ژیان خوش ده بی و ده روونت ئاسووده ده بی و ئومیت بۆ ژیان درووست وتازه ده بیته وه،
کاتیک ده بینی ژن و میردی یان جووته هاوسهری زۆر ئاسووده و بهختیار و دلشاد و
که یفخۆش، خاوه نی ئومیدی بهرز و بلند به ژیان، ده بی چۆن لیکبدریته وه؟ بلایی ئهم دوو
هاوسهره خاوه ن بپوانامه بن، یان زۆر پۆشنبیر و شاره زابن؟ ده بی بپوانامه ی ماسته ر، یان
دکتورایان هه بی؟ نا.. نا وانییه، ژیا نی هاوسهریتیی (هونه ه)، نه ک (زانست)، کردار و
پهفتار و ته ی شیرین و هه لۆیستی جوان و قه شهنگه، نه ک نووسینی کتیب و بابته و
تویژینه وه ی سهر کاغه ز.

به خته وه ری ژن و میرد بریتییه له دین و په وشتی بهرز، به خته وه ری ژیا نی دوو هاوسهر
به ره می دین و په وشتی بهرز، با ئیمه بیین و سهرنج بده یان بزانیان دوو هاوسهری
نه خوینده وار، که زۆربه ی ته مه نیا ن له لادی به سهر بردووه، چی بۆته هۆی به خته وه رییا ن؟!
خۆ ئه وان به قه ولی ته مپۆ خوینده وار نه بوون، بپوانامه یان نه بووه، له هیه زانکۆ و کۆلیژیک
نه قوتابی بوون، نه مامۆستا، ده وه له مه ندیش نه بوون، خاوه نی بازار و باله خانه ش نه بوون.

حاجی کوڤڅا توفیق خه لکی گوندی (میراوا) ی شارباژتیری سخت، له گه ل هاوسه ره که یدا ژیانیکې خوش وېی غه م وخه فەتیا ن به سه رده برد، خوشی دهر وون و گیان، به رده وام له گه ل به کڅی پوو خوش و قسه خوش و دلته رم و به و هفا و به نه مه ک بوون، زور وه سفی به کتریان ده کرد و هرگیز ناماده نه بوون به سووکی باسی به کدی بکن، هرگیز پښه گیان نه ده دا کهس به نه ندازه ی سەنگی باله میشووله یه ک باسی نه وی تریان به خراپه بکات و قه بولیان نه ده کرد.

که له گه ل حاجی داده نیشتی چاکترین و جوانترین و ژیرترین ژن، حاجی ژن بوو، که له حاجی کوڅا ژنیش دهر پرسی دهر یاره ی کوڅا توفیق به به پښتیزترین شیوه ناوی دهر برد، زور وه سفی ده کرد، له پیاو هتیی و دلته رمیی و سولج و سه لاحت و میوانداری و پښداری و هتد، هه روه کو نوم زهرع وه سفی نه بو زهرع بکات که فهرمووده یه کی راست و دروسته و پښغه مبه ر (دروودی خوی له سر) به عایشه ی فهرمووه: من وه کو نه بو زهرع وام بۆ تو، به لام من لیت جیانا بمه وه و ته لاقت ناده م.

له ژیانیا ندا کهس ناگاداری کڅه ی نه م دوو هاوسه ره نه بووه، کهس سولجی نه کردوون، به ناماده بوونی کهسی سته م نه گه ر مندالیش بوو ییت قسه ی زیر و ناخوشیان ل نه بیستراوه، زور زور پښیان له یه کتر ده گرت، زور کهس ناواتی به ژیانیا ن ده خواست، کوڅا توفیق ته نها کوڅای گوندی میراوا بوو، به لام به بۆچوونی هاوسه ره که ی، شایسته ی کوڅایه تی ولاتیک بوو.

هه ر که کوڅا تارمایی ده رکه وتایه نه م به رزه پښ له به ری هه لده ستا، ده ستی بۆ له به ر سەنگی داده نا و به خیره اتنی ده کرد، پوی خوشی نیشان ده دا و به گه رمیی پښسوازی لیده کرد، وه کو چۆن پښسوازی له پاشای ولات ده کړیت.

له سالی (۲۰۰۶) کوڅا به په حمه تی خودا چوو، دوا ی ژیانیکې به خته وه ر و شاهانه له گه ل هاوسه ری خوشه ویست و به وه فای، با بزانی هاوسه ری وه فاداری کوڅا هه لویتستی چیبوو له پرسه که ی کوڅادا، هه ر له کۆری ماته مینی مه رکه کوڅادا وه فاداری و به نه مه کی خوی بۆ کوڅا نواند، له به رچاوی خه لکی کوڅا ژن هه ردوو ده ستی به رز کرده وه و وتی: (یا خوا کوڅا خوا لیت خوش بیت و له م شه ویش زیاتر به ته نیا نه بیت!). واته: من بیم بۆ لات.

کوڅخا نه مړۍ مرد، نه م شوه ویش به تنیا له گورډا مایه وه، بۇ به یانی نژاکه ی کوڅخاژن گیرا بوو، نه ویش مرد و چوو بۇ جیهانی نه وډیو پرده، بۇ لای هاوسه ری خۆشه ویستی وبه ناواتی خۆی گه یشت، یه کسر نژای وه فاداری گیرا بوو، هر بۇ سبه ینی حاجیژن به بی نه خوښی گیانی سپارد و یوشت بۇ لای حاجی هاوسه ری، سبحان الله العظیم.

حاجیژنی هاوسه ری کوڅخا توفیق نه خوینده وار بوو، پرش و سپی لیک جیا نه ده کرده وه، به لام شازنی نیران هاوسه ری موچه ممد پرزا شای په هله وی، خوینده وار، خاوه ن شه هاده و یه کم خانمی نیران و خاوه نی ناویشانی بیتاوه پوکی گوره و سهرداری خانمانی نیران و خاوه نی چنده ها ناویشان و نازناوی بریقه داری تر، پروانه بۇ وه فاداری نه شازنه گوره یه.!

که شای نیران لئی قهوما و داوای په نابهری له هه موو دنیا ده کرد و که س نه یگرته خۆی، به پارانه وه یه کی زور ولاتی میسر پازی بوو که په نای بدن، هر به گه یشتنی بۇ ولاتی میسر شازنی بیر هاته وه، ده بی له کوئی بیت، که وته هه وال زانینی، بلئی وه کو حاجیژنی هاوسه ری حاجی کوڅخا توفیقی میراوا شازنیش کوپی پرسه و ماته مینی گرم کرد بیت بۇ هاوسه ره که ی؟ یان به دوا ی هه وال زانینیدا ویل بوو بیت؟

به گه یشتنی شازن بۇ ولاتانی پوژناوا به بیت لاق و جیا بوونه وه له شای لیکه و ماو و خه فته تبار، شوی کرده وه و له گه ل پیاویکی نه لمانییدا دهستی تیکه ل کرد.

نه م دوو ژنه کامیان ده وله مند و خوینده وارتر و شاره زاتر و ناودارتر و هتد بوون؟ کامیشیان به وه فاتر و به شه رفتر و به نه م کتر بوون؟ نافرته هه تا خوینده وار و شاره زا و بلیمه ت بیت، هر که مه، به لام له گه ل په وشتی موسلمانانه دا.

هەر له وه فادارییدا

براده ریکم پیاویکی ناودار و ناسراوه و خاوهن که سایه تییبه کی چاک و بهرچاوه، به لام بۆیه ناوی نالیم، عه ره ب ده لاین: (الفتنة نائمة، لعن الله من أيقظها)، ده ترسم ناوهیتانی فووکردن بیت به ژیه موی ناگری ئه و فیتنه خهفه کراوه دا.

به هه رحال وتی: له لادی بوم کاری جوتیاری و کشتوکال و ده خل و دان و خه له و خه رمان و پهز و باخدارییمان ده کرد، پۆژێک جوتم ده کرد، ژنبرایه کم تووژه کرابوو، له منیان هاندابوو، هات بۆ لام دهستی کرد به قسه ی نابه جی، زۆرم له گه ل و ت و که می بیست، کاکه ئه مه هه ر کیشه نییه، چی ده لایی ده یخه مه سه رچاو، چۆن به چاکی ده زانی وا ده که کم، ئیمه خزمین، گوشت و خوینمان تیکه له، تو برای خیزانمی، برا گه وه ی منیشی، ئه و قسانه ی بۆیان کردووی وانیه، نه خیر قسه ی وه رنه گرت و نه یه تیشیت جوته که کم بکه کم، په لاماری دامی و یه کلایه نه شه پی داگیرساند و منیش بۆ ترساندن خه نجه ره که کم ده رهیتا وتم: وازه هیتی ده تکزۆم، به لام ئه وه نده یان فوودابوو له دژی من چاکتر هه لمه تی ده دامی، پیاویکی به تاقه ت وتیکسمرپا، به هیزیش بوو، هه ر نازانم له ترسی گیانی خۆم چۆن خه نجه ره که کم داهیتا و له ناو قه دی پشتی درا و موراغه ی پشتی ده راودوو کون کرد، پیاوه له هه وتسالان راست بوه وه و ده سته به جی مرد، منیش له داخ و خه فه تا سه رم لیشیوا، جوتم به ره لالا کرد و گاجووته کانم به سته وه و به سه ر دار و به رددا پام کرد بۆ ماله وه و خۆم گه یانده خیزانم و زۆر به دلێکی نه نگ و پڕ داخ و خه فه ته وه به سه رهاته که کم بۆ گتیراپه وه، به لام ئه وه ی من به گوێی خۆم بیستم له وانه یه که سیش چاوه پیتی نه ده کرد، به چاوی خۆم بینیم، له هه لوێستی مه ردانه ی هاوسه ره که کم، خوا پوو سووری دنیا و قیامه تی بکات، وتی: جا ئه مرت به چیه ؟

وتم: وه لّلا تازہ سهرم لیثیوا و مالّم لی ویران بو، به خوا من بۆ جووتکردن چووم، خوا دهیزانی بۆ پیاوکوشتن نه چووم و به ناواتیشم نه خواستوه، جا تۆش بچۆره وه مالی باوکت و لیّره مه به، با تۆش به ناهق تووش نه بیت.

ژنی مهرد و به وه فا، وتی: ئه وه به راسته!، من به شهرعی خوا له گه لّ تو بوومه هاوسهر، گرێبه ست و مارهیی من و تو به کوشتنی برا هه لّناوه شیته وه، به خوا دهیی بیسه لمینم که به پاستی هاوسهری تو بووم و وه فاداریی خۆم بسه لمینم، به و خواهی من و تۆی دروست کردوه له تهنگانه دا جیتناهیلم و گورگان خواردووت ناکه م.

وتم: ئاخرا کاتی ئه وه نیبه، ئیستا مالی باوکت و که سوکارت دینه سهرم، وتی: منیش ئه و چه که له شانم ده که م و به رگرییت لّ ده که م، هه تا من نه کوژن ناهیلّم تو بکوژن، بۆ فلان، ژن بۆ تهنگانه یه یان بۆ فه ره حی؟ هه رچه ند له گه لّم وت، به لام وتی: به خوا مالی خۆم سه نگه ری منه و بۆ هیچ که سی چۆل ناکه م.

به لّی هاوسهری به پیز و به ئه مه کم پشتی به رنه دام و نه چووه مالی باوکی هه تا سولحمان کرد، منیش هه تا ماوم دوعای خیری بۆ ده که م و شانازیی پیوه ده که م، تۆمیدیشم هه یه له به هه شتیشدا به یه که وه بین، ههروه کو نّره مایه ی شانازییمه، له و دونیاش به هاوپییه تی ئه و شاد و سه ره رز به م.

وهفاداری ژن

مامۆستا مهلا خالید به پێوه بهری پهیمانگهی ئیسلامیی (معهد الاسلامی) بوو له سلیمانی، دواتر ماستهری به دهستهینا و بووه مامۆستا له زانکۆی سلیمانی، خۆم بۆ ماوهی شهش سال له پهیمانگه قوتابی مامۆستا بووم (نووسەر)، له کۆتایی ژيانیدا (سالی ۲۰۰۸) نهخۆش کهوت، جهلته لێیداو و توانای جموجول و خۆپاککردنهوهی نهمابوو، پێشتریش ژنهکهی تهلاق داو، له یهک جیاپوویونهوه، بهلام لهو کاتهدا که له مالهوه کهوتبوو، کەس نهبوو خزمهتی باشی بکات، لهو حالهتانهشدا مرۆف زۆر به زهحمهت خزمهت و ئەمدیو و ئەودیو دهکریت و پاکدهکریتوه، نهگەر کهسی دلسۆزی نهپیت دوور نییه کرم لێی بدات و بۆگه نیش بکات، بهلام لهم کاتهدا هاوسهری تهلاقداروی وهفاداری خۆی نواند و چاکهکاری خۆی سهلماند، ههلوێستیککی نواند که دهبی کهسوکاری و دۆستانی، بهلکو ئافرهتانیشت به گهشتی شانازی بکن، بهوهها خزم و دۆست و تاکیککی کۆمهالگه و پهگهزهکه یانهوه.

بهههرحال هاوسهره سهنگین و دلسۆز و وهفاداره تهلاقداروهکهی دهچیته خزمهت مامۆستایهکی شارهزا و متمانهپێکراو، دهلی: مامۆستا بۆ پرسپاریک و پرس و پابهک هاتومهته خزمهت، وتی: فرموو، وتی: هاوسهرهکهم فلان کهسه - جهنابیشت باشی دهناسیت - چهند سالیکه منی تهلاقداروه و لێی جیاپوومهتهوه، بهلام ئیستا لهسهر جیگه کهوتوه و جهلته لێیداوه، کهنهفت و پهککهوتهیه و خۆی بۆ پاکناکریتوه و ناتوانیت بچیته سهراو، ههلسوکهوتیشی بۆ ناکریت، تهنانهت ناتوانیت خواردن و خواردنهوهش بخوات، دهبی به دهمیهوه بکریت، راسته نهو خانه و لانهی له من شیواند، مالی لیتیکدام و سههرگردانی کردم، خهه و پهژاره و ناسۆری زۆری به دلدا کردم، بهلام ئیستا که لێی قوماوه و داماو بووه، دهمهویت تهنها لهبهر خودا بچم خزمهتی بکهه ههتا دهمریت، یان باشر بلیم تا دهتوانم خزمهتی بکهه و به تهلاقدارویش دلسۆزی خۆمی بۆ بنوینم، نایا شهرع پێگهه پێنهات؟

مامۆستا زۆر سەری سوورما که ئەم خوشکه پاداشتی خراپە بە چاکە ئەداتەوه، بۆیە بە سەرسامی فەتوای بۆ ئەدات و پیتی دەلی: وەکو تۆ دەلێتیت که هیچ توانا و ئارەزوو و دەسلەتێکی نەماوه، دروستە بچۆ خزمەتی بکه.

ئافەرەتی دڵسۆز و بەوهفا بە بیستنی فەتواکه گەش دەبێتەوه و دلی خوش دەبێت، دەپوات بۆ خزمەتکردنی مامۆستا و ماوهی نزیکەی دوو سال بەو حالە خزمەتی دەکات، تا مامۆستا بە پەرحەمت چوو.

خوا پاداشتی ئەو خوشکه بداتەوه و نموونەی زۆر بێت، سەرمان بەرزە که نموونەی ئاوا بەرزمان هەیە.

غیره و وهفاداریی پیاو

له کتێبی (موسوعة أخلاق الرسول)، محمود المصري، هاتوه:

(٥٠٠) مسقال مارهیی قەرز بوو لای هاوسەرەکی و ئەویش ئینکاری لێدەکرد، چوونه مهحکمه، قازی دوو حەکه می دانا بوو بۆ تهحقیقکردن له کێشهکیان، له پیاوهکیان پرسی، قسهی خۆی کرد، له سهرهی قسهکردنی ژنهکه دا شاهیدهکان (حهکه مهکان) وتیان: دهبی پچهکهت لادهی ههتا پوو خسارت ببین و بتناسینهوه، له مشتومپی ئەوه دابوون هاوسەری ژنهکه ههڵدایه، وتی: پچهکهی پی لامهدهن، پینچ سهه دینارهکهی دهدهمی، ژنهکهش وتی: مادام ئەوهنده بهغیرهته بۆ من، ئەوا منیش گەردنم ئازاد کرد له (٥٠٠) مسقاله ئالتونهکه و لهگەڵیشیدا پۆیشتمهوه و لێی جیا نابمهوه.

حه قده سال

چاوه رپی ده ستگیرانه به ند کراوه که ی کرد

کاتیک زانای خه باتگپر و خواناس و ماندوویینه ناس (که مال سه نانیری) له میسر بۆ چه نده مین جار به ند کرا له سهر نیسلام و خزمه ت کردنی بانگه وازی نیسلامی، نه و جاره یان له سالی (۱۹۶۵) دا بوو به ند کرا، رۆژیک له کاتی هیئانه دهره وهیدا بۆ سهر ئاو، له رپگه دا به خزمه تی زانای پایه دار و تیکۆشه ر، شهید سهید قوتب، گیشته، دهره ته چی نه د قسه به کیان پیدرا، سهید فهرمووی: بۆ بی که یفی؟ نه ویش وتی: ئاسایش و ده زگای هه والگری حکومت زوریان بۆ هاوسهره که م هیناوه، داوای ته لاقم لیبکات و لیم جیا بیتته وه، نه گهر وا نه کات ده ستریزیی ده که نه سهر.

سهیدیش فهرمووی: خه فته مه خو، نه گهر پازی ده بی من ئامینه قوتبی خوشکمت پيشکesh ده که م، نه ویش وتی: جه نابی سهید، من هه قده سال حوکم دراوم و نیستا چه ند مانگیک ته واو نه کردوه و به ر لیبور دنیس ناکه وم، فهرمووی: گرنگ نه وه به ئامینه پازی بیت، کاتیک هه والیاندا به ئامینه قوتب، وتی: هه رچۆن کاکم پتی خوشبی، وا ده که م. به ئی خاتو ئامینه قوتب بووه ده ستگیرانی زانای موجهید و نه به ز (که مال سه نانیری) و هه قده سال به ده ستگیرانی به دیاره وه دانیشته تا له به ندیخانه پزگاری بوو و ماوه ی حوکمه که ی ته واو کرد.

دواتر نه و دوو ده ستگیرانه به وه فا و خه باتگپر و خانه دانه بوون به هاوسهری به کتر، به لام دواي چه ند سالیک حکومتی میسر که مال سه نانیری شهید کرد و ئامینه قوتبیش شانازی به شهید بوونی هاوسهره که ی و براگه وره که ی (سهید قوتبه وه) ده کرد و له چه ند دپړیکدا ده ئی: سهید کاتی هه لواسراو له سیداره درا بووه مایه ی شانازی بۆ ئیمه و شوینکه وتووایی کاتیک به ری پتی له سهری نه و که سانه به رزتر بوو که ئیعدامیان کرد.

منیش له م باسه پر شکۆیه دا شیعره که ی جه ماله ددینی نه فغانی دووباره ده که مه وه:

علواً في الحياة و في الممات والله إنك لأحدى المعجزات

واته: هر به رزی به زیندوویی و به شهیدکراوی به داری سیداره وه، وه لا تو یه کیکی له شته
سه رسورپهینه ره کان.

سه گیگ هاورپگی ده بات بۆ لای پزیشک

دکتور عانیز قه پهنی، له پزیشکیکی نیسکه وه گپراه وه:

که له یه کیگ له ولاته خورئاواییه کان له کاتی گه پانه ویدا بۆ ماله وه، له ریگا چاوی به
سه گیگ ده که ویت که دهستی شکاوه و په که که وته یه، نه ویش زۆر به زهیی پبیدا دیته وه، بۆیه
له و خواردنه ی پئیته تی هه ندیکی ده داتی و سه گه کهش به شه له شهل دوی ده که ویت هه تا
ده بیاته ماله وه، له وی دهسته شکاوه که ی بۆ هه لده به ستیتته وه و هه ندیک خواردنی تری
ده داتی و پاش ماوه یه که ده یکاته دهره وه و به پتی ده کات و دهرگا که داده خات، دوی
هه زده پۆژ له دهرگای ماله که ی ده دریت، چهند جار له دهرگا که ده دریتته وه، کاتیک کاکی
پزیشک دهرگا که ده کاته وه شتیکی زۆر سه رسورپهینه ره ده بیینی، سه گه ده ست شکاوه که یه
هاتوو و له دهرگا ده دا، پزیشکی چاکه خوازیش له دلای خوی دا ده لئ: ده بی دهستی
جیگه ی خوی نه گرتبیتته وه، هاتوو بۆ سه ردانی پزیشک هه تا نیشانی بدات، یان هاتوو
سوپاسی پزیشک که بکات، یان کاریکی تری هه یه که پزیشک که و من و توش به خه یالماندا
نه هاتوو، شتیکی سه یر و سه مه ره م بیینی، سه رم سوپما، نیوهش به بیستنی سه رتان
سوپده میتنی، بینیم نه و سه گه ی دهستم بۆ هه لبه ستته وه، سه گیکی تری ده ست شکاوی

هیتاوه ههتا دهستی نهویش ههلبهستهوه، بۆیه منیش زۆر به شانازیی و بیبهرامبه ر و
وههقهبرین دهستم بۆ نهویش ههلبهستهوه و به پیم کردن.
دووشه ممه ۲۰۰۶/۸/۷

به له تیک نان چه ند سال پاسی کردم

مامۆستا (مه لا عبدالله)ی قالیجۆ نهم به سه رهاته ی به سه رهاتووه له نیوان سالانی (۱۹۹۲ -
۱۹۹۴) و خۆی بۆی گیرامه وه وتی:

له کۆمه لگای برایه تی (باریکه) پیشنوێژ و وتارخوێن بووم، ده بوایه پێنج فره زه بچم بۆ
مرگه وت بۆ پیشنوێژی، تازه له وی جیگیر بووبووم، نه وه بوو هه موو جار که له مال
ده رده چووم سه گی دراوسیکه مان په لاماری ده دام و پیم ده وه پی، ناچار خاوه نی سه که که م
ئاگادار کرد، که ناوی (مام عه لی) بوو، خه لکی (ته په که ل) بوو، وتی: (مامۆستا من بۆت
عاقڵ ده که م، خه مت نه بی، تو پارچه یه ک نان بیتنه و وه ره با ئامۆژگاری سه که که ت بۆ
به که م).

منیش ئاماده ی به خشی نی هه مو شتیک بووم به مه رجیک گیانم سه لامه ت بیت، بۆیه
پارچه یه ک نانم هه لگوت و شوین مام عه لی که وتم، هه ر سه که که ههستی منی کرد، وه کو
جاران دهستی کرده وه پین و خۆی راپسکاند، به لām نهم جار ه ترسم لێ نه بوو، مام عه لی
له گه ماله که توو په بوو، پیتیوت: (پاش... پاش)، ئیتر سه که که پال که وت و مام عه لیش قاجی
خسته سه ر ملی و پیتیوت: (ئه مه مامۆستای خۆمانه، عه مرت نه مینێ، له جیاتی پاسی خۆی
و ماله که ی به که ی، پیتی ده وه ریت؟!)، ئیتر مام عه لی به منی وت: (پارچه نانه که ی بده ری)،
منیش پارچه نانه که م بۆ فریادیه بن پیتی مام عه لی، سه که که په لاماری دا و خواردی، نهم
بگره و به رده یه دوا ی گه رانه وه مان بوو له نوێژی شیوان، بۆ نوێژی خه وتنان که سه عاتیکی

پېچو، هاتمه دهرهوه بېږم بۆ مزگهوت، خوا ناگاداره سهگهكه به شوينمدا هات و ههتا گهيشتمه مزگهوت پاريزگاري ليكردم، نيتړ لهوه دوا ههتا له باريكه بووم پاسهوانى بهلاش و دلسوزى خوم دهست كهوت، هر كهسپش بهاتايه بۆ مالماني پتي دهوهپى و پاسى خومان و مالهكشمانى دهكرد، ههتا خومان مؤلهتمان نهدايه نهيدههيتشت كهس به شهو خوى به مالماندا بكات.

خهلكى به زورى لهسهر سپلهيى دووچارى زورىك له سزاي دونيا و دواړوژ دهب، كهسانيك كه خوا نهونده بههرى پتيهخشپون كه له ژماره نايه، وهكو دهلتين له هدد و حساب نايه، بهلام تنها به نهاندازهى سهگهكي مام على نههكدار و وهفادار نين، نري لهته نانهكي ماموستا عېدوللا گرنكتر و بهنرختره لهو بههرهگهلى خوا؟

يان نارهل ژيرتر و خويندهوارتر و بهريزتره لهو نادهميزادهى، خوا دهفهرمويت: بهدهستى خوم دروستم كردوهو كردويهتپه جپنشينى خوى و ههمو بوونههرى بۆ پام هيتاوه و سهدييست و چوار هزار پيغهمبهري بۆ پهوانه كردوه و هزاران كتيبى بۆ كردونهته دياريى و قورئاني پيروزى كردوته بهرنامهيان و دهيان هزار زاناي بليمهت و وره پولاين و پسپوړ له ههمو بوارهكانى ژيان دا بوونهته نهستيرهى ناسمان و له شهوه زهتگى تاريخستانيدا ريگهى پاستيان بۆ خهلكى كردوته نويزى نيوهپو؟؟!

دهبى سهگيكى بهستهزمان به بى شهاده و خويندهواريى و ژيريى و دانايى و... هتد، لهته نانيكى لهبرچاو بيت، بهلام مروفي دهستكرد و نيگارى ناوازهى پهروهردگار كه به دهستى خوى پهيكهري بۆ دروست كردوه و كار و بهرنامهى خوى لهسهر زهوى بهو سپاردوه و كهسانيكى له خويان هلبزاردوه و كردونى به شاگولى باخى بوونههر و پهيامبهرو پاسپاردهى خوى، كه يهكك له قهشهكان دهلى دهبى بوونههر شانازيى بكات به بوونى كهسيكى وهكو موحهمهده كه له توخم و پهگهزى نهوه، دهبى نه مروفه سپله بيت؟؟!

پاسی هەردووکیانی دەکرد

هەر مامۇستا عەبدوللای قالنجق بۆی گێڕامەوێتی:

هەر لە ئۆردوگای باریکە دوو پیاو بە ناوی حەسەن مەلا عەبدولکەریم و عەبدولکەریم حەمە (هەلی) هەبوون، خانووێان نەبوو، ناچار هەردووکیان مائێان بردە خانوویەکی فەرمانگەیی کشتوکال، سەگێک پاسی مالهەکیانی دەکرد، هەر وەک یەک مالهەلی و بوون، کەسێک باش نەیناسینایە هەستی بەو نەدەکرد کە دوو مالهەلی، چونکە لە یەک دەرگاوە هاتوچۆیان دەکرد. دواى ماوەیەک هەردووکیان خانووی خۆیان کرد و هەر کەسە چوووە خانووی خۆی، سەگەکەش لەو پێش پاسی کردبوون و هەر بەیەک مالهەلی زانیبوون، کاتێک هەر کەسە چوووە خانووی خۆی پاسی هەردووکیانی دەکرد، لە ئێوارەو هەتا نیوە شوو پاسی مالهەکیانی دەکرد، پاشان دەچوو بۆ مالهەکی تر هەتا بەیانی لەوێ دەوامی دەکرد و پاسی نەوانی دەکرد، چونکە پێشتر کە پێکەو بوون نەکی هەردووکیانی کردبوو. تەنانەت شوو کە بۆنی بە پێلۆه کانهو دەکرد هەڵیدەگرت و دەبێرد بۆ مالهەکی تر، نەگەر تاکێک پێلۆه مالهەکیان دیار نەمایە لە مالهەکی تر دەیانئۆزێو و دەیانزانێ سەگەکە شوو ئالوگۆری پێکردوون، لەم پووداوە پەند و نامۆزگاری وەرگەر، ئەو ژیری دانا!

کلیپەى گرو تینی دل و دەروونی دایک

بە چى دادەمرگى؟

زانای ناویداری نیسلامی دکتۆر سەلمان بن فەهد عودە، کە لە عەرەبستانی سعودیە نیشتهجێیە، لە کۆریکیدا فرموی:

کۆریک پاش ئەوێ ژیاى هاوسەری پێکدێنێ، دەبینێ هاوسەرەکی لەگەڵ دایکی ناگونجی، سەرەنجام دایکی لە مالهەردەکا، بەلام بۆ ئەوێ رێگەى هاتنەوێ لێبگرێ

-هيات بۆ دەرەوھى شار و لە كەنارى دەريا فېرى دەدا و نامەيەكى بۆ دەنووسى و دەيدا بەدەستىيەوھ .

پاش ماوھەك كۆمەللى گەشتيار دەچن بۆ كەنارى دەرياكە و دەبينن پيرەژنىكى پاك و خاوين لە پەنايەكدا پالى داوھتەووه و خەريكى ياد و زىكرى خوايە، ئەوانيش سلاوى لىدەكەن و لىتى دەپرسن: داھەگيان چۆن بە تەنيا لىرەيت؟ وتى: كۆپەكەى خۆم پېش ئىوھ ھىناميە ئىرە و وتى دىمەوھ بەدواتدا و ئەم نووسراوھىشى داھە دەستم، ئەوانيش نووسراوھەگيان لىوھەرگرت و خوئىنديانەوھ، دەبينن نووسراوھ:

(بە دايمك وتوھ دىمەوھ بە شوئىنتدا، بەلام چاوبەستم لىكردووه و نايمەوھ بەدايدا، ھەركەس يارمەتى دەدا كەيفى خوئەتى، بەلام بەھىچ شىوھەك نەيھيتتەوھ بۆ مالى ئىمە). بۆيە ئەوانيش نان و خواردنيان پيدا و ئىوارەش وتيان: داھەگيان لىرە بە تەنھا تووشى ناپەھەتى و گرفت دەبى، بەپاستى كۆپەكەشت لەو كاغەزەدا ئاواھى نووسيوھ و درۆى لەگەل كىردوووت.

كابرا دەللى زۆرمان لەگەل وت ھەتا بېواى كرد، ھەر دەيووت: پۆلە ئەوھ كۆپى خۆمە، تۆ ميانگ لە سكى خۆمدا ھەلەم گرتووه و گيان و لاشەى خۆم كىردۆتە قورىانى و چەند خۆشمويستووه، چەند سەرما و گەرما و غەم و پەژارە و شەونخوونىي و كۆپرەوھەرييم لە پىناويدا چەشتووه، چۆن ئاوا بە ئاسانى وازم لىدېنى و فېرم دەدات؟! و تيان: بەخوا ئەو درۆى لەگەل كىردوووت، بەلام ئىمە درۆت لەگەل ناكەين، ناچار بە نيوھ قەناعەتەوھ پازى بوو لەگەلمان بىتەوھ بۆ ئاواشار و ئىمەش بردمانە (خەلوھتەگەى پىرى) و ئاوينيشانى خۆيشمان داھە خەلوھتەگە، دواى نزىكەى سالىك ھەواليان داينى كە كارمەندانى خەلوھتەگە داواى ئامادەبوونى ئەو كەسە دەكەن كە ئاوينيشانەكەى لە لايان دانراوھ.

كە چوونە خەلوھتەگە و خۆى پىناساندن، وتيان: ئەو پيرەژنەى جەنابت ھىناوتە داواى تۆ دەكات، منيش چوومە سەردانى و ھەوالىم. پىرسى، زۆر نەخۆش و بىكەيف بوو، لە نەخۆشىي مردن دەچوو، وتى: كۆپم تۆ بۆ منت ھىنايە ئىرە، وىم: وەللا لەبەر خوا، وتى: دە تۆ ئەو خوايە ھەوال بەدە كۆپەكەم تا بىت بۆ ئىرە، نەوھەك بەرم، سى جار بە سوئند ناردىمى، تەلەفونم كرد بۆ كۆپەكەى، بەلام لە جارى سىيەم دا كۆپەكەى توپە بوو، وتى: (كاكە وازم

لېږته نه گړ مرد، شاره وانی خوی دهینږی، ئیتر تو بۆ واز ناهینی) ته له فونه کە ی به سهردا داخسته وه.

منیش قسه ی کوپه که م بۆ دایکی گێرایه وه و نهویش دهستی کرده گریان و به کول فرمیسکی دهپرشت، وتم: دهی که کوپه که ت حاشات لیده کات، من کوپی تو، چیت دهوی له خزمهتت دام، وهک دایکی خۆم، دهلی: زیاتر گریا، بویه منیش سویندم دا وتم: دهبی پیم بلئی تو له م کاته دا که ژور بیتاقهتی کوپه که ت بۆ چیه؟ به من بلئی با ئو پتووستیهت بۆ جیبه جی بکه م، به دهم گریان و فرمیسک پرشته وه وتی: به خوا پۆله به تو جیبه جی ناکری.

دوو باره سویندم دا که پیم بلئی کوپه که ی بۆ چیه؟ دهلی وتی: وهللا من که ئیستا له سه ره مه رگدام نزیکه مالتا وایی له دنیا بکه م، ده مویت کوپه که م بیت و (أضمه الي صدري وأغفو عنه)، واته: ده مویت بیگوشم به سنگمه وه و گهردی نازاد بکه م، نه ترسم خوا له سه ر من سزای بدات !!

دایکان کاتیک دلپان ده باره ی مندا له کانیا ن نارام ده بیت و ژوره ده گریت که له به هه شتی خوادا کوپ و کهه کانیا ن له گه ل خویان ده بین و ده زانن مردن سه ر بپاوه و که و تنه خواره وه و سه یاره لیدان و سووتان و پتووه دان و نه خوشیی و دهر و به لا و ئیش و نازار و نه شکه نه چه نه ماون، گرتن و فراندن و فه وتان و تواندن و بیسه روشوین بردن، نه ماوه و گرتووخانه کان به سه ر خاوه نه کانیا ندا پووخاون، ئو کاته هه ناسه ی ئاسووده یی و بیغم و هه نسک هه لده مژن.

لێره دا هه ست و میهره بانیی دایکی کتان بۆ ده که مه دیاریی، که خۆم له پرسه و کوپی دلخۆشیدانه وه که یدا دانیشتبووم، ئه م دایکه ته نها پینچ پۆ بۆ کوپیکی جوانی گه نجی په وشته رز و خواناسی به ناهق و به بی هۆ و به ستم و ده سترژیی کوژا، خه لکی نارم ده ی سه ر به شاری بانه ی کوردستانی پۆ هه لات بوو، که سیککی عیراقی به ناهق کوشتبووی، دوا ی پینچ پۆ مه که مه دایکی کوپه کوژاوه که یان بانگ کرد بۆ لیکۆلینه وه و وه رگرتنی پای دایکی ده باره ی بکوژه که، منیش ده ستم کرد به دلخۆشیدانه وه ی ئو دایکه به پێژه، له گه رمه ی قسه کانی مندا هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتی: به خوا جه ماعهت، له و کاته وه خه به ری کوژانی کوپه جوانه مه رگه ته مه ن (۱۸) سه له که م بۆ هات، هه تا چومه

سەر تەرمەكەى و ھەتا ئىستاش كە بەرھەو پۈۈى ئىۋە قسە دەكەم دلم نەھاتوۋە دوەى
مەرگ لە بكوژى كۆرەكەم بكەم، وىم: با ئو دايكەش كە من نازانم كىتە ۋەك من جەرگ و
دلى نەسوتى و مەرگى كۆرى نەبىنى.

كۆرە لاسارەكەى دوای مردنى دايكى دوو چارى نەخۆشەكەى دايكى بوو

مامۇستا عەبدولعەزىز ھەولتېرى دەگېزىتەۋە:

ماۋەى ھەوت سال بوو لە ئەمەرىكا دەژىام، لەو ماۋەىدا كە لە ۋلاتى غەربىيى بووم، ئەگەر
كوردىكم بېىنىايە دلم پىتى دەكرايەۋە، بە تايىت ئەگەر خواپەرست و ھەلال و ھەرامزان
بوۋايە و چاكە و خراپەى بزانايە.

بەلى كۆرېك بوۋە ھاورېم كە دايكىكى پىرى كەنەفتى لەگەلدا دەژىا، كە دوچارى
نەخۆشەكە بوۋبوو پىشتەر وىنەى ئو نەخۆشە نەبوۋە، بە جۆرېك بوو ئەگەر پۆزى چەند
جار بېانشۆردايە وات دەزانى سالەۋەختىكە خۆى نەشۆردوۋە، بۆنىكى زۆر ناخۆش وىۋگەنى
لېدەھات، دواتر وردە وردە بەھۆى ھاتوچۆ و ناسياۋەتى زىاترەۋە بۆم دەرەكەوت ئەم
دەردەدارە كۆرېكى تىرىشى ھەپە و نەۋىش لە ھەمان شار ژيان بەسەر دەبات، جارجارە
دەمبىست لە دەرگاۋە لوتى خۆى دەرگرت و سەلامىكى لە دايكى دەكرد و دەستبەجى خوا
حافىزى لېدەكرد، دوای لىكۆلېنەۋە و پەد و بەدەل، بۆم دەرەكەوت خۆى و ژنەكەى بېز لە
دايكى دەكەنەۋە و ھەرگىز بۆ جارېكىش نايەنە مالى خۆيان و ئەگەر كەسېكىش ئامۆزگارى
بكردايە قسەكەى لە دەمى دەسەندەۋە و دەپوت: كاكە دەتەۋى مالاكەم لى بشىۋىنى؟ بە
خوا خىزانم دەلى، يان من، يان دايكت، خۆىشم تەبىعەتم باش نىبە.

چەند جار ئامۆزگارى كرا، بەلام بېسوود بو، زۆر جار ترسىنرا بە سزاي خوا، بە ئاھونالەي دايك، بە سنگ کوتان و خەم و پەژارە و گپوتىنى دەروونی دايك، بەلام لەم گوچكەوہ نہیبردە ئو گوئ، كوپە چاكەكەي تریشى ھەموو پۆژىك، يان پۆژ ئارپۆژى دايكى دەشۆرد و جل و پۆشاكي بۆ دەگۆپى و بۆنى خۆشى لیدەدا، ئەم كوپەيان زۆر چاك بوو لەگەل دايكى و كوپىكى خواناس بو، دووكەلى ەلمانىيەت و دنياپەرستى دلى پەش و چاوى بى تىن و دەروونی تاريك نەكردبوو.

ھەتا پۆژىك ھەوالیان دامى كە دايكى دوو كوپەكە نەخۆشە و ھىلاكە، ئىمەش بەپىتى شەرىى ئىسلام و دابونەرىتى كوردىى چووينە مالتیان، لەگەل ئەواندا چاوەپىتى مەرگى پىرەژنەكە بووین و ئافرەت و خىزانەكانىشمان لەگەل خۆمان برد، كوپە لاسارەكەش لە ژوورپكى تر لە ناو خەلكەكەدا دانىشتبوو.

دواى گيان سپاردنى نەخۆشەكە، ئافرەتەكان دەستیان كرد بە شۆردنى و ئىمەش كفن و پۆشاكي ناو گۆرمان بۆ ئامادە كرد، لەگەل لىبونەوہى ئافرەتەكان لە شۆردنى تەرمەكە وكفن كردنى، لە ژوورەوہ دەنگە دەنگ پەيدا بو، خىرا چووينە ژوورەوہ بۆ لای كوپە لاسارەكە، كە ئامادە نەبوو لە كفنكردنى دايكىشىدا بەشدار بىت، ھەموو بە چاوى خۆمان بىنيمان نەخۆشەكەي دايكى پەپىوہ تە لاشەي كوپە لاسارەكە، دواتر وردە وردە خەلكى و برا دەر و دۆست و ناسياو لىتى تەكىنەوہ، تا سەرەنجام ھاوسەر و مندالەكەشى وازيان لىھىنا و بە تەنیا لە مالاكەيدا ژيانى بەسەر دەبرد.

دايكى بەبەزەيى نەيدەزانى كوپەكەي لەسەر ئو دووچارى ئو نەخۆشەيە دەبىت، دەنا بە دلى پىر مېھر و سۆز و بەزەيى و چاوى پىر فرمىسك داواى لە خوا دەكرد كە كوپەكەي لەسەر ئو دووچارى ھىچ ناخۆشەكە نەبىت و تەنانەت دىركىش نەچىت بە پىتى دا.

من دەلیم لەم ئايەتە پامینە و لىتى وردبەرەوہ، ((فاعتبروا يا أولی الابصار))، ئەي خاوەن چاوەكان پەند وەرگرن.

کاتیگ له گهل دایکی ناشتبوووه

خوامندالی پیبه خشی

همان ماموستا عبدالعزیز ههولتیری گتپایه وه که به سهرهاتی بۆ گتپاموه، به چاوی خۆی بینوییه تی، دهلی:

هر له و ماوه یه که له ئه مه ریکا بووم کورپکم ده ناسی له گهل دایکی زۆر خراپ و بپریز و بیویژدان بوو، دایکیشی بیوه ژن بوو، ته نها ئه و کوره و کورپکی تری شک ده برد، ته واوی که سوکار و خزمانی له کوردستان بوون، به لام ئه و کورپه ی تریان هه قی کورپه خراپه که یشی بۆ کردبووه وه، زۆر باش بوو، هه میشه له خزمهت دایکیدا بوو، کورپه خراپه که مندالی نه ده بوو، زۆر هه ولای دابوو هر پزیشکیکیان بۆ هه ل بدایه خۆی ده گه یاندی و داوای چاره سه ری لیده کرد، به لام بیسوود بوو، له میانه ی گه ران به داوای چاره سه ر و ده رماندا کورپه که مان برده لای ماموستایه کی ئایینی (قلیپینی) و داوای چاره سه رو دوعای خیرمان لیکرد، ماموستا که یه کسه ر وتی: کورپم هه رچیم لپیرسیت به راست و دروستی وه لامم بده روه، پاشان وتی: کورپم دایک و باوکت له ژیاندان؟ کورپه که وتی: ماموستا باوکم مردوه، به س دایکم ماوه، ماموستا وتی: له گهل دایکتدا چۆنی؟ باشیت؟ لیت رازیه؟ خزمه تی ده که ی؟ دلی ئازار ناده ی؟

کورپه که توژی ملی بادا و له بهر نیمه، یان به لینه که ی که به ماموستای دا نه یویرا درۆ بکات، بویه وتی: وه لالا بلیم چی؟، به خوا زۆریش له گه لیدا باش نیم، ناگونجی من دایکم ببه مه مالی خۆم، له گهل ژنه که مدا ناگونجی، به خوا دایکم خه فه تیشم زۆر لیده خوات و لای خه لکی ده رده دلیم لیده کات.

ماموستا وتی: به سه کورپم تیگه یشتم، چاره سه ری تو ئه وه یه له گهل دایکتدا ناشت بیته وه، ده ستی ماچ بکه ی و داوای لیبور دنی لیکه، من پیموایه پازیکردنی دایکت و ساریژکردنی زام و ناسۆری دلی ده بیته هۆی مندالبوونتان، چونکه بوونی مندال ته نها به ده ست خواجه و هر که سیش دایکی لپی رازی بیت ئه وا خوایشی لی رازی ده بی، هر کاتیکیش خوای لی رازی

بئی مندالی پیده به خشی و نزاو پارانه وهی گیرا دهکات و دهروی خیری لیده کاته وه، دهلی هه ستاین و خواحافیزییمان لیکرد، ئیمهش زۆر هانی کورپه که ماندا که نامۆزگارییه کانی مامۆستا جیبه جی بکات، به لی به ناچاریی پازی بوو له گه ل دایکی ناشتبوو وه، هه ر دوو دهستی دایکییمان پی ماچ کرد و دایکیشی به سنگیه وه گوشتی و گهردنی تازاد کرد وماچی کرد و فرمیسکی سۆز و به زهیی دایکانه ی بۆ داباراند، ئیتر پیش گه پانه وه م بۆ کوردستان به چاوی خۆم بینیم نه و کورپه بووه خاوه نی چوار مندال.

ئیترا بهرده وام له خزمهت دایکیدا بوو، هه موو لاپه ره ره شه کانی رابردووی سپیه وه، دایکیشی بهرده وام دوعای خیری بۆ ده کرد و منداله چاوگه شه کانی کورپه که ی له باوهش ده گرت.

فرمانی دایکم واجبه و

دهرس و تنه وه سوننه ته

زانایه کی ناودار له گهرمه ی دهرس و تنه وهیدا به قوتابیه کانی، دایکی له بهر پیری و نه خوشی هه ندیک خه له فا بوو، بانگی کرد به ناویک که زۆریش خوش نه بوو به و جۆره بانگ بکری، جا نه و کوپ و دایکه به ک مریشکیان هه بوو، له باله خانه و قاتی دووه مه وه به دهنگی به رزه وه هاواری له کورپه که ی کرد، ههسته برۆ دان بده به مریشکه که، زانای خواناسیش به کسه ر به قوتابیه کانی ده لی: ئیوه خواتان له گه ل و به خواتان ده سپیرم، دهرس و تنه وه که سوننه ته، به لام به گویتکردن و گویراپه لیی دایکم فه رزه، دهرسه که ی جیهیشت و چوو بۆ جیهی جیکردنی فرمانه که ی دایکی.

زانست و خواپه رستیه که ی فیری نه وه یان کردبوو که نه وپه ری ریز بگری له فرمانی دایکی، دوا ی فرمانی خوا و پیغه مبه ر (ﷺ)، به لکو راسته وخۆ دوا ی خواپه رستی ده بی فرمانی دایک و باوکی جیهی جی بکات و چاکه یان له گه لدا بکات، خۆ نه گه ر فرمانی دایک و باوکی چاک و شه رعی نه بوو، ده توانی به گوئیان نه کا، به لام نابی زویریان بکات و پیا یان هه لشاخی.

زانایان پازی نه‌بوون له قاتی سهره‌وه بخون و دایکیان له قاتی ژیره‌وه بیت و به بیته‌ده‌بیی و بی‌پزییان زانیوه، له ناو زانایاندا که‌سی وا‌هه‌بووه له دواى مردنى باوکی حوت سال له خزمه‌ت دایکیدا بووه، ده‌فرمویت هه‌تا دایکم مرد له‌گه‌ل ئودا له یه‌ک قاپدا نانم نه‌خوارد، وتیان: بۆ؟ فرمووی: ترساوم ده‌ست بۆ پارویه‌ک به‌رم که دایکم چاوی تی‌پریوه و حه‌زی لێیه‌تی، به‌و هۆیه‌وه خوا غه‌زه‌بم لێبگرێ.

ئیب‌نوسیرین ده‌فرمووی: چهند سال له خزمه‌ت دایک‌دا بووم ناو‌چاوانیم نه‌بینیوه، وتیان: بۆ؟ وتی: دایکم به‌ شازن و خۆم به‌ خزمه‌تکار و په‌نجبه‌ر داناوه، بیته‌ده‌بیشه خزمه‌تکار له ناو‌چه‌وانی شازنی خۆی وردیته‌وه.

نزا و پارانه‌وه‌ی پیره‌ژنه‌سته‌ملیکراوه‌که‌یه‌کسه‌ر گیرابوو

له‌ کتییی (صحیح وصایا الرسول)دا هاتوه:

پیره‌ژنکی بیکه‌س و بی‌خانه و لانه‌هه‌بوو، داماو و لێقه‌وماو و زه‌بوون و ده‌ست‌کورت، خه‌لکی یارمه‌تییان نه‌دا، له‌و ته‌مه‌نه‌دا پتویستی به‌ یارمه‌تی و دل‌پاگرتن هه‌بوو، که‌سی نه‌ما بوو تا خزمه‌تی بکات و ده‌ردو په‌ژاره‌و نازاری پیری له‌سه‌ر که‌م بکاته‌وه، داواى له‌ که‌سانی خه‌رخوا کرد کو‌خیکیان بۆ ساز کرد به‌ دار و به‌رد و چیلکه‌ و په‌پۆ و پاتال، له‌ زه‌ویه‌کی چۆلدا، پیره‌ژنه‌که‌ هه‌ناسه‌ی ئاسوده‌یی تیا هه‌لمژی و ئه‌و کولانه‌ی نه‌ده‌گۆریه‌وه به‌ قه‌سری قه‌یسه‌ر، ئه‌وه‌نده‌ دل‌ی به‌و کو‌خه‌ خۆشبوو هه‌ستی به‌ سه‌رمای زستان و گه‌رمای هاوین نه‌ده‌کرد، به‌ پۆژ وه‌کو بالنده‌ به‌ چیکلدانی به‌تال ده‌چوو ده‌ر و ئیواره‌ به‌ چیکلدانی پر ده‌گه‌پایه‌وه و شه‌ویش زه‌وی راده‌خست و ئاسمانی به‌ خۆیدا ده‌دا و پاشای به‌ گه‌دا و خزمه‌تکار رانه‌ده‌گرت.

پاشای سهردهم دار و دهسته‌کی کۆکرده‌وه و به هه‌موویان بریاریندا له‌و زه‌ویه بهر به‌ره‌لایه‌دا کۆشکیکی ناوازه بۆ پادشا ساز بکه‌ن و بیرازینه‌وه، به‌لێ بریار ده‌رچوو هه‌موو ده‌ست وپیوه‌ند و دار و ده‌سته‌ی پادشا که‌وتنه‌ سهرقالی و شه‌و و پۆژیان خسته‌ سهریه‌ک بۆ په‌زنامه‌ندیی پاشا و به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م کۆشکیان رازانده‌وه و بووه‌ جیتی سهرنج و تیرامانی خه‌لکی، کاتیان دیاریی کرد پاشا بی‌ت خۆی بی‌بینی بزانی دلگیره‌، یان نا؟، کاتیک پاشا هات و لێی ورد بووه‌وه و سهرنجی ده‌ورییه‌ری کۆشکی دا بی‌نی قۆخه‌له‌ شه‌یه‌ک که‌ به‌ په‌پۆ پاتال ساز کراوه‌ و ده‌لێی قسه‌له‌ کۆنی شه‌خسه‌ له‌ ته‌نیشته‌ کۆشکه‌کی دایه‌، پاشا نۆد توورده‌ بوو وتی: نه‌مه‌ چیه‌؟ وتیانک قوریان پاشای گه‌وره‌، نه‌وه‌ شوینی حه‌وانه‌وه‌ی پیره‌ژنیکی بی‌کەس و بی‌ده‌ره‌تانه‌، پاشا فه‌رمانی پاشایانه‌ی ده‌رکرد، هه‌ر ئیستا هه‌تا خۆم له‌ کۆشکه‌دام ده‌بی‌ لای به‌رن و بی‌سپه‌نه‌وه‌، نامه‌وی شتی وا کۆشکه‌که‌م ناشرین بکات.

کو‌خ و مالی پیره‌ژنه‌یان ویران کرد و شوینه‌که‌یان ته‌خت کرد و پایانه‌مالی، که‌ پیره‌ژن گه‌راپه‌وه‌ له‌ بازار، گه‌را به‌و ناوه‌دا، ده‌بی‌نی مال نه‌ماوه‌، ده‌ستیکی به‌ چاویدا هینا و نه‌ملاو نه‌ولایه‌کی کرد، شوین نه‌ماوه‌، پرسپاری کرد، وتیان: پاشا فه‌رمانی کرد به‌ ویرانکردنی وخۆیشته‌ دووریکه‌وه‌ با تووشی گه‌چه‌لێک نه‌بی، پیره‌ژن هه‌یج ده‌سه‌لاتی نه‌بوو، نه‌وه‌نده‌ نه‌بی ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌ و وتی: من له‌ بازار و ده‌ره‌وه‌ بووم، فاین أنت یا رب السماء؟، ئه‌ی تو له‌ کوی بووی، ئه‌ی په‌روه‌ردگاری ئاسمان؟

ده‌سته‌جی کۆشکه‌که‌ به‌ پاشا و سهریاز و له‌شکه‌وه‌ به‌ زه‌ویدا پۆچوو.

عوسه سەر خۆش.

چۆن بوو بە حاجی عوسمان؟

ئەم بەسەرھاتە لە سەرھەتای ھەشتاکاندا بوو:

ژیانی دنیا ھەمووی تاقیکردنەوەیە، بە خۆشیی و ناخۆشییەوە، بە ساغی و نەخۆشییەوە، بە دەولەمەندیی و ھەژارییەوە، بە سەرچەم ھالەت و گۆرانکاریی قوناغەکانی، لە ھیچ شوێن و کات و ساتیکیشدا خۆی گەورە دەست لە بەندەکانی بەرنادات بۆ چاوترۆکاندنیکیش، بەردەوام لە قوناغێک و ھالەتێکەوە دەیانگۆزیتەوە بۆ قوناغ و ھالەتێکی نوێ، بەلکو پەند و نامۆزگاریی وەرگرن و تەوێبە بکەن و بە چاکیی بچنەو بەردەم پەرەردگاریان، ئەم پیاوێش یەکیەک بوو لەو کەسانەی لەسەرھەتای گەنجیتییەوە دووچار و گرفتاری مادە سەرخۆشکەرەکان بوو، بەتایبەت ئارەقخواردنەوە.

ھەموو پۆزێک، ھەموو شەوێ بە سەرخۆشیی و بێھۆشیی دەگەڕایەو ناوماڵ و منداڵی، لە کاتیگدا منداڵ چاوەڕێی باوکیان بە ڕووی خۆش و زەردەخەنەو و بە دەستی قورسەو بەگەریتەو ناویان، بەلام نەیانبینی بە سەرخۆشیی نەبی، ژنی داماو بە ئاواتەو بوو ھاوسەرەکی پۆزێک بە ئاقلی و بیر و ھۆشەو بەگەریتەو و لەگەڵ میوانێگدا دوو قەسە ژیرانە بکات، تەنھا جارێک بە زمانی شیرین و دلی نەرم و زەردەخەنەو بیدوینێ و بزانی ئەم پیاو بە ئەندازەی فلسێک خۆشی دەوێ، بەلام نەیبینی.

ھەر بە سەرخۆشیی و مەست و بێھۆشیی دەگەڕایەو و وەکو سیپال خۆی دەدا بەسەر جینگەکی دا و زۆر جاری وا ھەبوو پێخەف و پۆشاکی کانی خۆشی پێس دەکرد، ئەم ھالە چەند سالی خایاند، منداڵەکان بۆ دایکیان دەگێڕایەو: ھاوڕێکانمان دەلێن باوکمان شتی جوانمان بۆ دەکێ، خواردنی خۆش، جلی جوان، پێلاوی تازەمان بۆ دینیتەو، باوکمان یارییمان لەگەڵ دەکات و دەمانبات بۆ سەیران و گەڕان، دایە گیان ئەم باوکی ئێمە بۆچی وەکو باوکی ھاوڕێکانمان ناکات؟ دایکی کلۆل و داماو زیاتر خەفەت و پەژارە دایدەگرت،

به لām چاری نه بوو ته نها هه ناسه ی قولی خه فه تاوی هه لده مژی، هه تا شه ویک عوسمان
نیوه شه و به سه رخوشیی هاته وه و به کسه رخوی کرد به ژوره که ی خۆیدا، له سه ر
پیخه فه کانی به ده ما خۆیدا به زه ویدا.

خیزانه که یشی هیچ گوئی نه دایه، خوا خوایان بوو له شه ری به دور بن، خیریان لئی
نه ده ویست، پیش نویژی به یانی

- وه کو هاوسه ره که ی گتپایه وه - وتی: هه ستام نویژی به یانی بکه م، ده ستنویژم گرت و
سه یری ژوره که ی عوسمانم کرد، ته ماشام کرد عوسمان له سه ر به رمال پوو به قیبله
دانیشتوو و ده گری و ده پارپته وه له خوا، وتم: عوسه ئه وه چیه؟ هه ر به رماله که مابوو
پیس ی بکه ی؟ وتی: ژنه که به خوا به راستمه، وتم: تو شه و سه عات دوانزه به سه رخوشیی
هاتوو یه وه، جا توخوا ئیستا ناگات له خۆته و نه زانی چی ده که ی و چی ده لئی؟ وتی: ئه ری
وه لالا چاک ناگام له خۆمه و چاکیش نه زانم چی ده که م و چی ده لئیم، وه ره دانیشه، ژنه که ی
ده لئی: له نزیکه وه دانیشتم وتی: (نافرته)، دوا ی ئه وه ی شه و به سه رخوشیی هاتمه وه
یه کسه ر خه م لیکه وت، له خه ومدا پی شه و عومه ری کوپی خه تتابم بینی، ژور ترسام له
گه وره یی و سامی ئه و پیاوه گه وره یه، به لām به پووی خۆش و زمانی شیرین بانگی کردم،
به ده ستی پیروزی خۆی سی قوم ناوی دامی، ئه و هه لو یسته و ئه و قومه ناوانه ئه و نه دیه ان
کار تیکردم یه کسه ر دهستم کرده گریان، که خه به رم بووه وه فرمیسکه کان به چاومه وه
بوون، هه ستام خۆم شوژد و ده ستنویژم گرت، له و کاته وه شه ونویژ ده که م).

له و شه وه وه له سه ر شه ونویژ به رده وام بوو، به لئی: هه ر هه مان سالی ش عوسه سه رخۆش
چوو بۆ حه جی مالی خوا و حه جی کردو بوو به حاجی عوسمان.

له ئىنتەرنېتتە

ئەم پىاۋە لە شارى رىاز دادەنىشىت، دەلى: سى شەو لەسەرىك خەوم بىنى، لە خەودا ناۋى پىاۋىكىيان پىدەوتم: دەيانووت بېق لەگەل خۆت بىبە بۆ عەمرە، دەلى منىش بە ناۋنىشان دۆزىمەۋە، پىاۋىكى عەبوسى ناشرىنى ناۋچەۋان گىز، لە عارەققۇر دەچوۋ، ئەمدەناسى، خەۋەكەم بۆ گىرايەۋە، وتى: من نىازى عەمرەم نىبە، دەلى زۆرم لىكرد، وتى: باشە، من يەك خەرجىي ناكەم، وتم: ھەموۋى لەسەر من، پۆشتىن، من چىم كرد ئەۋىش كردى، ھىچ خەرجىي نەكرد، دۋى تەۋاۋ بوۋن وتى: لىمگەپى با دوو پكات نوپز لە كەعبە بگەم، وتم باشە، بەيئەۋەى نەخۆش بىت، يان ئازارى ھەبىت نوپزى دابەست، لە سوژدەدا ھەلئەسايەۋە، دۋى ماۋەيەك دەستم لىدا بىنىم لە سوژدەدا گىانى سپاردۋە، تەلەفونم بۆ ژنەكەى كرد و ھەۋالەكەم بۆ باس كرد، وتى ئەم ھاۋسەرەم عارەققۇر و نوپزەكەر بوۋ، بەلام خراپەى بۆ ئىمە نەبوۋ، بەلكو زۆرجار كە لە خواردنەۋە دەبوۋەۋە خواردنى خۆشى بۆ ئىمە دەھىنا، بېۋەژنىكى دراۋسىشمان، دوو سى مندالى ھەتيۋى ھەبوۋ، لەگەل خۆماندا چ خواردنىكى بۆ ئىمە بھىنايە بۆ ئەۋ بېۋەژن و مندالە ھەتيۋانەشى دەھىنا، لە دەرگاگەۋە دەيدايە دەستيان ئىنجا دەھاتە ژۋورەۋە، وتم: دەى پىرۋز بى تەۋبەى كرد و عەمرەى كرد و لە نوپزدا مرد و تەرمەكەى بە ناۋى زەمزەم شۇراۋ لە مەككە نىژا، ھاۋسەرەكەشى وتى: خوا لىتى خۆشبىت و ئەۋ مردنەشى پىرۋز بىت.

سى مانگ جوينم پيداو

دوايى له سەر ده ستي ته و به م کرد

له سالي (۲۰۰۷) (۱۴۲۸ كچى) به بۆنى سەفەرى حج كردنم له پىنگى نيرانه وه شهش پوژ له تاران ماينه وه، ئەم به سەرھاتەيان لەوئى بۆ گىرمايه وه.

دواي پووڤاڤى پزىمى شاى نيران و دامەزراندنى حكومەتى تازه، جوړىك له ئازادىيمان به خۆمانه وه بىنى، له شارى سنەش پياويك دەرگوت و سەرى هەلدا كه پيشتر وهكو مهلا و پياوخوا ناسرا بوو، به لام له سەرھەتاي شوپشى نيراندا له ساله كاني (۱۹۸۰) به دواوه، وهكو پياويكى زۆر زانا و سياسەتمەدار و كۆمەلناس و پيشهوا سەرى هەلدا، هەلبەت له لاي زۆرينەى خەلكى، به لام به شىكى كۆمەلگه له خەلكى كوردستانى پوژھەلات كه گەراي فيكره گەندەل و مرقوف فيكره كان، له خستەيان بردووين، به دوا كهوتوو و به به كرتگىراومان دەرزانى، وا فير كرابووین كه ئەمانه و فيكر و بهرنامەى ئەمانه كوردیان بهرەو دوا هيتاوه و گىراوياڤانه وه بۆ دەورى بهرد و سەده تاريكه كان، جا هەر كات دین و مرگوت و خوا په رستى و خوا په رستان له ناو گەلى كورد و نيشتمانى كورد پيشه كيش كران، كوردیش وهكو گەلانى تر پيشده كهوئى و يزگارمان دهبى، ئيمه كويزانه له دیدى ئەو بېروبوچوونه نه زۆك و له پوانگەى ئەو چاويلكه ته لځ و ژهنگاوى و چه په له وه دهمانپوانى بۆ ئيسلام و موسلمانان.

منیش خزمه تىك به گەل و نيشتمانى خۆم پینه ده كرا، جگه له وهى پوژانه چاره كه سهعاتىك تا بىست خوله كيك به ته له فون جوین و قسهى ناشرین و ناشايسته م ئاراستهى كاك نه حمەدى موفتى زاده ده كرد، به م شيوه يه زياتر له دوو مانگ و نيو بهرده وام بووم، قسه كانى من بۆ گىرانه وه ناشين له بهر ناشرینی و نابه جیى، ئەگەر بكرايه ته سەرنان، سەگ بۆنى پتوه نه ده كرد، به لام ئیستا ئەم پياوه كه ئەم به سەرھاتە ده گىرپتته وه، هۆن هۆن

فرمیسی خه جالته و په شیمانیه له چاوانیدا دهباری، له دریزه ی قسه کانیدا و له کاتی
گیرانه وهی به سر هاته کهیدا دوی هه ناسه یه کی قول وتی:

(کاک نه حمه دیش هه موو جارئ دوی نه وهی من لیده بوومه وه، دهیفرموو: برا گیان ته وواو
بوویت؟ نیشته نه ما؟ نه م ووت: هیچی تری خراپم له بیر نییه پیته بلیم، نینجا به دهنگیکی
نرم که هه رگیز له یادم ناچیت، دهیفرموو: کاکه گیان من زور له وه خراپترم که تو
دهیزانی، خوا باش من ده ناسی نه گهر توش باش منت بناسیایه زور خراپترت پی ده وتم:
چونکه شایسته ی خراپترم).

پوژیکیان بیرم له وه کرده وه که پیاوه گه وره کانی نیمه هه رگیز به خویان نالین خراپ و هه ر
وه سفی خویان ده کهن، زور که یف خوش دهن و بالا ده کهن که خه لکی پیایاندا هه لده لین،
که سیکسش هه له یه ک بکات له پوویاندا بازنه ی سووری به ده وردا ده کیشن، بویان بکری
منداله کانیشی له ناوده بن، نه ی نه م پیاوه بۆ وانیه؟، له و کاتدا له دلی خوډما وتم: نه ری
نه م پیاوه ی نه م هه موو هیرشه نارپه وایه ی ده که مه سر، چپای سهخت و سه رکه شه، یان
زنجیره چپای کوردستانه، که ژی که لیخانه، چون نه وه نده خوراکره؟! ده به خوا ده بی
سه ردانی بکه م و بیبینم، وا دیاره پیاویکی زور گه وره و مه زنه.

به لی چومه بازار بۆ دوکانی گولفروش، گولتکی جوان و گران به هام هه لبارد که شایسته ی
نه و پیاوه گه وره یه بیت که نزیکه ی سی مانگه به هه ر وشه یه کی خراپ که زانیبیتم بۆم
نه له خشاوه، گوله که م هه لبارد و پویشتم به ترس و له رزه وه، کاتیک له ده رگامدا زور
به گه رمی فرمووم لیکرا، چومه نه و ژوره ی کاک نه حمه دی لیبوو، سه لام کرد و گوله که م
له به ر ده می دانا و ویستم قاچ و دهستی ماچ بکه م، به لام نه یه یشت، هه رچونی بی نه ملاولام
ماچ کرد و وتم: قوریان ده مناسی؟ سه ری به رز نه کرده وه و له به ر خویه وه فرمووی: (نه ری
خه لکینه چون که سیک ناناسم که نزیکه ی سی مانگه هاوپیمه و هه موو پوژیک بیست خوله ک
پیکه وه قسه ده که ین!).

له و کاتوه هه ستم کرد له به رده م پیاویکی زور گه وره و پایه داردا دانیشتوم و تاوانه که یشم
زور گه وره یه، که بیته ده بیم به رامبه ر نه و زانا گه وره یه کردوه، نینجا فرمووی: نه و گوله
هه لگه ره بیبه ره وه بۆ دوکانه که و پاره ی گوله که م بۆ بیته، منیش یه کسه ر به گویم کرد، بی

سئ و دوو، که چوومه بهر دوکانه که و به دوکانداره کهم وت، بینیم پیتی ناخوش بوو، وتی: له ماوهیه کی کهمدا ئەمه زیاتر له دووسه دوپه نجا گولیان بۆ هیتاومه ته وه، جه نابیشته بۆ کاک ئەحمەدی موفتی زاده ت برد؟ وتم: به لئی، وتی: به مەرجێک لیتوه رده گرمه وه، که دواى نه وهى پاره که ت بۆ برد، پیم بلایی چی له پاره که ده کات؟ منیش به لێنم پێدا، پاره کهم برده وه، له بهر ده می کاک ئەحمەد دامننا، وتی: کاکه هه لیگره، ببه بۆ مالی فلان هه تیو له فلان شوین، ناو نیشانه که یشی دامی، که چووم بۆ ماله که راست بوو بیتوه ژنیکی هه ژار له گه ل چه ند منداله هه تیویک له خانویکی کۆندا بوون، پاره کهم دایه دهستی بیتوه ژنه که و گه پامه وه، له پتوه چووم بۆ لای کابرای دوکانداری گولفرۆش و قسه کهم بۆ گێرایه وه، وتی: توخوا به جیممه هیله، منیش له گه ل خۆت ببه بۆ لای ئەو پیاوه.

به لئی دوو به دوو پوشتین بۆ خزمه تی کاک ئەحمەد و هه ردووکمان ته وپه مان کرد، که پیشتر ئەندامی کۆمه له ی - مارکسی - کوردستانی ئێران بووین و بووینه قوتابی و شاگردی دلسۆزی کاک ئەحمەد و دواى کۆچی دواى ئەو پیاوه ش، هه ر پابه ندی پێبازه که ی و خزمه تکاری قوتابخانه که ی ئەوین.

لێره دا خه ونی خوشکیکی خۆم وه بیرهاته وه که له سه ره تای سه له کانی دووه زاردا ته له فونی بۆ کردم، وتی: خه وم بینیه له خه ومدا پێغه مبه ری خوا (دروودی خواى له سه ر) ناوی دوو که سی پتوتووم من نازانم کین و ناشزانم ئەو خه وه چی ده گه یه نیت؟ وتم: باشه وه ره بۆ ماله وه، که هات، وتی: ئەم شه و خه ونم به پێغه مبه ره وه بینى (دروودی خواى له سه ر)، سه لام لیکرد، ویستم بچه خزمه تی، به لام دوو که سی نوورانیی له ملاولایه وه دانیشتبوون، بۆیه شه رمم کرد، پێغه مبه ری خوا فه رموی: ئەم دوو پیاوه ناناسی؟ وتم: نه خێر، فه رموی: ئەمه یان (دهستی خسته سه ر شانی)، ئەحمەدی موفتی زاده یه، و ئەمه شیان (دهستی خسته سه ر شانی ئەویش)، ناسری سوبحانییه، منیش ناوه کهم له وه ره قه یه کدا نووسی تا له بیرم نه چنه وه.

به هۆی مه‌ره خیره كه وه

مار كسییه كه تۆبه‌ی كرد

له ساڵی (٢٠٠٧) له گه‌ڵ مائیکى ناسراو چوو مه‌ سه‌ر گۆرستان بۆ سه‌ر گه‌لکۆی خۆشه‌ویستیکیان، له سه‌ر گۆرێى مردوو كه كورته وتاریکم بۆ دان و ئامۆزگاریی و دلخۆشبییدانه‌وه‌م له ژێر پۆشنایی چه‌ند ئایه‌ت و فهرمووده‌یه‌كه‌دا به‌ گۆییاندا.

له کاتی گه‌رانه‌وه‌ماندا دوو پیاویان وتیان ئیمه‌ مامۆستا ده‌گه‌یه‌نین، زۆر ئینکارییان کرد كه مه‌ر ئیمه‌ له خزمه‌تیدا ده‌بین، به‌لێ سواری ئۆتۆمبیل بووین و له‌ ڕێگه‌ ده‌ستمان کرد به‌ قسه‌، به‌لام یه‌كێکیان كه‌ ناوی كه‌مال بوو، ته‌مه‌نی له‌ په‌نجاكاندا بوو، ئه‌و قسه‌ی دامه‌زراند، دواى تاوێك وتی: چه‌ز ده‌كه‌م به‌ سه‌رهاتێكى خۆمه‌ت بۆ بگێریم وه‌ كه‌ به‌ وته‌كانی تۆدا بیرم هاته‌وه‌، وتم: فهرموو.

زۆر به‌ زمانێكى شیرین و ساده‌ ده‌ستى كرد به‌ گێرانه‌وه‌ی به‌ سه‌رهاته‌كه‌.

وتی: مامۆستا ده‌زانى له‌ كه‌یه‌وه‌ نوێژ ده‌كه‌م؟ وتم: نه‌خێر. وتی: من ئه‌ندامى كۆمه‌له‌ی په‌نجده‌هه‌ن بووم و پێشمه‌رگه‌ بووم، له‌ زۆر شه‌ر و كه‌مین دا به‌شدارییم ده‌کرد و له‌ مردن ڕزگارم ده‌بوو، له‌ سه‌رده‌مى ئه‌نقاله‌كاندا له‌ ناوچه‌یه‌ك له‌ لایه‌ن سوپای ڕژیمی به‌عسه‌وه‌ گه‌مارۆ دراين، ماوه‌ی ده‌رچوونمان نه‌بوو، شه‌ومان به‌ سه‌ردا هات، ئیمه‌ش (١٢ - ١٣) كه‌س ده‌بووین، شه‌و زۆر هه‌ولێ ده‌رچوونماندا، كه‌لێنێكمان ده‌ست نه‌كه‌وت، ناچار خۆمان خه‌شاردا و وتمان: به‌یانی شه‌ری مان و نه‌مان ده‌كه‌ین و به‌ هیچ شتیه‌یه‌ك خۆمان به‌ ده‌سته‌وه‌ ناده‌ین، به‌هه‌رحال ئه‌وه‌نده‌ ماندوو بووین به‌ پێوه‌ خه‌ومان لێده‌كه‌وت، له‌ په‌نايه‌كه‌دا خۆم مات كرد و خه‌وم لێكه‌وت، خه‌ونێكى سه‌یر و سه‌رسوڕه‌ێنهرم بینی.

له‌ نێوان قسه‌كانیشدا ده‌یوت: مامۆستا من ئه‌و كاته‌ بڕوام به‌ هیچ نه‌بوو، نه‌ دین و نه‌ مزگه‌وت و شیخ و مه‌لا و كه‌لام و كتێب، زۆر مولحید و خاوه‌نناس بووم، وتی: له‌ خه‌وه‌كه‌مدا سوپای ڕژیم چواره‌وری گرتیوین، ڕێگه‌ی نه‌جاتممان نه‌بوو، ده‌ستمان له‌ خۆمان شۆردبوو،

شەر و تەقە دەستی پێکرد و برادەرەکانم یەک لە دواى یەک کوژران، منیش بە لایە کدا
 پۆیشتم، مەریکی پەشم بینی وتی: شوێنی من بکەو و دەستم پێوە بگره پزگارت دەبێ و
 پزگای دەرچوونیش پێ نیشانده دەم، منیش شوێنی مەپەکه کەوتم و دەستم لێگیرکرد هەتا
 پزگارم پوو.

ئێتر خەبەرم بوویەو، هێشتا هەر شەو بوو، لە برادەرەکانم پرسى وتم: هیچی تازە نییه؟
 هەوالێک، خەبەرێک؟ وتیان: هەوالی چی؟ منیش خەوێکم بۆ باس نەکردن، چونکە ئێوانیش
 وەکو خۆم گالتهیان بە خەون دەهات.

بەلام من تاسا بووم، دیمەنى خەونەکم دەهاتە پیشچاو، خۆم گرت و قسم نەکرد، بەیانی
 حکومەت دەستی کرد بە هێرشکردن، وەکو تاوێ تەرزی بەهار فیشەک بە سەرماندا داواری
 و ناوچەکەى بە خەستى بۆردومان کرد، هەموو برادەرەکانم تیاچوون و یەک پێشمەرگە
 دەرئەچوو، بەلام من دەرچووم، چۆن دەرچووم؟ نازانم!!

دواى چەند رۆژێک گەرمایەو ناوچەى ماوەت، بە پرسىار مالى دایکم دۆزیەو، لە گوندیکی
 ئەو ناوچەى بوو، کاتێک هەوالیان بۆ دایکم برد، بەرەو پیرم رایکرد، نزیکەى پانزەر، بیست
 مەترىکی مابوو بگاتە من، وتی: کەمال وەللاهی ئەو مەپەکه فریات کەوتوو و ئەمجارەش
 بە سەلامەتى هاتیەو و هیچت لێ نەهات، وتم: ئەرێ وەللا راست دەکەیت، من مەبەستم
 مەپەکه و دایکیشم مەبەستى مەپەکی ترە و هیچیشمان ناگامان لە یەکدی نییه، بەهەر حال
 کە گەیشتم بەرەو دایکم دواى بەخێرهێنان، وتی: پۆله سێ پۆله مەوێش مەپەکی پەشى
 گەرەم بۆ کردیت بە خێر!!

ئینجا خەونەکم بێر هاتەو و وتم: مەپە پەش؟ وتی: بەلێ کوپم، ئەوێش کەوێکەیتى
 هێشتا لە حەوشەکەدا، بکە تەماشام کرد راست و دروست کەوێ ئەو مەپە بوو کە پزگەى
 نیشاندام لە خەونەکم دا، بۆیە کە پێستەکم بینی راجەلەکیم و تەزویک بە تەوقى سەرما
 هات و لە بنی پێم کوژایەو.

هەر لە بینینی پێستى مەپە خێرەکەى دایکەو، دەستبەجێ تەوێم کرد و دەستم دایە
 خودا پەرستى و لەو کاتەو نوێژم نەفەوتاو، هەر دەستبەجێ وازم لە مارکسیەت و
 بێدینی هێنا و نوێژە فەوتاوێکانى رابردووشم هەمووی گێراوێتەو.

له هاوړپي خراب چيم ده سته وت؟

دو پياو که هاوړپي گيانی به گيانی به کتر بوون، به کيکيان خواناس و چاکه خواز و په فتار جوان بوو، پاريزی له ناوی شهوی ده کرد، حال لخوا و مامه له دوست بوو، نهوی تریشیان به پیچه وانهی نه موه بوو، خوانه ناس و خرابه کار بوو، به سر مالی خواوه نه ده چوو، له مامه لهی ناشه رعی و مالی هتو و مالی مزگوتیش نه ده سله ميه وه، به لام سهير و سه ميره له وده دا بوو کورپی پياوه خیرخوازه که هتا بلتی ناپه سهن و چه قاوه سوو به دکردار و به دپه فتار بوو، کورپی کابرای خوانه ناسیش هتا بلتی خواناس و چاکه خواز و کردار و په فتار جوان و زمان شیرین و په وشته رز بوو.

پژژک کابرای خواناس ده رده دلی خوی لای کابرای هاوړپي کرد وتی: نه ری زور سهيره، من نه ک حرام، به لکو خویشم له گومانلیکراوه کان پاراستوه، توش خوت باش خوت ده ناسیت، پیویست به ته عریف و پیاوه لدان ناکات، به لام کورپی من چونه و کورپی توش چونه؟ کابراش به کسر وتی: ده زانی بچی وایه؟ وتی: نه خیر نه وه لالا، وتی: کورپه که ی من به رده وام له مالی نیوه یه و نان و خواردنی نیوه ی زیاتر خواردنوه له نان و خواردنی خومان، واته: به نانی حال و زوال و په رده رده بووه، کورپه که ی نیوه ش به رده وام نان و خواردنی مالی نیوه ی خواردنوه که حال و حرام تیکه له، بویه ناوا خراب ده رچوه، واته: به نانی حرام گوش کراوه.

نه و کاته کابرای خواناس بیري که و ته وه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، بی حکمت نه یفه رموه: ﴿لا تصاحب إلا مؤمنا، ولا يأكل طعامك إلا تقي﴾، واته: هاوړپیه تی مه که له گال نیماندار نه بی، به ته نها مروفی خواناسیش له نان و خواردن و بخت، به لام دره نگ پی زانی و تازه کار له کار ترازا بوو، دهستی له بنی هه مانه که وه ده رچوو، به سه رهاته که یشی بویه گپراوه ته وه، تا خه لکی په ند و ناموزگاری لیوه رگرن و به دوردی نه و نه چن، هاوړپي خراب وه کو ناگر وایه، کابرا هه زار سال ناگر به رستیت که دهستی لیدا دهستی ده سوتینیت، ناو هه واش له نزیک و ده وروبه ری لکه توپی و پزیو و بۆگن بیس و بۆگن ده بن.

باوکی خوئی دابه ستبوو ئاوی پی هه لده گوزت

له زمانى خواناسيکه وه گيڤدراوه ته وه:

زۆر ماندوو شه کهت بووم، له دووره وه تارماييەکم بينى زانيم ئاوه دانئيه زۆر کهيف خوش بووم، ههستم به ئاسووده يى و حهسانه وه ده کرد، به لام که نزيکبوومه وه ديمه نيکى سهير و سه مه ره م بينى، سه رم سوڤما، هه رگيز له يادم ناچي، بينيم گه نجيکى به شان و شه و کهت، پياويکى پيرى به ته مه نى دابه ستووه، به قامچى لئي ده داو ئاوى پي هه لده گوزي و به ده وري بيره که دا هه لى ده سوڤاند، زۆر به زه بيم به کابراى پيردا ده هاته وه.

برسي تي و تينو ي تي م له بير نه ما، په لامارى ده ستي کوڤه گه نجه که م دا، به بي سه لام و که لام قه مچيه که م لي سه ند و وتم: خوا بتگري ئه وه باوکتى کوشتووه؟ غه در و خيانه تي لي کردوى؟ بوجى وای لي ده که ي؟

وتى: باوکی نه کوشتووم، به لکو خوئی باوکه م و رقم لئي هه ستاوه، ئاواي لي نه که م دلم ئاو ناخواته وه.

کابرا پيره ش هه تاسه يه کى ساردى هه لکيشا و وتى: لئي گه پي، هه قى خو يه تي و من موسته هه قم، منيش له م شوينه دا باوکی خۆم به پيرى ئاوا دابه ست و ئاوم پيه لگوزت، نيتر کابرا قه ناعه تي به کوڤه که کرد، نه گه ر تو واز نه هيني و نه م کاره خراپه بنڤر و پيشه کيش نه که ي، له ته مه نى پيردا توش هه مان حا له ت چاوه ريت ده کات و زه ليل و گرفتارى ده ستي کوڤه کانت ده بي، کوڤه گه نجه که ش پياوانه به گو يي کردم، مالى ئاوا بيت و نه م شه ږه جاريه ي پيشه کيش کرد.

نەبى، ئەو مەندالەكە يە لەلای پىرموخمەمەدەو دەيتەو، (پىرموخمەمەد) نەزىگەى
پىاۋچاكىكە سەد مەترىك لەولای مالى خۇمانەو بو، لە قەراغ ئاۋايى.

مەندالەكە يان ھىناۋ پىشكىنيان بزانن ھىچى لىنەھاتوۋە، يەككىيان دەيووت: جىنۇكە
بىردوۋىەتى، يەككىكى دىكە دەيووت: بەدەم خەوۋە پۇيشتوۋە، يەككىكىتر دەيووت: باسى
جىنۇكە و منۇكە مەكەن با مەندالەكان نەترسن، دەستيان كىرد بە پىرسىار كىردن لە مەندالەكە،
بۇچى پۇيشتى؟ بۇ كۆي پۇيشتى؟ نەترساي؟

مەندالەكەش ھىچ نەشلەژاۋو، تىكەنەچوۋو، وتى: ۋەللا چوۋم بۇ لای پىرموخمەمەد.

- بۇچى چوۋى بە م شەو، خوا بىگىرى؟

+ چوۋم لىم پىرسى: كەى باۋىك دەيتەو؟

- ئەى چاۋت بە پىرموخمەمەد كەوت؟ چى ۋەللا مەيتەو؟

+ بەللى ھەر خۇى وتى: بەيانى باۋىك دەيتەو، خەمت نەبى!

دايىم وتى: قورم بەسەر ئەترىسم مەندالەكە م شىت بوۋى، ئەم قىسانە چىە دەيانكات؟

+ ۋەللا پىرموخمەمەد وتى: بەيانى باۋىك دەيتەو، ئىستا بىرۇ بىخەو، خەمت نەبى.

ھەرچۇنى بى خەۋىتىن و دايكىشم ھەر دوعاۋ نزاى دەكرد، بۇ مەندالەكە تىكەنەچوۋى و شىت
نەبوۋى، بۇ باۋىكىشم كە بە سەلامەتى بىتەو.

بەيانى جەژن بە ئاۋمىدىى سىفرەمان راخست، دايىم بە دەم فرمىسك رىشتەو ئەو نان
ۋىچىشتەى بۇى لىناۋوۋىن ھىنايە سەر سىفرەكە و ھەموۋمانى بانگ كىرد و دەستى بەسەرماندا
ھىنا و ماچى كىردىن و وتى:

- يەللا بىسم اللە بىكەن و دەست بىكەن بە نانخواردن، دەى پۇلە خىراكەن، ئىستا مىۋانى جەژن
دەين، بەللا خۇى بۇى نەدەخۇرا، لەگەل قىسەكەى دايىكمدا تەقەى دەرگا ھات، ھەموۋ بە
يەكجار سەبىرى دەرگاى دەرەوۋەمان دەكرد، لەو كاتەدا باۋىك خۇى كىرد بە ژوردا، خۇشى و
شادىيەك دلمانى فىتك كىردەوۋە كە ھەرگىز بۇمان دەرناۋىردى و نازانن باسى بىكەن،
ئىستاش كە دەيگىرپەوۋە فرمىسك دەزىتە چاۋەكانم، ھەموۋمان بە يەكجار باۋەشمان پىدا
كىرد، ئۇخەى ئەم جارەش لە ھەتىۋى نەجاتمان بو.

وتمان چۆن بەرە لا بووی؟ وتی: خۆیشم نازانم ئەم بەیانییە زوو ناویان خۆیندمەو، وتیان: تۆ هیچت لەسەر نییە و هیچت لەسەر ئەماوە، پەنجە مۆریان پێکردم و خوا حافیزیان لێکردم خۆیشم بڕوام نەدەکرد.

تەمەنی (۱۴) سال بوو. پێنج حەجی کردبوو!

لە سالی (۲۰۰۷ ن) (۱۴۲۸ کلچی) چووم بۆ زیارەتی مالی خوا بۆ حەجکردن، بە پاستی سەفەریکی میژوویی و ئەرکیکی خوایی و پایەپەکی ئیسلامی پیرۆزمان ئەنجام دا، خوا لێمان وەرگرت.

زۆر شتی سەیر و سەمەرە و گرنگ و سەرسۆپەیتەرمان بینی، ناکرێ هەموویان بگێڕینەو، بەلام ئەم نمونانەتان وەک نۆبەرە بۆ دەگێڕمەو:

لە شاری مەککە پیرۆز لە گەرەکی (حي العوالي) بووینە میوانی مائیککی کورد بە ناوی مامۆستا کەمال، کە قوتابی ماستەر بوو، مال و مندال و خێزانیککی زۆر ژیر و پۆشنبیر و بە ئەدەبی هەبوو، کوپیککی هەبوو ناوی (شادی) بوو لە پۆلی یەکی ناوەندی بوو، زۆر خزمەتی کردین، ئێمەش پرسیارمان لێکرد: دەربارەی ژبانی ئەوێیان و خۆیندن و بەسەربردنی ژبانی پۆزانەیان لەوێ، وتمان کاکە شادی تەمەنت چەندە؟ وتی: (۱۳ سال)، وتمان: کاکە شادی چەندت قورئان لەبەرە؟ وتی: دوانزە جوزو، وتمان: چەند حەجت کردووە؟ وتی: بە ئەم سالەو (۵) حەجم کردووە، واتە: بەم حەجەو لەگەڵ ئێوە دەیکەم!

دوای گەرپانەو چوومە سەردانی پیاویکی ئاوارە بەغدادی کە لە پیرەمەگروون بەناوی (ئەبوغەسسان) نیشتەجێ بوو، لەو و پێشیش لێپرسراوی کاروانی حەج بوو، ئەو بەسەرھاتەم بۆ گێڕایەو، وتی: منیش باش بوو بیرم هاتەو شێخ یاسین کە لەسەردەمی حوکمرانی حیزبی بەعسدا لە عێراق فەرمانی گرتن و ئیعدامکردنی دەرجوو بوو، بەلام بە

يارمه تی خوا، کۆمه لی موسلمان دهريانکرد بۆ سعودیه، ئهم سال هه واليم زانی دوانزه کوپ و کچی ههیه، هه موویان هه موو قورئانیان له به ره.

له به نديخانه خاوه نی پاره که م دۆزیه وه

حاجی نامیق، دۆستی گیانی به گیانی مامۆستا مه لا مه حمودی نازانی به سه رهاته که به سه ر خۆی هاتوه و بۆ مامۆستای نازانی گپاره ته وه، منیش له ده می مامۆستاه نووسیومه:

له کۆپه وه که ی سالی (١٩٩١) دا، واته: سالی راپه رین، هه ندیک که س به دزیه وه گه رانه وه، هه ندیکیش له ئێران و تورکیا مانه وه، ئیمه یه کیک بووین له و مالانه ی گه راپینه وه، پۆژیک له نێوان سه یدسادق و عه ربه ت، گونیه یه ک که وتبوو، منیش هه لَم گرته وه، که زالکی گونیه که م کرده وه بینیم پره له پاره، هه مووی ده دیناری و پینچ دیناری بوو، بژاردم (١٢٥) هه زار دیناری سوپرسی بوو، بردمه وه ماله وه به نه ئینی، نۆریش ده ترسام کوپ و کچه کانم ده ستکاری بکه ن، بۆیه چاک هه شارمدا.

پاش دوو پۆژ چووم بۆ به غد، له نزیک خالس، له سه ر رینگای گشتیی نێوان که رکوک - به غداد، گیرام، ده ستبه جی بردیانم بۆ که رکوک بۆ به نديخانه (هه ینه)، له وی زۆر خه فه تم له پاره که ده خوارد ده ترسام کۆپه کانم، یان خیزانم ده ستکاریان بکه ن، چونکه هه ژاری بوو منیش بۆ دیناریک په کم که وتبوو، پیاویکی کاملی لیبوو زۆر سوعه تی له گه ل ده کردم، پێیده وتم: ئه وه نده خه فه ت مه خۆ، بۆ ده ترسیت؟ پیاو که هاته ژیا نه وه هه ر لێی ده قه ومی و به رخی نێر بۆ سه ربپینه.

منیش به قه ده ر گونیه پاره که خه م له سه ر دلم بارگی خستبوو، ئه وه ی که له دلشیدا بوو نه ده کرا بۆ ئه وی باس بکه م، هه تا دوو، سی پۆژ به رگه م گرت و نه ئینی خۆم نه درکاند،

ئەویش ھەر بەردەوام دەبووت ترسی بۆ چىيە، يان دەمانكوژن، يان بەرەلامان دەكەن، عەيبە تۆ ئەوئەندە دەترسى.

پاشان كابرا خۆي پېنەگىرا و بە نىوہ تورپەيىوہ وتى: ئەگەر تۆش وەك مەنت بەسەر بەئاتايە چىت دەکرد؟ ئىنجا دەستى کرد بە گىرپانەوہى بەسەرھاتى خۆي، مەنیش لە ئاچارى گۆيم بۆ گرت، وتى: كاكە تۆ وەكو مەن بوويتايە چىت دەکرد، مەن يەك تاقە بىرام ھەبوو، لەم پاكردن و كۆرپەوہدا بىراکەم جوانەمەرگ بوو، دوو ھەتيوى لە پاش بەجىما كەمپايىنىك (دەپاسە) يەكى شەريكيان ھەبوو بۆم فرۆشتن و بەشە پارەكەى خۆيان كە (۱۲۵) ھەزار دىنارى سويسرى بوو لە گونىيە يەكدا، دامنابوو، لە كاتى پاكردنەكەدا لەرپىگادا لىمكە وتوہ، مەن داخ و پەژارەى گرتەم نىيە، خەم و خەفەتى پارەى ئەو مەندالە ھەتيوانە لىم جيا نايىتەوہ و بۆتە دىوہزەمە لەسەر دىم.

ئىنجا مەنیش لىم پرسى ناوئىشانى پارەكە چىيە؟ وتى: جا ھەر ناوئىشانىكى ھەبىت چى لىدەكەيت؟ ئەویش ھەمووى بەراست و دروستى بۆ گىرپامەوہ و ئەو ناوئىشانانەش بە بەرچاومدا گوزەريان دەکرد.

وتم: لەوہ زياتر خەفەت مەخۆ، إنشا اللہ خوا بۆت دەدۆزىتەوہ، خەفەتەكەى مەنیش بە قەسەكانى ئەو كەمبونەوہ، بەلام قەسەم نەکرد، وتم: بەس خۆزگە ئەوئەندەم تەمەن ھەبووايە تا پارەكەت دەدۆزىيەوہ بۆ دوو برازا ھەتيوہكەت.

لە دلى خۆمدا وتم: خۆي گەورە بۆيە مەن و تۆي لەم بەندىخانەيە يەكخستوہ ھەتا پارەى ئەو ھەتيوہ بى باوكانە نەفەوتى، بۆ بەيانى ناوى مەن و كابرا خويىندرايەوہ، گرتنى مەن و ئەو ھىچ پەيوەندىيان بە يەكەوہ نەبوو، بەلام لە يەك ژووردا بەند بووين.

وتيان: تۆ ھىچت لەسەر نىيە بىرۆوہ بۆ مالى خۆت، مەنیش بە گەيشتنى مالىوہ پارەم قەرز کرد و رۆيشتم بۆ ھەولير بۆ مالى كابرا بەو ناوئىشانەى لە بەندىخانەنەكەدا لە خۆيم وەرگرتبوو، پارەكەم بۆ بردنەوہ و وتيان خەفەتى باوكمان لە پارەى ھەتيوہكان ناخۆشترە، وتم: باوكىشتان لەگەل مەن بووہ لە بەندىخانە.

هەردوو هەوالە خۆشەگەم بۆ بردن، لە پارەگە پانزە هەزار دیناریان بە گەردن نازادیی دامی،
منیش سویتندم خوارد و پێم چەقاند و وتم: بەك دینار وەرناگرم، لەبەر خوا ئەو کارەم
کردوو... .

لە کوتاییدا دەلێم ئەگەر دووچاری ئەو خەفەت و پەژارە و چەند پۆژ گرتنە نەبوومایە،
لەوانە بە هەرگیز خاوەنی ئەو پارە بەم نەدۆزیایەوه.

ئەو مامەلەییە بە بی پرسی هاوسەرەگە ی کردی سەری خوارد

بژێوی زۆر بە زەحمەت پەیدا دەکرا، کار و کاسبی نەبوو، سەرباری هەموو ئەوانەش، کرێ
خانوو پشستی چەماندبووین، مندالی پەشو پووت بەردەوام داوای جل و بەرگ و پێلۆ و یاری و
خواردنی خۆشیان دەکرد، داوایان دەکرد بیان بەین بۆ سەیران، ئیتر مندال لەبەر دەرگا و لە
قوتابخانە باسی چیان بکردایە، ئەمانیش داوایان دەکرد و خۆیان لە خۆلدا دەگەوزاند و
دەکپوژانەوه، ئێمەش هیچ دەسەلاتمان نەبوو، هەژار و نەدار بووین، لە ترسی خاوەن مائیش
نەوهك لە خانووگە دەرمانپەرێنی، هەرچیمان دەست دەکەوت دامان دەنا بۆ کرێی خانوو،
هەرچی لەوێش زیاد بووایە خەرجیهکی پەشو پووتانەمان پێ بەسەر دەبرد، بە سکی تێر و
بە سکی برسی.

مندالەکانمان، ئەوانە قوتابی بوون، هەر بە جلە کۆنەکانی سالی رابردوووه دەچوون بۆ
قوتابخانە، بە زۆر پەوانەمان دەکردن بۆ قوتابخانە، دەگریان و دەیانووت: پوومان نایەت،
هاوێکانمان جل و بەرگی تازە و جوانیان کړیوه، گالتهمان پێ دەکەن، پێلۆهکانمان چەند
جار پینە کراون، پینەکان لە چەرمی پێلۆهکان زیاترن.

لەگەڵ هاواری شت فروشهکاندا مندالەکانمان بە ئومیدی پارە وەرگرتن رایان دەکردە
ژوووهوه، بەلام بە نا ئومیدی و دەستی بەتال و چاوی پەرفرمیسکەوه دەچوونەوه دەرەوه،

پۆڭزى چەندجار لە كۆلان ھاوار بکرایە (مەزىشكى قەلەو)، ئەوەندە جار مالى ئىمە گريانى لى
 بەرز دەبوو، بۆ مەزىشكىمان بۆ ناکریت؟ جەرگم پىيان دەسوتا، بەلام چارم نەبوو.
 باوكى منداڵەكان بە قەرز و قۆلە سەیارە كۆنەیهكى كۆپى و وردەوالە و پىداویستی مالانى
 پىدەفروشت، بە ھەموو جۆرىك شتەكانى ساغ دەكردهو، بە قازانجى كەم و زۆر، بە قىست
 و بە قەرز.

زۆرىك لە مەعمیلەكانى بە ھەفتانە و بە مانگانە پارەكەیان بە بەش بەش ئەداىە، يەكێ لەو
 مەعمیلانە كە بە قىست شتى لىكۆپبوو، ژنى ئەفسەرىك بوو، جارێكىيان ژنەكە داواى شتىكى
 لىكۆدبوو پیاو، پىي نەبوو، بەلێنى پىدابوو ئەگەر دەستى كەوت بە تەلەفۆن ئاگادارى
 بكاتەو.

كە شتەكەى دەست كەوتبوو تەلەفۆنى بۆ ژنەكە كۆدبوو، كۆپى ژنەكە ھەلگرتبوو، لەو
 كاتەشدا كاكى ئەفسەر لە مالهو دەبێ، بە كۆپەكەى دەلێ: ئەو كى بوو تەلەفۆنى بۆ
 داىكت كرد؟ ئەویش دەلێ: (من نايناسم، دەلێ مەعمیلی داىكتم).

ئەفسەرى خوانەناس، بەبێ لىكۆلینەو و بەدواداچوون ژنە بىتوانەكەى خۆى دەكوژێ، كە
 چەند وەختە بە قەرز و بە قىست شتى بۆ مالهەكەى كۆپو و مالى بۆ پازاندۆتەو، پاشان
 دەستەبەجێ چەكدارەكانى دەنێرێ كەبراى لە مال دیننە دەرەو و دەلێن: چى لى بكەین؟
 ئەویش بە تەلەفۆن پىيان دەلێت: بىكوژن و لەت و پەتى بكەن.

داواى چەند پۆڭ گەران و لىكۆلینەو، كە سوکارى كەبرا دەلێن: ئەم خزمەى ئىمە چەكدارى
 فلان ئەفسەر بردوویانە، ئىتر ئاشكرا دەبێت كە ھەردووكیانى بەبێ تاوان كوشتوو.
 ئىستا ئەو ئەفسەر و چەكدارەكانى لە بەندىخانەى كەركوكن كە بەروارى
 (۲۰۰۹/۱۱/۱۰) یە.

داوا لە خوشكان دەكەم بۆ ھەموو ئىش و كاریكیان با ھاوسەرەكانیان ئاگادار بكەن،
 چونكە ھاوبەشى ژيانیان، ھەتا لە كۆتایى دا پەنجەى پەشیمانى نەگەزن، ژن و مێرد ھەتا
 زیاتر ئاویتە و ھۆگر و ئاوەنگرۆی بەكتر بن و پرس و پايان بە بەكتر بێت، لای بەكتر بەرێزتر
 و بێ گێر و گەرفتر و بێ خەم و پەژارەترین و لای خواش پایەدارتر و سەر بەرێزتر و
 سەر فرازترن.

مامۇستايەكى جىيى مەتمانە و نۆر ناسراو، بەلام لەبەر ئەوئەى خۆى نايەوئىت ناوى بنووسم،
نامازەم بە ناوەكەى نەكردو، بۆى گىرامەو:

لە گوندىكى نزيكى سلىمانى بوومە پىشنوئىژ و تارخوئىن، نافرهتەك نۆر چاك بوو لەگەلمان،
نۆر بە گەرمى ھاتووچۆى دەكردين و پىزى زياد لە پىويستى لىدەگرتىن، نۆر خۆى لىمان
نزيككردبوو، خەلكىش باشيان باسى ئەو ژنە نەدەكرد و خۆشيان لىنەدەھات، جارجار
بە ناراستەوخۆ و لە ژىر لىو، ئەو ئەگادارىەكيان ئەدامى، پۆژىكەيان ھاتمەو، خىزانم - كە فىر
بوو بوو بۆ ھەموو شتەك پرسى پىدەكردم. - وتى: ئەو نافرهتەى نۆر ھاتووچۆمان دەكات و
لەگەلمان باشە داواى ئالتون و بازە و گۆپەرۆكەكەى لىكردوم، دەلى براكەم ژن
دەگوازىتەو، بەلام وتى: بە مەرجەك لىتو، رەدەگرم سوئىدەم بۆ بخوئى لای كەس - تەنانەت
لای مامۇستاش - باسى نەكەيت، ھەر بەىنى خۆم و خۆت بىت، بەلام نامەوئىت بى پرسى تو
شتى وا بكەم، وئەم: بىدەرى قەيناكە، پىم ناخۆش نىيە.

ئالتونەكانى برد بۆ ماو، ھەفتەكە، بوو بە دە پۆژ، بوو بە دووھەفتە نەيەننايەو، دوو
سى جار خىزانم ئەگادارى كەردبوو و تىبوو: شايبەكە دواخواو، دواتر خۆم بە ھاوسەرەكەى و
چەند خزمەتكى تىرم ووت، لەو كاتەدا پۆژەك لە بازار دەھاتمەو، خىزانم نۆر ھىلاك بوو،
بىھۆش و ئىختىيار لە جىگەدا كەوتبوو، وئەم: چىە؟ وتى: ئەو ژنەى ئالتونەكانى بردو،
گۆشتى قىمەى بۆ ناردووين، كەردم بە شفتە، تەنھا لەتەك شفتەم خوارد خەرىكە پىي بەرم،
بۆم دەركەوت دەرمانى تىكردو، يەك قاپى گەردەش ھىلكە شكائى بۆ ناردوم دەلى
نۆرمان ھەيە، بىكەن بە ھىلكەو پۆن بۆ ئەم نىو، پۆيە با كۆن نەبىت.

بەلى شكاتمان لىكرد، كە قىمە و ھىلكە شكاو، كانيان فەحس كرد، خراپترىن چۆرى زەھرى
تىكرابوو، بۆ ئەوئەى خىزانم بەرئىت و ئالتونەكانى سەرەونگوم بكات و كەسىش نەزانىت.

خه سووی دهرمان خوارد کرد

دوو کوره کهی پیی مردن!

نهمهش به سهرهاتیکی راسته قینه په و له ده نوری سلیمانی رویداوه، به لام له بهر نه کولاندنه وه ی برینی نه و بنه ماله به ناکړی ناوی بنووسم:

خه سووی وه کو په پووله و ابو، خوابه رست و خواناس، هاوسره کهیشی له کاتی داخوایی و ماره گردندا دووباره و چندباره و نه نکیدی لیکر دبووه وه که من له دایکم جیا نایمه وه، قسه له م سهره وه خۆشه، دوايي بروبیا نووم پیمه گره، دایکم له جیی دایکم و باوکمه، هنز ده که م هه تا ماوم خزمه تی بکه م ولئی دور نه که ومه وه، به راستی دایکم نازار و ناسوری زوری چه شت هه تا منی گه وره کرد.

نافره ته ش زمانیکی خسته کالا، به ردی ده کرد به ناو (خه سوو دایکی دوه مه مه، نه وه ی خزمه تی خه سووی بکات خزمه تی دایکی خوی کردوه، هیچ منه تی تیا نییه جا نه گره من پیزی دایکی تو نه گرم پیزی کی ده گرم، یا خوا نه گره وه کو دایکی خۆم سهیری نه که م خودا بمرگی... هند).

به لئی رۆژان هات و پویشن، مالیان پیکه وه نابوو، بوون به خاوه نی دوو کوپی جوان، نیر نافره ته که که و ته پرته و بۆله: به راستی نافره ته که پیر بوو بی که یف و بی چیکل دانه ده بیت، نه ترسم خودا غه زه بمان لی بگریت، دلیمان بۆ راناکیریت، ناوا چند سالی به سهر برد، به لام بارودوخه که به م قسه نه رمانه وه نه وه ستا.

دایه گه وره زور منداله کانی خوش ده ویست، دل ناوینه ی دل، منداله کانیش به هه مان شیوه نه نکیان خوش ده ویست، پیش برکییان ده کرد بۆ ناخواردن له گه ل نه نکیان، هر یه کیکیان له گه ل نه ودا نانی بخواردایه زور خوی به به خته وهر ده زانی و سهیری نه وانی تری ده کرد و

که‌یف و منه‌تی ده‌کرد به سه‌ریاندا، منداڵه‌کان ئاوا دایه‌گه‌وره‌یان خۆش ده‌ویست، دایه‌گه‌وره‌ش به هه‌مان شیوه هه‌زار جار سه‌ر و گیانی خۆی ده‌کرد به قوریانیان، بۆ پارویه‌ک نان ده‌جار خولقی ده‌کردن و به بی ئه‌وان به دلێوه نه‌ده‌نووسا، ماله‌که‌ش ده‌وله‌مهند بوون، پۆژان هاتن و چوون، دایکی منداڵه‌کان دلی کرمی بوو له ناستی خه‌سووی، خۆی تووچه ده‌کرد، ناشکوری ده‌کرد له حالی خۆی، (ژنی خه‌لکی هه‌موو هه‌سانه‌وه و مالی خۆیان هه‌یه و سه‌ربه‌خۆن، ته‌نها من ئه‌م پیره‌ژنه بووه به مووی لووت و لیم نابیته‌وه)، هاوسه‌ره‌که‌یشی دلخۆشی ده‌دایه‌وه و گله‌یی لێده‌کرد که تق وه‌عدتدا و سویندت خوارد که پیزی دایکم بگری و خوامان کرد به شاهید، ئه‌وه‌تا ده‌بینی من چه‌ند پیز له دایک و باوکی تق ده‌گرم، ئینجا من دایکم ئیزن بده‌م ده‌بی بلیم ده‌رمکردوه، خوا غه‌زه‌بمان لێده‌گریت، کی ده‌لی به‌ره‌که‌ت و پزق و پۆزی ئیمه به هۆی ئه‌و پیره‌ژنه‌وه نییه! ئیمه خزمه‌تی ئه‌و پیره‌ژنه بکه‌ین وه‌کو ئه‌رکی خۆمانه، به‌لکو منداڵه‌کانیشمان سه‌لامه‌ت بن و تووشی گیروگرفت نه‌بن، ژنه‌که که هیچ قسه‌یه‌ک نه‌ده‌چوو به گویتدا، پیاوه‌که‌ش گویتی بۆ نه‌ده‌گرت و هه‌ر کاتی به‌پێده‌کرد، به نیوه شه‌رو به نیوه ناشتی.

له پاش ماوه‌یه‌ک ژنه‌که که‌وته دانانی پیلانی تازه و شه‌یتانیش به‌رنامه‌پێژی بۆ ده‌کرد، به هه‌ردووکیان پیلانیان دانا، ژنه‌که‌ش هه‌ستا به جیبه‌جیکردنی پیلانه شه‌یتانییه‌که، به‌م شیوه‌یه ماوه‌یه‌ک خۆی بێده‌نگ کرد، باسی ده‌رکردنی پیره‌ژنی نه‌ده‌کرد، پیاوه‌که‌ش پێی سه‌یر بوو، له دلی خۆی دا ده‌یووت: إنشاالله ژنه‌که‌م دلی چاک بووه، له‌و ماوه‌یه‌دا زۆر له‌گه‌ڵ ژنه‌که چاک بوو، شتی جوانی بۆ ده‌کپی، ده‌یبرد بۆ سه‌یران، زۆر زیاتر له جاران پیزی ده‌گرت، منداڵه‌کان هه‌موو دلخۆش بوون که نه‌نکیان به‌جیانیانهایتلێت، مال پێ بوو له که‌یف و خۆشی و شادی، به‌لام ناگری پیلانه‌که له ژێره‌وه تاوی سه‌ندبوو، تازه دووکه‌ڵ و گر و تینی ده‌سه‌ند.

پۆژنکیان که پیاوه‌که له ئیش بوو، منداڵه‌کانیش له پۆیشتن و هاتنه‌وه‌دا بوون بۆ قوتابخانه، ژنه‌که خواردنیدا به منداڵه‌کان و په‌وانه‌ی قوتابخانه‌ی کردن، ئینجا خواردنی تایبه‌تی بۆ پیره‌ژنه‌که هینا و ووتی: ئامۆژن گیان فه‌رموو نان و چیشته‌که‌ت بخۆ، له‌و کاته‌دا هه‌ردوو کوچه‌گه‌وره‌که‌ی له قوتابخانه هاتنه‌وه و سه‌لامیان کرد و داپیره‌ش به قوریان و به

ساقه‌یان بوو، فهرمووی کردن، ژنه‌کش مه‌شغول و سهرقالی نیش و کار بوو، بیر و نه‌ندیشه‌یشی لای خه‌سووی نه‌بوو، ناگادار نه‌بوو که پیره‌ژنه‌که له‌به‌ر خاتری کوپه‌کان، خواردنه‌که‌ی بۆ نه‌خوراوه، ههر نه‌وه‌نده‌ی خۆش بوو کوپه‌کان سهر و پاروویان خوارد ده‌ستیان کرد به‌ هاوار هاوار و پشانه‌وه، ژان گرتنی، بوو به‌ مقوق مقوق و بگره و به‌رده و هات و هاوار، چی بوو؟ چی پوویداوه؟ دهر و دراوسی دابارین به‌ سهریاندا، ژنه‌کش له‌ شله‌ژاوی خۆی پر به‌ ده‌می هاواری ده‌کرد: خه‌تای خۆم بوو، من دهرمان و زه‌هرم بۆ خه‌سووم کرده خواردنه‌که و کوپه‌کانم خواردوویانه، قوری کوی به‌ سهری خۆمدا بکه‌م؟! چۆن مالی خۆم ویران کرد!

به‌لّی کوپه‌کان هه‌تا که‌یه‌نرانه خه‌سته‌خانه گیانیان له‌ ده‌ستدا و مردن و داپیره‌ش به‌ سه‌لامه‌تی ده‌رچوو، ههر هاواری ده‌کرد: چی بوو؟ تو خوا کوپه‌کان بۆ وایان لیتهات؟ هه‌تا ژنه‌که وتی: نامۆژن من خۆم مالی خۆم ویران کرد، زه‌هرم کرده چی‌شته‌که‌وه بۆ تو، به‌لام نه‌وان خواردنه‌که‌یان خوارد و مردن، ته‌واو به‌ خوا چاوم پییان ناکه‌وێته‌وه، له‌م قسانه‌دا بوون، پیاوه‌ش ناگادار کرابوو، به‌ هه‌له‌داوان و هه‌ناسه‌برکّی گه‌یشه‌ ماله‌وه، په‌لاماری ژنه‌که‌یدا وتی: چی پووی داوه؟ کئ کوپه‌کانی کووشتوم؟ ژنه‌که به‌ ده‌نگی به‌رز هاواری کرد و قژی خۆی دارنی و پری هه‌ردوو ده‌ستی قژی له‌سهری هه‌لگه‌ند و وتی: من کوشتوومن به‌ ده‌ستی خۆم! به‌ خوا که‌س نه‌بوو، خۆم بوم! زه‌هرم کرده چی‌شته‌که‌وه بۆ خه‌سووم، به‌لام کوپه‌کان خواردیان و هه‌ردووکیان مردن! پیاوه‌کش سی به‌ سی ژنه‌که‌ی ته‌لاهدا و به‌و شیویه ژنه‌ مالی که‌یف خۆش و به‌خته‌وه‌ری له‌ خۆی و نه‌وانیش تیکدا و ویرانی کرد و پرسه و ماته‌مینی و مالویرانی بالی کیشا به‌سهر مالی پر که‌یف و سه‌فادا.

ده‌ی تۆش خوا بناسه و چاکه بکه با چاکه بیته پیت، خراپه مه‌که با خراپه نه‌بیته ناگر بۆ خۆت و مال و خیزانت.

به راستی پیلانی ژنان گه ورهیه

نهمهش به سهرهاتیکي راسته قینهیه و له ده فیری سلیمانی رویداوه، به لّام له بهر نه کولاندنه وهی برینی نه و بنه مالهیه ناکرئ ناوی بنووسم:

کاتئ رویشته خوازیننی کچه که، پییوت: من ته نها خوشکیکم ههیه، عازهبه، ها که نه ویش شووی کرد و رویشته به لای مال و میردی خوویه وه، نیتر مال، مالی خوت ده بیته و کهس قسه له قسه تدا ناکات، خوشکه که یشم ده لئنی په پولهیه، ده مه وهر نییه، هار و هاج و بی شهرم و حه یا نییه، تو وه کو خانمی گه وره ی مال و نه ویش وه کو به رده سته، به و په پری پیزه وه نیشکه ر و گوپرایه ل ده بی له خزمه تدا، به م شیوهیه پیکه و تن، خوازیننی و گریبه ست و خه نه به ندان و شه کراو خوار د نه وه و گواسته نه وه به ماوهیه کی که م ته واو بوو، (من رازی و تو پازی، نایه وی حاکم و قازی).

ماوهیه کی زور مانه وه، زور ژیانیکي خووش و به خته وه ریان هه بوو، خوشکه که ی له سهر مال بوو، چوئی وه سف کرد بوو زور زیاتر و چاکتر بوو، حسابی ناغازن و خوشکه گه وره ی بو براژنی ده کرد، نیش و کاری ناومالی بو ده کرد، براژنه خه ریک بوو چیشته لینانی له بیر ده چوو وه، خواردن و خوار د نه وه و جل شو رین و میوان به پیکردن، پوو خووش و به شهرم و شکو، به دین و په وشت به رز، له سه رخو و دلنه رم، نه م براژنه ته نها جاریک تووپه بوونی لی نه دی، به لّام شهیتان گه رای فیتنه و ناژاوه ی له دل و دهروونی نه م براژنه به دفه پهیدا دانا بوو، برهوبیانووی به م کچه به سته زمانه ده گرت.

لئی تووپه ده بوو، دهنگی به سهر دا به رز ده کرده وه، له لای برا که ی شکاتی لیده کرد، مندا له کانی لیهان ده دا، په خنه ی له نیشه کانی ده گرت، له لای خه لکی به خراپ باسی ده کرد، هه تا وای لیها ت خه لکی له کچه که و تنه شک و به دگومانیی!

نافره تی سپله و به دنمه ک دوا ی چهند سال خزمه ت، خزمه تی خو ی، میردی، مندالی، مالی، میوانی له جیاتی پاداشت، پیلانی بو داده نی و به سوک سهیری ده کات، مندالی لیهان ده دا و به میرده که ی به لیدانی ده دا! کار به مه وه نه وه ستا، (تاده میزادی خراپ و یاخی له خوا، له

دړنده، خراپټره)، له لای براكه ی بوختانی بۆ كرد كه په یوه ندى ناشه رعیى له گه ل پیاوړى كدا هیه و ناوا و ناواى بۆ هونییه وه.

ماوه یه ك به و جوړه گوزه رانديان، كچه ژيانى لیتال بوو، له ترسى خوا نه بوايه ده مېك بوو خوى سوتاندبوو، هرچند خه و ژيانى لى تېك چوو بوو، به لام چارى نه بوو، نه م نافرته تېكى به سته زمان وشه رمن، براژنیشى بى شهرم و شهيتان و له بله بان و جادوباز، به زمانى لووس كابرای هاوسه ریشى وه كو نه لقه له ده ست كړدبوو، دروى لى كړدبوه راستى بېگومان، پیاوړه له گټلى خوى، ژنه كى به به لقیسى په مهن نه ده گوپړیه وه، به بى پرسى نه و ده ستى به ناو دا نه ده كړد و قسه كانى له لای نه م پیاوړه وه كو نه خشى به رد و ابوون، هرچى بیوتایه كه م و زیادى نه بوو، خوشكه كى له بیر كړدبوو، ژنه كاش بۆ جیبه جېكړدنې پیلانه كى زځر خوى له هاوسه ركه كى ده بږده پېش و به قوربانى ده بوو، وه سفى ده كړد و به به ژن و بالاید هه لیده دا، قوربان قوربانى بۆ ده كړد، پیاوړه بى له م دونیا یه دا هر توى، پیاوړى ناو پیاوړان، نه و نه ده فوو تېكړدبوو، كابر خوى لى بېوه شتېكى عه نتيكه.

ئینجا كه زانى كابر لى نه مین بووه ته وه و له قسه ی ده رناچى، ده ستى كړد به جیبه جېكړدنې پیلانه گالوه شهيتانیه كى، چوو بۆ خه سته خانه بۆ لای نه خوشى ژانه، چونكه بېزوى ده كړد، چوو خه سته خانه، ناوى خوى نووسى، به ناوى خوشكى هاوسه ركه یه وه نووسى، نارديان بۆ تاقیگه، تاقیكړنه وه یان بۆ كړد، پزیشكى پسپوړ پېیوت: تۆ سكېرېت، نه مېش ناوچه وانى گه شایه وه و خوشحالېى ده رپړى، كاكى پزیشكى بېناگاش وای زانى نه م ژنه زځر تامه زړوى منداله و به دانسته نه م فه حسه ی كړدووه، به پزیشكه ی وت: زځر زځر سوپاس، خوا حافیز.

كه هاته وه نه و و هره قه یه ی له تاقیگه پېیان دابوو، نه نجامى تاقیكړنه وه كى تیاوو، به درزیه وه خستیه ناو جانتای د شه كه یه وه (خوشكى میړده كى).

ئینجا میړده كى بانگ كړد و ده ستى كړد به قژړینه وه و له خۇدان و سنگ کوتان و به ده نگی نزم پېیوت: (چه ندم پېوتى منت به دروژن ده زانى، بیوات پى نه كړدم، هه تا روژمان به م روژه گه یشته، ئینجا بزانم چوڼ چاره سهرى ده كى).

پیاوړه كه وتى: چى بووه؟ چى پوړیداوه؟ نافرته پېم بللى، شېت بووم!

ژنهکه: نهی خواجه خورگه مهرگی خوم بدیبایه، نه م پوژه په شهم نه دیایه.

پیاووهکه: ناخر چی بووه، لیم مه شاره وه، تو شیت بووی؟

ژنهکه: خورگه شیت بومایه، شیتی چی، مردنی خوم به ناوات ده خوازم!

نیر پیاووهکه نارامی لیبرا وهستا و ته واوگه شته تینی، به تووړه ییه وه چووه سره سری

ژنهکه ی و پتی وت: نیستا پیم ده لیتی، یان سی به سی ته لاقت بدهم؟

ژنهکه: "به دم گریانی دروینه و فرمیسیکی تیمساحانه وه" وتی: دانیسه من ته لاق مه ده،

چاره سهری په ندی خوشکه چاک و په وشت به رزه که ت بکه! بزانه چ په ند و حیاچوونیکي

به سهر هیناوین!

پیاووهکه: خوشکی من چی کردووه؟

ژنهکه: به لئ خوشکی جه نابت، نه وه جانتا که ی سهری که بزانه نه مړو پزیشکی پسپور له

تاقیگه چ نه جامیکي فحسه که ی داوه تی!

یه کسر له جانتای که به سته زمانه که دا وهره قه ی فحسه که ی دهره ینا و پتی وت: برؤ

نیشانی که سیکی شاره زای بده " نه گهر نیستاش برؤا به من ناکه ی"، داده م سکی پره،

پیاووه که ش له ترسی حیاچوون و قسه ی خه لگی به بی سی و دوو لیکولینه وه، خوشکه که ی

بانگ کرد و دهستی کرد به لیدانی.

کچه که: کاکه گیان چی بووه؟ بق لیم ده ده ی؟ به قوریانت بم، به خوا هیچم نه کردووه.

پیاووهکه: هیچت نه کردووه؟ بزانه ده ست له گه ل کئ تیکه ل کردووه؟ سکت له کئ پره؟

نه مړو له تاقیگه نه جامی فحسه که ت چی دهرچووه؟

کچه که: خسته خانه ی چی و فحسی چی کاکه گیان؟ به خوا له مال نه چومه ته دهر،

نه وه تا دوو ته ناف جلم شور دووه، چی شتم لیناوه، فحسی چی و شتی چی؟!، یه کسر

کابرا وهره قه که ی به سهر دم و چاوی کیشا و به چه قو تیی به ربوو، کوشتی.

ژنی کابراش هر به خوی دا ده کیشا و هاواری ده کرد، هتا دهرودراوسی پیان زانی و

به سهری اندا دابارین، به په له کچه که یان گه یانده خسته خانه، به لام تازه کار له کار ترازا

بوو، کچی بیتاوان گیانی له ده ستداوو، بیتاوان و له ناوی شو پاکتر، به مه زلومی سهری

نایه وه.

کانتیک کابرا بانگ کرا و لیکۆلینهوهی لهگه‌ڵ کرا، دانی نا به تاوانه‌که‌یدا: (ئهم خوشکه‌م خیانه‌تی شه‌ره‌فی له ئیمه و هه‌موو بنه‌ماله‌که‌مان کردووه، نه‌وه وه‌ره‌قه‌ی فه‌حسه‌که‌ی، سکی پره و هه‌شتا شووی نه‌کردووه)، وه‌ره‌قه‌که‌یان لی وه‌رگرت و فه‌حسی ته‌رمی کچی بێتاوانیان کرد، کچه‌ی به‌سته‌زمان هه‌ر کچه، نه‌سکی پره و نه‌هیچ نیشانه‌یه‌کی خیانه‌تی پێوه‌یه‌!

له کابرایان پرسی: چۆن نه‌مه‌ت بۆ ده‌رکه‌وت؟

وتی: ژنه‌که‌م نه‌مه‌ی پێتۆم، قابیله ژنه‌که‌م درۆم له‌گه‌ڵ بکات؟ چه‌ند ساڵه له‌گه‌لمه، به نه‌ندازه‌ی ده‌نکه شقارته‌یه‌ک خیانه‌ت و ناپاکیی لێنه‌کردووم، به‌لێ دواي لیکۆلینه‌وه له‌گه‌ڵ ژنی کابرا‌دا و فه‌حسکردنی، ده‌رکه‌وت نه‌و فه‌حسه‌ بێ که‌م و زیاد فه‌حسی خۆیه‌تی!

دواي هه‌ندیک هه‌په‌شه و لێدان، دانی نا به تاوان و پیلانه گه‌ڵوه‌که‌یدا و له‌به‌رده‌م نه‌فسه‌رو حاکم و هاوسه‌ره‌که‌یدا چۆنییه‌تی پیلان و دانانی داوه شه‌یتانییه‌که‌ی ناشکرا کرد و به وردی بۆی گێڕانه‌وه، که فه‌حسه‌که‌ی خۆی به ناوی نه‌وه‌وه کردووه و خسته‌یه‌تیه جانتای کچه‌که‌وه، هه‌تا تاوانباری بکا پیتی و به کوشتی بدات، پیاوه‌که‌ش هه‌ناسه‌ی سارد و پر له ناسۆری په‌شیمانیی هه‌لمژی و هه‌ر له‌ویدا له‌به‌رده‌م حاکم و نه‌فسه‌ری لیکۆله‌ر، ژنه‌که‌ی سی به سی ته‌لاق دا و لیتی جیا بوویه‌وه بۆ هه‌تا هه‌تایه و مندالیش بێ دایک و باوک بوون، دایک ته‌لاق‌درا و باوکیش چوو هه‌ندێخانه.

خودا ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنْ كُنْزٌ عَظِيمٌ﴾، به پاستی نه‌ی ئافه‌ره‌تان پیلانی نێوه زۆر گه‌وره و ترسناکه.

له چاوترو کانیکدا

ناوی خویشی له بیر چوو یه وه

کاتیک به سهراته که یان بۆ گێرامه وه زۆر به لامه وه سهیر بوو، چونکه جه نابی مامۆستام (۱) ده ناسی و به خزمه تی گه یشتبووم، بۆیه زۆر موشتاق و تامه زۆری سهردانی بووم، له گه له نه وه شدا ده مویست به سهراته که به م شێوه سه رسوه یته ره راسته خۆ ببیستم و بشزانم سه رچاوه ی بژۆی ژیا نی نه و که له پیا وه خه باتگێره چیه؟ نه و موجهیده ماندونه ناسه چۆن ژیا ن به سه ر ده بات؟

به راستی نه و پیاویکی زۆر ئازا و زیره ک و کۆلته ده ر بوو، هه ولێکی زۆری دابوو له ده ستخستن و گه پان به شوین زانسته شه رعه کاند، زۆر هه زی له خزمه تکردنی قورپان بوو، زۆر عاشقی قورپان و له بهر کردنی بوو، خودای گه وره ش نه و به خششه گه وره یی پی به خشیبوو، که له ما وه ی ژیا نی لاو ییتیدا توانی هه موو قورپان له بهر بکات و به ده رسیش به زۆر که سی بلێته وه، زیاتر له (۷۰۰) فه رمووده ی سه حیحیشی به سه نه د و مه تنه وه له بهر کردبوو، نه ندازه یه کی باشیشی له زانسته شه رعه کان و زانسته کانی زما نی عه ره بی وه رگرتبوو، وه کو باقی زانا یانی راسته قینه و میراتگرا نی به نه مه ک وه فاداری پیغه مبه ری خوداش (دروودی خوی له سه ر) هه زی له پیزی پیشه وه ی خه بات و جیهادی نیسلامی بوو، ده یووت: خودا ئیمه ی کردۆته پیشه وا (نیمام)، که واته نابی هه ر له نوێژدا له پیشه وه بین، نه گه ر خه لکی پیشه وایه تی ئایینمان پی په وا ببینن، پیشه وایه تی دونه هه ر قسه ی له سه ر نا کړیت.

دوای چهند سال فه قیه تی و نه م لادی و نه و لادی و نه م شار و شار به هه ژاری و به نه داریی و به غه ربیی و به ره ش و پروتی و هه ناسه ساردی، بپروانامه ی زانسته شه رعه یه کانی به ده سته ینا و بوو به پیشنوێژ و تارخوین.

(۱) خۆم نه م مامۆستا موجهیده م ده ناسی (مامۆستا مه لا موجه ممه د هۆرینی) له ده ره نه دیخان.

دواتر په یوه نندۍ کې به کارې سیاسي نیسلا مییه وه و بوو به بهر دې بناغې کارې نیسلا میی و جیهاد و فیداکارسی له باشووری کوردستان، دواي چنډ خزمهت و خونه ویستی گه راپه وه بڼه دهریه نديخان، له ماوه ی چاوتروکانیکدا یه که ته زوو به لاشه یداهات، هه موو سی جوزمه ی قورپان و هه رچی هه رمووده و زانستی شهرعی و زمانی عه ره بی و کوردی و نویت و ناوی مال و خیزان و ته نانهت ناوی خویشی، له بیر چوویه وه !!

که چوویه خزمه تی، هه رمووی: ناتاناسم، به خوا هیچم له بیر نه ماوه، وا که به بچو که که م تازه فیتری (سبحان الله) م دهکات و ناوی خوام فیتر دهکا، بڼه نویتزه کانیش که پرسپاری لیکرا، هه رمووی: کورپه که م له ته نیشتمه وه داده نیشی و وشه به وشه پیم ده لی، که وشه ی دووه م پیده لی، یه که م له بیر نامینی. سبحان الله... ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾. واته: په روه ردگاری تو هیچی له بیر ناچیته وه و هیچی له بیر ناچی.

۲۰۰۸/۵/۴-۳

له بهر خوالیې خوشبووم

زورجار ده مان بیست له ماموستای مزگوت، له پیاوه پیره کان، له چیرۆکخانه کان، که لیخوشبوون سیفته تی خواجه، سیفته تی پیغه مبه ران و پیاوچاکنه، سیفته تی باب و باپیران و پیشینانمانه، نیمه نه هه موو ناموزگاری و په وشته بهر زانه ی باب و باپیرانمان کاری تیکردبووین، هه ندیکی له کردار و په فتار و گوفتاری پوژانه ماندا رهنگی دابووه وه. زورجاریش ده مان بیست له ناو خزمان و کورپی بهر زوپای مزگوتدا باسی فلان پیاو ماقول و فلان پیاو و سه رۆک هوز و پدین سپی، فلان بهر باب دهکرا، که چوون خوی کردوته پالوان و بوته نه ستیره ی پرشنگذار و به سه رهاتی بووه ته چیرۆکی دیوه خان و بهر سوپای مزگوت، نیمه ش گوی له سه ره ست بزاین، نه م به چی بووه به م پیاوه.

ده مانبيست خه لکی عه قوو کردووه و خوینی خۆش کردووه، ناشته وایی کردووه و فیتنه ی کوژاندۆته وه، ئای خۆزگه منیش بۆم پێکه وتایه به دوو وشه، یان به هه لۆیستیکی مهردانه خۆم بکردایه به پیاوی ناو پیاوان و پالنه وانی چیرۆکی چیرۆکخوانان و وته ی کاریگه ری وتارخوینان.

به یانی تاریک و پوونی هه ستام له خه و، خه ریکی ده ستنۆیژگرتن بووم، له ده رگا درا، نازانم ده ستنۆیژه کهم ته و او کرد، یان به نیوه ناچلی وازم لیته نا، پویشتم به ره و ده رگا، پیاویکی ته من سی چل ساله هه ناسه ی سواریوو، به ده م هه ناسه بپکه وه وتی: کاکه سه لامون عه له یکوم، منیش وه لامم دایه وه، وتی: خیرت ده گات ته رمیکم پێیه، به لکو له گه لم نه سپه رده ی بکه ی.

وتم: کوا؟ خیرا رایکرد بۆ لای سه یاره که ی و ته رمیکی له به تانییه که وه پێچابوو، که به تانییه کهم له پووی لادا ته ماشام کرد خالیدی برام بوو، بانگی نه حمه دی برام کرد وتم: وه ره نه وه خالیدی برامه مردووه، لای دایکم و نه وان باسی مه که، نه حمه د رای کرد، کابرا زۆر ترسا، وای ده زانی بۆ نه وه ده چی، وتم: کاکه یه ک تۆز مه ترسه، نه وه برای منه، به خوا هر ئیستا لیت خۆش ده بم، به لام ته رمه که مان له گه ل داگره و خوا حافیزت بێت، هه رچۆنی بێ هه رسێکمان ته رمی خالیدمان داگرت، کابراش سواری سه یاره که ی بوو، گه رایه وه، خوا حافیزی کرد و چه ند مه تریک پویشتم.

نه حمه دی برام هاواری کرد وتی: کاکه ئیسماعیل به خوا خالید گیانی تیا ماوه و زیندووه، بانگی کابرا بکه با نه روات له گه لمان بیات بۆ خه سه تخانه، بانگی کابرام کرد، نه ویش پاوه ستا، به لام زۆر ترسا وایزانی ده یکوژین، وتم: کاکه من مه ترسه و خه مت نه بی له گه ل پیاو لیت قه و ماوه، به لام خالیدی برامان زیندووه و گیانی تیا ماوه، له گه لمان بیگه نه ره نه خۆشخانه، کابرا حمه د و سه نای خودای کرد و خالیدمان خه سه ت ناو ئۆتۆمبیله که و خیرا گه یاندمانه لای پزیشک.

دوای نه مدیو و نه و دیو کردن و لیكۆلینه وه، پزیشکه که ده رزیه کی لیذا، زۆری پێنه چوو خالید چاوی هه لته نا و هیواش بوه وه، پاش ماوه یه کی کهم ده ستی کرد به قسه کردن، پزیشکه که وتی: که میك تاسا وه، نه گه ر نا زۆر بیتا قه ت نییه و خه متان نه بیت، خالیدمان

برده وه ماله وه، همووی سعاتیکي پینه چوو، خالد هیواش بوویه وه و کابرا پویش و
نیزمان دا، ئینجا دایکم و خیزان بیان زانی.

دوای ماویه ک کابرای شوقیر خوی و چند پیاوماقولیک خویان کرد به ژوردا و تووره که
گونیه یه ک پاره یان داناو وتیان: داوای لیخوشبوون ده کهین، به راستی که مته رخه م بووین و
خه جاله تین و خه جاله تی ده کیشین، نه م ماویه له خزمه تتاندا نه بووین، به لام سه رقان
بووین، ماوه مان نه بوو زووتر بیینه خزمه تتان، نه مه کوری ئیمه یه، له م کوره ی ئیوه ی داوه
به سه یاره، جا نه مرتان به چیه له خزمه تتانداین و سه رمان له ریډایه و بچووکیتان ده کهین.
منیش قسه که م له ده م سنده وه وتم: به راستی من هر یه که م سعات لیی خوش بووم و
عه فووم کرد، نه و کاته ی به مردووی هیئایه به رده ستم و تهرمه کی بق داگرتم، من له بهر خوا
لیی خوشبووم، نه ک له بهر گونیه پاره ی ئیوه، خوا حافیزتان بیت، گونیه پاره که تان
به رنه وه و دیناریکتان به ئیمه حرام بیت.

۲۰۱۰/۱/۳۱

ئاگاتان له داوی شهیتان سیغه ته کان بیت

ئاگادارییه ک له خوشکیکی مارانگازه وه

شهوی ۲۰۱۰/۶/۱۲-۱۱، خزمیکمان که هاوپی ئه م کچه به له مالی خۆمان نه م به سه رهاته ی
گیرایه وه:

ژیانیکی زۆر خوشمان هه بوو، پاشامان به گه دا نه ده زانی، که سوکاریش زۆر ئومیدیان پیم
بوو، له په وشت و دین و ناستی زانیارییم رازی بوون، کاتیک گه یستمه زانکو زۆر که یغم به
خۆم ده هات، کوششی زۆر و نمره ی بهرز له به ختم بوو، هاوپیگانم ئاواتیان به ده وه له مه ندی

و جوانی و نمره کام ده خواست، دینداری و ټاکار و پړه ووشتی څوم و دابونه ریتی خانه واده کم په رښینکی پولاين بوون بڼو څوپاراستنم و پارټیزگاریم له کاری هرزه یی و ناشایسته، به لام له قوناغی کوتایي زانکودا گه نیکی زمان شیرینی له سره څو بووه ناسیاوم، زور به هیمنی و نمری خوی لی نزیك ده کړمه وه، وام هست ده کړد زور دلسو زمه، خه مړه وینی پاشه پوژی منه، هه تا له گه لی بوه ستامایه به که مم ده زانی، له دهرسا حزم ده کړد زوو ته و او بم و بچه که ناریکی باخچه، یان باله خانه ی زانکو و له گه ل نه و جوان خاسه ی خودا بوی په خساندووم قسه بکه م، باسی ژیانی داهاتوو و ژیانی هاوسه رگرییم بکه م له گه لید، نه ونده به و ته ی شیرین و به قسه ی پازاوه و قه شنگ کاری تی کړد بووم، هه نگوینی له زارم و پونی له بهری پیتمدبوو، وام ده زانی له دونیادا له و گه نجه راستگوتر و به پزتر و به وفاتر نیی، نه گره ه له و که موکورتیشی هه بویه له بهر چاوم نه ده کړت، به لکو به چاک و به نیازپاکی بوم لیکده دایه وه، له دلی څومدا شانازییم ده کړد که دهسته خوشکه کام نه یان زانیوه شوو بکه ن.

زور په لم بوو بناغی کاره که ټاشکرا بکه م له که مترین ماوه دا کوتایي پیبیت و به ټاواتی څوم بکه م، کاره که ورده ورده به ره وپیش چوو، قسه که به باوکم گه یشته وه، کاتیک باوکم کورپه که ی بینی و قسه ی له گه ل کړد، پییوتم: کچم به قسه ی باوکی خوت بکه م نه گه نجه له سه رسری و شه لالتی و هیچ به څوه نه دیو ده چیت، شوی پیتمه که، لیم عیانه ده تگاته په ند و مه خسره و سووک و پيسوات ده کات.

له گه ل هه موو قسه یه کی باوکمدا و امده زانی خه نجره ی ژه هرلوی به جه رگمدا ده کات، به لام باوکم هر له سه قسه ی خوی سوور بوو، که ده یوت: هه ژار و نه داره، ده موت: باوکه نیستا قوتابی، دواتر مه عاشی چاکی ده بیت، نه و شه هاده ی به رزی هیه، نه و ده لی من خورشترین زیانت بڼو مسوگر ده کم، زیان هر سه یاره و مال نیی، نیمه ده توانین زیانمان بکه ینه باخی به هشت، به جه ماعت نه بی نویتز ناکه ین، نویتزی سوننه ت و شه ونویتز ده که ین و فریشته ټاسا ده ژین.

باوکم ناخی هه لده کیتشا، هر دو یاره ی ده کړده وه:

كچى شيرينم من باوكى تۆم، من له هه مووكهس زياتر دلسۆزى تۆم، له كهلى شهيتان وه ره خواره وه، به گوتى باوكى خۆت بكه، تۆ له مالتىكى ديندار و دهوله مهند و خاوهن به لىن و وه فا و بنه ماله دا گوره بووى، نه تۆ و نه ئيمه هاوپى و هاوشانى ئه مانه نين، ئه مه به قهره ج و بىخانه و لانه ده چن، ئه مانه هيچ به خۆوه نه دييون، كچم واز بىنه، چى له توانامدا بىت بۆت ده كه م.

كه باوكم ته واو بوو ده مووت: باوكه به لىنى پىداوم نوێزه فه رزه كان به جه ماعت بكه ين، بمبات بۆ چه ج و عومره، به خوا له و چا كترم ده ست ناكه وىت، به هه ر حال، باوكم ئىزنى دان، كۆره كهش پۆژانه ده يان به لىنى تازه و گه روه و گرنگى پىده دام و منيش وازم نه هىنا و هه ر سوور بووم له سه ر هه لخته تانى بى به رنامه و ساويلكانه و هه رزه بيرانه ي خۆم، ناچار باوكم به دلشكاوى و نا په زاييه وه ووتى: با بىن، ماله كه هاتن، له خۆشيدا خهريك بوو بال بگرم، كه ده ستكرا به قسه كردن، باوكم وتى: ده بى وه كو كچه كه ي ترم (٤٥) مسقال ئالتوونى بۆ بكن، ده مپراسته كه يان به بى منه تانه وتى: ئيمه له (١٥) مسقال ئالتوون زياترى بۆ ناكه ين، لايه نى ئيمه ش به بى ويستى خۆيان پازى بوون، چونكه ئىختيارم له ده ست ئه واندا نه هىشتى بووه وه، هه رچى ئه و ماله ده يانوت ده بوو ئه مان پازى بن، منيش هه ستم به بىده سه لاتى باوكم و خزمه كانم ده كرد، به لām بۆ گه يشتن به مه رامى خۆم، گويم له و شتانه نه بوو.

مامه م (٤٥) مسقال ئالتوونى بۆ كردم و پىشكه شى كردم، دواى گواستنه وه م باوكم له پۆزى پۆيلانه كه مدا سه ياره يه كى به رزى بۆ كرپم و بۆ هىنام، نزىكه ي (١٠) مليون دينارىشم هه بوو، هه ر (٤٥) مسقاله كه و (١٠) مليونه كه و هه رچى هه مبوو زۆر به بى منه تى هه مويان خوارد و مه منونيش نه بوون، به لكو ورده ورده بى پىزى نواندن و به سووك سه ير كردنيان لىده ركه وت، له مالى خۆمان خزمه تكار و كاره كه ر ئىشوكاريان بۆ ده كردين، له ژياندا چى شتم لىنه نابوو، جل و قايم نه شۆريبوو، ته نانه ت مالىشم نه مالىبو، به لām به گه يشتم بۆ مالى ئه و كۆره پۆشنه يره موسولمانه خواناسه چى شتى ده سه ر خىزانيان پى لىنام، قاپيان پى ده شۆريم، مالىان پى ده مالىم، ئىنجا يه ك كه سيشيان ته ندازه ي ده نكه نىسكىك مه منوونم نه ده بوون و لىشم توپه ده بوون و پله ي كاره كاريان پى به خشىبووم، نه مده وىرا يه ك قسه ش

بکه‌م، خه‌سووم ده‌یووت: ئه‌م هه‌موو کچه جوان و شوخ و شه‌نگه مه‌منون بوون، شوو به کورپی من بکه‌ن، له به‌دبه‌ختیمان ئه‌م قه‌له ره‌شه‌مان به نسیب بوو، یا خوا که‌س به‌دبه‌خت نه‌بی‌ت.

هه‌تا دوا‌ی ماوه‌یه‌ک به هاوسه‌ره پۆشنبیره خاوه‌ن شه‌هاده‌که‌م وت: من نان و چیشتی ئه‌م ره‌شه‌خیزانه‌م بۆ لێ‌ناندری‌ت، جا هه‌تا له بیرم نه‌چوه با ئه‌وه‌ش ب‌لێم: خۆیان دوو کچی که‌نجیان هه‌بوو، مامۆستا بوون، یه‌ک ئیشیان نه‌ده‌کرد، ده‌تگوت ده‌ستی‌ان به‌ خه‌نه‌وه‌یه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م خۆشی بوو قسه‌که‌م له ده‌م هاته‌ ده‌ر، ده‌می پ‌ژا، زمانی در‌یژ کرد، ده‌تکه‌م به‌ قوربانی دایکم و باوکم، ده‌تکه‌م به‌ خزمه‌تکاری خیزان و که‌سوکارم، باسیان نه‌که‌یت، حه‌دت چیه به‌ خراپ باسیان بکه‌یت، بۆم هه‌ستا به‌ شق و لێ‌دان، هه‌موو له‌شی شین و مۆر کردمه‌وه و ف‌پ‌نی دامه‌ نه‌و دیو جامخانه، شه‌و له‌و‌ی خه‌وتم، هه‌ر قه‌بولم کرد و نه‌مۆرا له‌ لای که‌سوکارم به‌ تاییه‌تی باوکم قسه‌ بکه‌م، به‌ پۆژ ده‌بوا‌یه به‌ سه‌یاره‌وه له‌ خزمه‌تیاندا بووما‌یه، بۆ بازار و بۆ خه‌سته‌خانه و پ‌رسه و سه‌ره‌خۆشی و ئاهه‌نگ و... هه‌تد.

کورپه‌ش ماسته‌ری ه‌ینا و بووه خاوه‌نی شه‌هاده‌یه‌کی به‌رزتر، وت: ئیتر چاک ده‌بی‌ت، به‌لام سه‌د شوکر به‌ رابردوو، هه‌رگیز نه‌مبینیوه و نه‌مبیس‌تووه خاوه‌ن شه‌هاده‌ی ئاوا نارۆشنبیر و ده‌م‌ترین و ج‌نیو فروش و زمان پیس، قسه‌ی خۆشی ج‌نیو بوو به‌ خۆم و باوک و دایک و که‌سوکارم، هه‌تا جارێکیان به‌ سه‌ردان پ‌ویشتمه‌وه ته‌له‌فونی کرد بۆ نایه‌یته‌وه، وت: نایه‌مه‌وه، ئیتر هات به‌ دوامدا و باوکم هه‌ستی به‌ شتێک کرد، به‌لام به‌ زمانی لووس نه‌زه‌ری باوکیشمی گۆپی و باوکم په‌وانه‌ی کردمه‌وه و وتی: هه‌موو که‌س گیر وگرفتی ده‌بی‌ت، ئێوه‌ش سه‌ره‌تاتانه، بیر بکه‌نه‌وه و خه‌یای خۆتان و منیش مه‌به‌ن.

ئ‌یتر له‌و پۆژه به‌ دواوه لێم بوو به‌ ئاگری قوره‌ت، به‌ دوو مانگ لێم نزیک نه‌ده‌بووه‌وه، قسه‌ی خۆش و جوانه‌کانی ج‌نیو و ل‌یتووپه‌ بوون بوو، سوکایه‌تی به‌ خۆم و که‌سوکارم، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده سه‌نگین و خانه‌واده بوو‌یتایه، به‌ دوو قسه‌ شووت پ‌ینه‌ده‌کردم، زوو زوو ده‌یووت: هه‌موو کچی زان‌کو حه‌زم لێ‌ده‌که‌ن، هه‌ر که‌سیان داوا بکه‌م مه‌منونیشم ده‌بی، کچی وا جوان و شوخ و شه‌نگ هه‌یه هه‌زاری وه‌کو تو د‌ین‌یت، ده‌ستیشم ماچ ده‌کات، بیخ‌وازم.

جارجار بیرم دەخستەوہ ئەى کوا قسە شیرین و خوشەکانت، کوا بەلئینی مالە بەهەشت ناساکەت، خیرا بە دوو سى جنئوى ناشیرین دەمکوتى دەکردم.

چەند مانگىكى تریشم بەو حالە بەسەربرد، دەتگوت لە دۆزەخدام، هەتا شەویك بۆم هەستا بە بى هۆ ئەوەندەى لئدام بیکەس کوزى کردم، هەرچى گيانك خوا بە منى داوہ، شین و مۆرى کردەوہ و وەکو عادەتى خۆى فرپى دامە ئەو دیو جامخانەکە و بۆ خۆى بیکەم لئى خەوت، منیش ئەو شەوہم بە سالتک لئپۆیشت، ناچار بەیانى هەندى ئالتوونم مابوو، پێچامەوہ و پۆیشتەوہ بۆ مالى باوکم، زاویەکمان لەوى بوو، سوپچەکەم دایە و وتم: سەیارەکەم بۆ بفروشه، بە هۆى سەیارەکەوہ زۆرجار کیشەمان بۆ دروست دەبیت، لە کاتى وەرگرتنى سوپچەکەدا دەست و مەچەكى بینیم شین بۆتەوہ، پیتی زانى وتى: ئەوہ لئى داوى؟ منیش بۆم نەشارایەوہ وتم: ئەرى وەللا، زاواکەشمان وتى: پۆلە خۆتو بى کەس نیت، با هەلەیکیشت کردبیت، باوک و کەس چۆن وازت لئیدین.

شەتەکە وردە وردە ناشکرا بوو، بەلام داوام لە زاواکەمان کرد باسى نەکات و سەیارەکەشم بۆ بفروشت، منیش بە دلشکاوى و مەینەتبارى ملى پتم گرت بۆ ناو ئەو مالە خوش و مێرد و خەسوو خەزورە چاکەخوازەم!.

زاواکەشمان چوو بوو بۆ دوکانى هاوسەرەکەم، بە نیازى ئەوہى هەندىك ئامۆزگارىی بکات، (تۆ پۆشنبیری و ئەو مامۆستایە، چۆن دەبى لئى بدەى، ئەگەر لئیشى بدەى کەى ئەوہ لئدانى ئادەمیزادە...)، بە خوا هاوسەرى ناموبارەکم زمانى لئى دەپژى، ئەوہى خوا پیتی ناخۆشە و هەرگیز نەوتراوہ بە جنئو و قسەى نابەجى پێیدا دى، ئینجا دەلى: لئدان بۆ کەرە، مادام گێراویەتەوہ دەبى ئەوەندەى تری لئیدەم!!

من لەم کەین و بەینە بێئاگام، هەر بە گەیشتنى مالەوہم زاواکەمان تەلەفۆنى کرد وتى: ئیستا دیم بۆ لات لە کوئى؟ وتم: وا ئیستا گەیشتمە مالەوہ، دواى کەمىک هات سەلامى کرد، دەستى کرد بە ئامۆزگارىی خەسووم، بە خوا خەسووشم دەمى بەرەللا بوو، ئەوہى ناشى بە منیش و بەویشى کرد، نیتەر زاواکەمان وتى: بە خوا ئیستە لەگەل خۆم دەتەبەمەوہ، خۆ لە خوینا نەدراوى، پێش خۆى دام خوا خێرى بنووسى.

نوه ماوويه کی زوره له مهحکه مه داین، براکه شمی به گرت داوه له کاتی تاقیکړنه وه ی سهری سالدا که قوتابی زانکویه، وتویه تی: ته هدی دی کردووم، نیستا کوتا داوی نوه یه ده بی ده ست له مارویه کم ه لگرم، منیش له به رانبر نه و هموو جادوو و چاوبه ست و ستم و لیدان و سوکایه تیبه ی نه و هر نه و هم له ده ست دی و ده لیم: هر عه فووی ناکه م، هرچند پتویستیشم پی نیه.

نیستا زوریک له هاوړی کچه کانم شوویان نه کردووه، منیش بیوه زن و دلشکاو و غمبار و خه فته تبار و بیزارو گه پامه وه لای نه و باوک و دایکه ی به گویم نه کردن و حیسابم بق نه کردن، هه تیوه به ره لالی ناکه س به چه به شه هاده کای و درو و فیشال، خه ریکه کچی کی تری له من داموتر له خسته ده بات.

له کوتاییدا من له دلسوزیمه وه به سهرهاتی خزم بق گپړانه وه، هه تا نیوه ش به ناگری فروفیشال و درو و جادووی نه و شهیتان سیفت و گورگانه دا نه چرتین که له پیستی مه ردا خوین حه شار داوه.

به هاواری دایکیه وه گیانی ده رچوو

دایکی نووسهری هم بابه ته ناوی (نامینه مه محمود) و نیستا له ژياندايه، ده گپړته وه: که له کوتایي ساله کانی سیه کاند که نه و کاته ژنبه زن باوی بوو، گرانش بوو، زوره ی خه لکیش هه ژار و نه دار بوون، هرکات بیوه ژنیک بدرايه وه به شوو، یان ژنبه ژنی پیبکرایه، مه رچی نه وه یان داده نا بی منداله کای له گه ل خوی بی نیت، له به هه ژاری و نه بوونی. له و کاته دا له گوندی کوپه داوی (به ری بچوک) نافرته تیکی بیوه زن به شوودرا و به لینیان لیوه رگریوو که منداله ساواکای له گه ل خوی نه هینیت، کاتیک کاتی گواسته وه ی هات و مالی زاوا هاتن به دوی بووکدا، منداله که هستی پیکردبوو، وه ک ده لین له دلی گه پابوو، هر که به یانی بووکیان پازانده وه، منداله که که ته مه نی سال و شتیک بوو، له گه ل بینینی

دایکی بهو حاله وه غوربه تی ههستا و دلی پر بوو، فرمیسکی داده پشت، زور ده گریا، گه ره کی وه پز کرد، بو ژیریوونه وهی و خه له تاندنی به گوزیه کی شکاو له سهر بانیزه که دانرا بوو، ناویان بو مریشک تیکردبوو، یه کتکیان که له وانی تر زیاتر زگی پتی سووتا و به زهیی بو جوشا، منداله که ی برده سهر سواله ته که و ناراسته ی کرد و فیری کرد، سهیری ناوی ناو سواله ته که بکات و پیپوت: نه وه دایه یه، ئیتر نه و منداله به سته زمانه وینه ی خوی تیدا بینی، ههتا خوی لیده که وت، به شه و به پوژ ده هاته سهر نه و سواله ته، سهیری خوی ده کرد، وای ده زانی دایکیه تی، سهدان جار و بگره هه زاران چاره سهیری شوپ ده کرده وه به سهر سواله ته که دا و ده یوت: (دایه، دایه، دایه، دایه....)، شه له ژوره وه به هه له داوان ده هاته سهر سواله ته که و دهستی ده کرده وه به وتنی: دایه.. دایه.

بهو حاله وه مایه وه ههتا دوی مانگیک به دم دایه دایه وه نه خوش که وت و بهو هه موو غم و په ژاره و ده ریایه که خه فت و دلته نگیه وه سهیری نایه وه و ههتا ئیستاش که ده یگێرنه وه جیگه ی ناسور و غم و په ژاره یه.

نه گه له یادیشم نه چوو بیت منداله که ناوی (گولچین) بوو.

هه ره له م سالانه ی رابردودا، سالی (۲۰۰۹) له ته له فیزیقی زاگروس له بهرنامه ی (زومین) پیاویکی پیشاندا که به فیتی ژنه که ی، که باوه ژنی منداله کانی بوو، دوی ته لاهدانی ژنه که ی خوی، نه وی خواستبوو، هه موو پوژی جاریک و چهند جاریک له منداله پینج سالانه که ی خوی دابوو، به په نجه ره وه به سته بووه وه، به دار و سۆنده و شق و زلله لیتی دابوو، چونکه باوه ژنه که ی پوژانه شکاتی لیکردبوو، پوژی چهند جاریک به لیدانی دابوو، که گوايه به گوئی ناکات، خوی جینو و دروی هه لبه سته بوو که ناوا و ناوام پیده لیت، منداله که له و مال و خانه و لانه یه زیاتری شک نه برد بوو، بویه هه ره که باوکی ده هاته وه نه ویش ده هاته وه ژوره وه بو بهردهستی باوه ژن و باوکی، باوه پیاره ئاسایی، بیبه زهیی، ههتا له نه جامدا منداله که یان خسته گیانه لا، ئینجا باوه ژنی دلره ق ده ست و قاچی کرده وه، نه ویش به ئیشاره تی لئوه وشک و ژاکاوه کانی داوی ناوی کرد، به لام له سهر قسه ی خوشک و براکانی منداله که، باوه ژنی له جیاتی ناو، به چنگ و په نجه گورگ ئاساکانی دم و لوتی مندالی بیده سه لاتی هه لئوشی، تا له ژیر ده ستیدا به تینویتی و به دهستی ستمی باوه ژن و باوکی بیبه زهیی، وه کو

بەروانەى ناو ئاگر ھەلپوگا، ئەم مردنەش داخى كرده دلى بيسەر و بينەرانەوہ لە ھەموو شوپننىكى ئەم جىھانەدا.

ئاخر مندالە لە كاتى ھەستكردن بە ترس و ھەپەشە پەنا بۆ باوكى دەبات، بەلام ئەم مندالە لە كاتى ھەستكردن بە ئەوپەرى ترس و لەرز لە مائەوہ ھەر گەراپەوہ باوہشى باوكى بىيەزەيى و دلپەقى، ئەويش وەكو دوزمىنى باوہكوشتەى خۆى گرتى، بە لىدان بەريوہە گيان و لاشەى ناسك و بىتاوانىي كۆپەكەى خۆى، لەگەل ھەر لىدان و ئەشكەنجەدانىكىشدا ھاوارى باوكى دەكرد، تو خوا باوكە گيان بۆ وام لىدەكەى؟ ھەتا زمانى جولاً و دلى لە لىدان كەوت...!!

بۆنى داىكى كرد و گيانى دەرچوو

لە پۆزى ٢٠١٠/١١/١١ لەگەل دەستەيك لە مامۆستاىانى بەرپۆز و پايدار چووین بۆ دەفەرى (سۆران) و (سیدەكان)، بۆ سەردانى چەند قوتابخانەيەكى شەرعىي لە ناحیەى (سیدەكان)، زۆر دلخۆش بووین، ئەوانیش بە ھەمان شێوہ، دواى بىنين و دابىنكردى پىويستى مامۆستا بەرپۆز و فەقى دلپاكەكان، ئىتر شەوى ھەينى بوو، بۆ خەوتنىش گەراپەوہ قەزای سۆران، بەيانى كە ھەستاین بۆ نوێژ، مامۆستا ئەبويەكرى سدىقى فەرمووى: مامۆستاينە ئەمشەو لە خەمدا پىتقەمبەرى خوا (سەلات و سەلامى خواى لەسەر بىت) ھاتبوو بۆ ئىترە و بەم خانووەدا دەگەرا، ئىتر ھىندەى تر دلمان بە كارەكەمان خۆش بوو.

بۆ نوێژى ئىوارە چووین بۆ گوندى (كانى بى)، بۆ سەردانى خزمەكانى مامۆستا ئەبويەكر بە بۆنەى مردنى ئافەرەتيكەوہ، دواى ناخواردنى ئىوارە چووین بۆ مالى مامۆستای مزگەوت - مامۆستا خەيروللا، لەوئ مەجلىسى قسە و بەسەرھات گىرانەوہ گەرم بوو، مامۆستا خەيروللا وتى: لاى ئىمەش پووداويكى زۆر خەفتاوى پوويداوہ، ژن و مێردىك بەينيان تىكچووبوو، ژنەكە پۆششتبووہوہ بۆ مالى باوكى، مندالەكەشى جىھىشتبوو كە تەمەنى چوار مانگ دەبوو، مندالەكە ئەو ماوہيە زۆر گريا بوو بۆ داىكى، بە شێوہيەك لە دەست گريانى

وه پز بووبوون، خه لکيکي زوريشيان ناردبوو به دواي نافره ته که دا - دايکي منداله که -، به لام که سوکاره که ي نه يانه يشتبوو بيته وه، به لي دواي سي مانگ، به تکا و رچاي زور نافره ته که و خزمه کاني دليان نه رم بوو، رازي بوون نافره ته که بگريته وه يو لاي هاوسه ره که ي، نافره ته که يان له که ل خويان هينايه وه، هر که گه يشته ده رگاي ماله وه و گويي له گرياني منداله که ي بوو، هاواري کرد و وه کو شيت و هار راي کرد و باوه شي به منداله که يدا کرد و گوشي به سنگيه وه و ده ستي کرد به ماچکردني، منداله که ش به به رچاوي هه موانه وه لوتي نا به سنگي دايکيه وه، به يه که هه ناسه ي قول بوني به دايکيه وه کرد، هه ناسه و بوني دايکي هه لمزي و يه که سه رگياني ده رچوو، که رايانوه شاندي گياني تيدا نه ما بوو.

با دايکان و باوکان له نازاوه و کيشه ي نيوانياندا ناکام ونه نجامي نه و کيشه و ليکدا پرانه بيته به رچاوي خويان، خه نجه ري زه هراوي نه که ن به دلي ناسک و بيگوناهي منداله بييتاوانه کانياندا.

خواناردی

نم به سه رهاته که سيکي جي متمانه بزي گيرامه وه:

خيرانه که ي نه خوش بوو بردي يو به غذا، هه تا له عه ياده که هاته ده ر سه ياره که يان دزرا بوو، کاته که ش کاتي ته قينه وه و فراندن بوو، بويه خيرا سه ياره يه که ي سه ري خويان گرت و به خيرايي گه رانه وه، له ريگه له دووز خور ماتوو لاياندا بوو تا نان بخون، پيش نه وه ي بچه ناو چيشته خانه که ته ماشا ده کات سه ياره که ي راگيراه وه نه ميس سويچي زياده ي پي ده بي، خيرا دايکي و خيرانه که نه خوشه که ي سوار ده کات و پتي پياده نيته يو هه وليتر، که ده چيته ماله وه ته ماشا ده کات يه که ده فته ر دولاريش له ناو سه ياره که يدايه .

کورپکی گہنج و دلخوشکردنی دایک و باوک

ئەم رووداوەش بۆی ئەو کەسە بۆی گێڕامەوێه کە براکە ی تووشی نەخۆشی سەرەتانی خۆی
 بوو، زوو زوو دەمارە خۆینەیتەر و خۆینبەرەکانی دەتەقین، براکە ی بردی بۆ تاران، لەوێ
 پزیشک ئیزنیدا، ووتی: چارەسەری لەسەر ئەرزییە، بیبەنەوێه خزمەتی بکەن هەتا دەمریت،
 لە پێگە بە برا گەرەکی وێ: کاکە توو ئەو خۆایە بە باوکم مەلێ، ئەزانم دکتۆر چی وێ:
 بەس بە باوکم مەلێ با خەفەتم لێ نەخوات، هەتا دەمرم، با من بمرم، بەلام باوکم خەفەت
 نەخوات، کە گەیشتنەوێه مالهێ دەستی کرد بە قەسە ی خۆش و گەفتوگۆ و باسی سەفەر و
 دکتۆر و ئەم بابەتانە.

له پاش ماوه يه ك خوى ده گورپيت و ده پوات بۆ يارى دووگولتى بۆ نه وه ي باوكى بپوا بكات به قسه كانيان و دليان خوش بيت، له و كاته وه كه گه راپه وه له يارى هه ستنى به له ش سووكيى كرد و بۆريه خوينه كان له وه دوا يه ك جارى تر نه ته قين، ئيستا زۆر چاكه وخوى له ناو خه لكدا ده بگرته وه.

خير هومه نديكي تازه ييگه يشتوو

ماموستا شیخ فاتح داراغایی له شهوی ۲۱-۲۰/۱۱/۲۰۰۶ له مهجلیسینکا گتپرایوه: که له بهندیخانه دا کوپنکی لای تازه پیگه یشتوی له گه ل بووه، له سالی (۱۹۹۵) کوپه که بوی گتپراوه ته وه وتویه تی: ئۆتۆمبیل هم بوو، سهردانی مه رزم ده کردو له وی کاسیم ده کرد، ههتا جاریکیان له گه پانه وه مده له قه راغ شاری سلیمانی، کابرایه کی پیری په ککه وه دهستی لی راگرتم، منیش وه ستام و سوارم کرد و وتم: بۆ کوئی ده چی؟ وتی: بۆ فلان شوین، وتم: نیشت

چیہ؟ کابرا جوابی بۆ نہدرایه وه و دەستی کردە گریان و بە دەم گریان و هەنسکە وه وتی:
 خێزانێکی زۆرم بەسەرا کەوتوو، لە بەیانی زوو وه پۆیشتوم یەك دینارم دەست
 نەکەوتوو، نازانم چۆن بچمە وه بۆ ناو ئەوماڵ و مندالە پەش و پووت و برسێیه، کۆرە کە
 وتی: منیش یەكسەر ئوتومبیلە کەم لێخوپی بۆ ژێر پردە کە ی خوار مزگەوتی گەرە، لەوێ بە
 کابرام وت: تۆ دامە بەزە من هەندێ ئیشم هەیه ئیستا دیمە وه و دەتگە یەنمە ماله وه، وتی:
 باشە، کابرا بە دلی تەنگە وه و بە کۆلی خەم و پەژارە وه دەستی بەر ناوچەوانی دا، منیش
 خێرا یەك فەرە ئارد و یەك فەرە برنج و یەك فەرە شەکر و یەك تەنکە پۆن و هەندێک
 شتی وردەم بۆ کڕین و سواری ئوتومبیلە کەم بوومە وه، کابراش نە یزانی چیم کردوو و
 مەبەستم چییه؟! وتم: فەرموو خالە پێگە ی ماله وه م پی بلی، پۆیشتین بۆ مالیان، پیرە ی
 داماو دابەزی و لە دەرگای دا، منیش دەستم کرد بە داگرتنی شتەکان و کابراش دەستی کرد
 بە دوای خێر و هەردوو لە پی بەرز کردە وه بۆ ئاسمان و هەناسە ی ساردی هەلشەکیشا، زۆر
 پارایه وه و لالایه وه و سوپاسی خوی کرد، پاشان مندالەکانی گشتیان هاتن بە گەرە و
 بچووکە وه کە زانیان شتم بۆ هیناون دەستیان کرد بە ماچکردنی سەیارە کەم، تەنانەت
 تایی سەیارە کەشیان ماچ کرد، ئیتر منیش بە خوام سپاردن، هەرچەند داوای ناوینشانیان
 لێکردم، وتم پێویست ناکا، مالی من نییه، مالی خوایه.

کۆرە کە وتی: ماوه یەکی کەم دوای ئە وه مامەلە یەکم کرد پەنجا هەزار دیناری سوپەری
 قازانج کرد، کە خۆم هەرگیز بە تەمای ئە و قازانجە زۆرە نەبووم و بە خەیاڵیشم دا نە دەهات.

یارمه تی منداڵ

کاک موحسین ئەمینی لە ئێران لە شاری (...) کاری دەکرد، حەرەس موەلیدە بوو، مانگی بە (۲۰) هەزار تەن، دواى تەواوبوونی ماوه‌کەى دەلى: وەم بۆم زیاد نەکن ئەو کارە ناکەم، چونکە بە شەم ناکات، وتیان زیادى ناکەن، دەورووبەرەکش هەموو دەولەمەند و خاوەن قىلا بوون، لەو ماوه‌یه‌ ژۆر خەفەتى بىکارىم هەبوو، حەزىشم لىنەبوو ئەو کارە بکەم، کاری دیکە شەم دەست نەدەکەوت، پۆڤکىيان چووم سەموون بکړم، لە رىگه ژن و منداڵىکم بىنى چاوى بە سەمونه‌کە کەوت دەستى کرد بە گریان، ژنەکش پەلى منداڵەکەى گرتبوو هەر پاي دەکىشا، بە دزی دایکىیه‌وه لە تىک سەموونم دا بە منداڵەکە و نەبوونى و برسىتى منداڵەکانى خۆم هاته‌وه پىش چاوى، وەم: خوايه من بە زەبىم بەم منداڵە دا دىت و پازى نىم برسى بى، ئەرى خوايه تۆ پازى دەبى منداڵى من برسى بن؟، ميوانمان هات وتیان: دەچىنە تاران، ئىواره دەگەپىنەوه، منىش وەم: من بۆم ناکرىت، دەگەپىم، بەلکو کارىکم دەست کەوتىت، وتیان: بۆ بىکارىت؟ وەم: بەلى، وتیان: هەولنىکت بۆ ئەدەين.

کە ئىواره هاتنەوه وتیان: کارىکى باشمان بۆ دۆزىه‌وه، کابرا دەگەپىت بە دواى کەسىکى دەست پاکدا، مانگی بە (۲۵) هەزار، هەر بۆ بە يانى چوومه سەر کارەکە و بە شەوىش بۆ ئەوه‌ى بە ديار حەمال و کرىکارەکانەوه خەوم لىنەکەوتىت وەکو کرىکار بارم لەگەڵدا دەگرتن، شەوى بە سى هەزار تەن، (۲۵) هەزار هەقى مانگانەکەم و (۶۰) هەزارىش هەقى کرىکارىه‌کەم، نىتر مانگی (۹۵) هەزار تەنم دەست دەکەوت.

خیر و چاکه له گهل منداڵ

له کتیبی (ئەسرینەکانی سەدهی بیستم) هوه، پیاوهکه هیچی نهبوو، چوووه بازار، تهنه یهک دیناری ئاسنی پێبوو، یهک دهست سلقی پێ کړی، له پێگه ژن و منداڵکی بینی، منداڵکه ههردەگریا، پیاوهکه وتی: چی دهوێت خوشکی؟ وتی: هیچ کاکه تق برۆ، دهلی منیش پێم له بهر نهچوو ههتا زۆرم لێکرد، بۆم دهركوت داوای سلق دهکات، دایکیشی پارهی پێ نییه، منیش وتم: خواجه له بهر خاتری تق نهو دهسکه سلقهی دهدهمی، بهلی سلقهکه م دایه دهستی منداڵکه و پۆشتم، له مالهوه ههرجی ههبوو شتیکی ساده خواردمان و قسه م نهکرد، ههرجی وتیان: منداڵ له بهیانیهوه چاوه پێ شتن بۆیان بکړی، قسه م نهکرد، - شهو خهونم بینی - قیامهت بوو، تهرازووی خراپهکانم قورس بوو، چاکهکانم سووک بوون، زۆر دهترسام، له وهدا بوو پهوانه ی ناو دۆزهخم بکهن، بهلام بینم له ئاسمانهوه گهلا سلقهکان یهک یهک دههاتنه خوارهوه دهکهوتنه سه ر تاکی تهرازووی چاکهکانم، ههتا قورسیان کرد و پرزگارم بوو.

له پێگهیهکی ئینتهرنیتهوه خویندما نهوه، له میسر بهرنامهیهکی کۆکردنهوهی کۆمهکی بۆ (نهخۆش و ههزار و لیقهوماو)، کۆمهکی کۆده کردهوه بۆ نهخۆشیهکی ترسناک، که سێک به شداری کرد، وتی: ئهوه پێنج جونه بهم نارد، ئێمه له مالهوه هه ر خۆم و دایکم به یهکه وهین، لهو پێنج جونه بهمش زیاترمان نییه، دواتر ئێمه به دیار بهرنامهکهوه دانیشتووین، هه رکهس کۆمهکی ده نارد دهیوت: نیوه ی بۆ نهخۆشهکه و نیوه ی بۆ نهو کوپ و دایکه خیره ومه نده ی لهو پێنج جونه بهمش زیاتریان نییه، دهلی پیاوێک وتی: ئهوه ههزار دۆلار نارد، نیوه ی بۆ نهوان و نیوه ی بۆ نهخۆشهکه، دواتر کوپهکه له کۆتایی بهرنامهکه دا په یوه ندی کرد وتی: ماوه یهکی زۆر بوو دایکم نهخۆش بوو، پارهمان نهبوو هیچ چاریشمان نهبوو، ئه م شهو لهو بهرنامه یه دا دایکم که نهخۆشهکه ی بینی وتی: کوپم نهخۆش حال ی نهخۆش ده زانییت، تو خوا نهو پێنج جونه بهمش هه مانه بینیره بۆ نهو نهخۆشه، منیش له سه ر قسه ی دایکم بۆم ناردن، ئیستا به نه ندازه ی نهخۆشهکه کۆمه کییمان بۆ کۆکراوه تهوه.

مندالی خیره و مه ند

مندالیکى هه تیو له گوندی (هه له دن) که هه تیوو بوو، پۆژانه ته نها دووسه دوپه نجا دیناری وهرده گرت، له نا ههنگی یادی له دایکبوونی پیغه مبهردا (ﷺ) که خه لکی گونده که سازیان کردبوو، خوشم به شدار بووم و له وی بووم (نووسه ن)، (۲۵۰) دیناره که ی هینابوو بۆ ماموستا (مه لای) گونده که، ماموستاش به سه یریکه وه تتی راده مینتی، زهرده خه نه یه ک ده یگریت، منداله که هه لو یسته یه ک ده کات و تیرامانی ماموستای پی سه یر ده بیت، بویه یه کسه ر ده لی: ماموستا نه گه ر که مه (۲۵۰) که ی به یانیشته بۆ دینم، تو نه مه م لیوه رگره با له م یاده پیرۆزه دا به شدار بم.

گوله به پۆژه فروشه که ی هه ولیتر که مال و مندالی به و سینیه گوله به پۆژه به ختو کردووه، به لām سالی (۲۰۰۷) له (۱۲) ره بیعوله وه ل، سینیه گوله به پۆژه که ی هه موو کردووه به ختیر، وتویه تی: ده بی بیسه لمینم پیغه مبه رم خوش ده ویت.

مندالی دزراو

سه عید قامیشی (نه و منداله بوو به مندالی دزیبوویان)، دوا ی چل سال له به غداوه گه رایه وه و باوکی نه ما بوو، به لām دایکی ناسیه وه، به سوتاوییه کی مندالی که بوو بووه نیشانه به له شیه وه - پۆلیسیکی وه جاخ کویری ده وله مهن دی عه رب بر دبووی - که گه رایه وه کوردیی نه ده زانی، به لām پۆلیسه که ناو نیشانی سلیمانی و شاربازیر و گوندی قامیشی پیدابوو، هه موو مولک و مالی خوشی له سه ر تاپۆ کردبوو.

بیوه‌فایی کور

له به‌رنامه‌یه‌کدا گویم لی‌بوو مامۆستایه‌ک باسی کرد:

ئه‌و دایکه‌ی کوره‌که‌ی به‌ خه‌نجه‌ر کوشتی و پێش گیان ده‌رچوونی دایکی په‌شیمان بووه‌وه و له‌به‌رچاوی دایکی ده‌ستی به‌رز کرده‌وه ویستی خه‌نجه‌ره‌که بکات به‌سه‌ر دلی خۆیدا، به‌لام دایکی له‌ گیانه‌للادا ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و وتی: خه‌نجه‌ریکت له‌ دلم دا، توخوا مه‌یکه به‌ دوو خه‌نجه‌ر، کوره‌که‌ش به‌ گوێی کرد، ئیتر دایکی به‌ پووی خۆش و زه‌رده‌خه‌نه‌وه سه‌رینایه‌وه، کاتی ئه‌مێن بوو کوره‌که‌ی ئه‌م جاره له‌ قسه‌ی ده‌رنه‌چوو، شوکر بۆ خوا خۆی نه‌کوشت (۱).

بی‌متانه‌یی

ده‌گێڕنه‌وه پیاویک به‌سه‌ر نه‌سپێکه‌وه ده‌بێت، له‌ ریگه‌یه‌کی دوور و چۆلدا پیاویکی نۆر شه‌که‌ت و په‌که‌وته‌ی بینی، له‌ دوا‌ی خۆیه‌وه سواری کرد، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک کابرا حه‌سایه‌وه، خه‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌ره‌ینا و به‌ کابرای خاوه‌ن نه‌سپیی وت: دابه‌زه هه‌تا نه‌مکوشتووی، زینی نه‌سپه‌که‌م به‌ره ده‌ست، دوا‌ی پارانه‌وه و تکا و پچا دابه‌زی، ئه‌ویش زینی نه‌سپه‌که‌ی گرت، به‌لام کابرا به‌ چه‌ته‌که‌ی وت: مه‌پۆ ئه‌م قسه‌م لی‌وه‌رگه‌، (توخوا ئه‌م به‌سه‌ره‌اته بۆ که‌س باس مه‌که، با خه‌لکی له‌ پیاوه‌تی و خێرکردن خه‌مساردیی نه‌که‌ن و واز له‌ خێرکردن نه‌هێنن).

به حوت دینار ژن و منداله که ی رزگار کرد

به سهرهاتی حاجی صالح گه لاله یی - که ژنه که خریک بوو ته لاق بدریت، به حوت دیناره که ی خوی نافرته که و منداله کانی رزگار کرد - نافرته که له ته لاقدان، منداله کانیش له ناواره یی و بی دایکی.

حاجی صالح گه لاله یی دانیشتووی گه ره کی مه جید به گ له سلیمانی که ماوه ی (۱۹) ساله له مرگه حوت هاوړیږن و زیاتر له (۱۱) سالیسه دراوسیږن. - بوی گتیرامه وه که له سهره تای په نجاکاندا له ناوچه ی پینجوین پولیس بووم، شه ویک له یه کیک له گونده کانی نه و ده فهره ماینه وه، نیواره بو ناخواردن دابه شیان کردین به سر ماله کاند، من به تنیا بهر مالیک که وتم، که چوومه ژوره وه ته نها یه ک نافرتم بیني خریکی چیشت لیان بوو، سه لام لیکرد و ژور به گرمی فرمووی کردم، که دانیشتم و وردبوومه وه، بوم دهرکهوت نه و ماله ته نها نه و نافرته ی تیدایه، بویه هه ستام بپوم، نافرته که وتی: کاکه بو هه ستای؟ بو کوی ده چی؟ وتم: وه لالا به تمام بپوم. وتی بو؟ وتم: چونکه نه م ماله هر توی لی و دروست نییه من لیره بمینمه وه.

وتی: دانیسه نابینی نه و مه نجه له گورهم خستوته سر ناگر، نیستا قهره بالڅ ده بیت، نیشمان به دهسته وه یه. وتم: نیشی چی؟ وتی: به تهمان ته لاق به ته لاق بکه ن. وتم: بو خوشکم؟ وتی: من ژنبه ژنم پیکراوه له گه ل نافرته تیک، من مندالم نابیت، ده یانه وی ته لاقم بده ن، به ژوریش ژن به براکم ته لاق نه دهن و سی مندالیشی هه یه.

ژوری پینه چوو چه ند پیاوړیک ماموستایه کی نابینیان پیش خویان خستبوو، له گه ل ژنیک و سی مندالدا خویان کرد به ژوردا و قهره بالڅ بوو، خاوه ن مالیش فرمووی کردن و به خیرمان هیان، نویژمان کرد و ده ستان کرد به ناخواردن، دوی ناخواردن ماموستا دهستی کرد به قسه کردن وتی: نیوه که به گوتی که س ناکه ن و هر سوورن له سر قسه ی خوتان، با زوو جیبه جی بکه ین، چونکه درهنگه و نیمه ده بی بگه ریینه وه، قسه یان دامه زړاند، میردی نافرته نه ژوکه که سوور بوو له سر ته لاقدانی هاوسره که ی و

بهرام به ره که شی له و چیتړ بوو، ده بیوت: وه لّلاّ تو ته لّاقی بدهی، منیش ته لّاقی نه دهم،
 نه ویش ده بیوت: به خوښی خوټ نییه ده بی توښ ته لّاقی بدهی، منیش گویم پاداشتبوو، له
 بابه ته که ټیگه یشتم، به هر حال هاتنه سهر نوو سینی ته لّاقنامه، وتم: یارمه ټیم ده دن منیش
 دوو قسه بکه م، وتیان: فرموو، یووم کرده باوکی منداله کان، وتم: کاکه تو هر ته لّاقی
 نه دهی؟ وتی: به لی، وتم: نهی خوټ به پیاو نازانی؟ وتی: به ره وه لّلاّ، وتم: دهی پیاو ده بی
 سولج بکات، تو سولج ناکه یت؟ وتی: بۆ نایکه م، منیش چند سال بوو له مووچی
 پؤلیسه که م حوت دینارم پاشه که ووت کردبوو، له ده می خوّم و مال و مندالم گرتیږوه، له وه
 زیاترم شک نه ده برد، حوت دیناریش زؤر زؤر بوو بۆ نه و سهرده مه و خانووی پی ده کړا -
 یووم کرده کابرا و وتم: به چند سولج ده که ی؟ وتی: به ده دینار، - ده دیناری په نجاکان
 پاره یه کی زؤر بوو -، وتم: نهی خاتری خوا؟ وتی با نو دینار بیټ، وتم: خاتری ماموستا و
 جهامعت، وتی: پاشه، با هشت دینار بیټ، به لّام له وه که متر رازی نابم، برای نافرته که
 وتی: به خوا له مانگایه ک و گویدر ټرک زیاتر شک نابم که هر به و دوانهش جووت ده که م،
 نیتړ تو سولجی چیم بۆ ده که ی به پاره؟ منیش هر که سهیری منداله کانم ده کرد نانیاں
 نه خوارد و داوینی دایکیان به ره لّلاّ نه ده کرد، وهخت بوو سهریان هه لکه ندریت به دهم
 هه نسکدانه وه، دوو گه وره که یان به دهم گریان و فرمیسک رشتنه وه زوو زوو ده یانوت: توخوا
 دایکه به جیمانه هیله، نیتړ من له تاوی نه و سی منداله جهرگم ژانی ده کرد، گریان و
 غوربهت به ری قوپگی گرتبووم، قسم باش بۆ نه ده کړا، به هر حال وتم: کاکه بۆ خاتری نه م
 برایی نه و نافرته تش ناگریټ؟ وتی: چارم نییه له بهر ته کلیف و تکای تو، با دینار ټیکشی
 خاتری تو بیټ، به خوا له وه که متر رازی نابم و قسه ی تری لیڼه که، حاجی سالت ده لیت: به
 ناواتی خوّم گه یشتم، یه کسهر حوت دیناره که ی سهرمایه ی ژیانم بوو خستمه به رده سستی
 کابرا و وتم: پیاو نه و پیاو به په شیمان نه بیته وه، وتی: پیاو قسه ده کات، وه ریگرت، سولج
 کړا و نافرته ته که ش له خوشییدا باوه شی کرد به منداله کانیدا و مندال گه شانه وه و باوه شیان
 به دایکیاندا کرد، نینجا داوی نانمان کرد بۆ منداله کان، مندال نانیاں خوارد و دلّیان خوش
 بوو، چونکه نیواره له تاوی دایکیان نانیاں بۆ نه خورا، وه کو گول گه شانه وه، منیش له بهر

خوا ئو کارەم کرد، هیچ مەبەستێکی دنیا ییم نەبوو، تەنانهت پرسپاری ناوی ئن و
 پیاوێ که شەم نەکرد، جارێکی تریش بە و ناوێ و نەچوو مە ئو گونده .
 جارێک ئافره ته که م بینى، قابله مە یه ک ماستى پێبوو، وتى: کاک صالح من فلان ئافره تم که
 یزگارت کردم و بوو یه فریشتە ی مندالە کانم، ئەم قابله مە ماستە م بۆ هیناوی، بە خوا هەرگیز
 لە بیرم ناچیتە وە، خودا پاداشتت بداتە وە وە کو دلی ئو مندالانەت خو شکردم، حاجی صالح
 وتى: بە ئافره ته که م وت، بپۆ خوشکم بە خوا دەبی قابله مە ماسته که ت به ریتە وە و جارێکی
 تر پازی نیم بپی بۆ مالمان و دیارییم بۆ بپنی، من بۆ خوا م کردو، خوا حافیزت بپت،
 قابله مە ماسته که م پێدا ناردە وە، خوا لیم وە رگریت.

پیرستی بابہ تہ کان

- ۵ دہ بیت نہ و سوننہ تہ ت بہ سہ ردا جیبہ جی بکہم
- ۶ نہ جہل لہ بیردا نہ بوو، لہ سہ تلّیٰ ناودا بوو!
- ۷ کفنی بو کابرا هینا، کہ چی بہ نسیبی خوئی بوو!
- ۸ نہ جہل بہ دواتدا دہ گہ ری، با لہ مالیش نہ بیت
- ۹ نہ جہل ریئی لیدہ گریّت
- ۹ مہرگی خوئی لہ دارمہ میتہ کہ دا دی!
- ۱۱ نہ وہی لای بہ ندہ خہ یالہ، لای خوا بہ تالہ!
- ۱۳ نہ گہر بو لای نہ خوش چوویت مردنت لہ یاد نہ چی!
- ۱۵ بو خوا ژیان، ماندوویوونی دہویت!
- ۲۰ تہرمی سی برا لہ یہ ککاتدا هاتنہ وہ
- ۲۱ خوراگریی و شوکرانہ برژی ری
- ۲۲ لہ وادہی دیارییکراودا تہرمہ کہی لہ جیاتی خوئی هات
- ۲۳ مہ لا و شایہر ناموزگاریی یہ کتر دہ کەن
- ۲۴ نہمہ قسہی شیتہ، یان خواناس!
- ۲۵ کہ نہ کیویبہ ک بووہ قوچی قوربانینی و مندائیکی لہ سہر برین پژگار کرد!

- ۲۷ خَوای گه وره دوزمنیشت بۆ موسه خخه دهکا
 ۲۸ نه بهر مندائه کانی گۆشته که ی بۆ نه خورا
 ۲۹ خوا کۆتره که ی خسته باوه شم
 ۳۱ شیتیکی په که که وته و دایکیکی دئسۆز
 ۳۱ پایزه برا
 ۳۳ برادره عه ره به کانم چه کیان بۆ ته نگانه بوو
 ۳۵ خوا نه که س غافل نییه
 ۳۶ هه ردووکیان به خه ته نه کراوی نه دایک بوون
 ۳۷ نه خزمهت پی شه وای وه فاداراندا
 ۳۹ شه وگه ردی به وه فا
 ۴۲ دوا ی چل و شه ش سال دابران بوونه وه به ژن و می ردی راسته قینه
 ۴۴ شانزه سال ژنه که ی نه نه خوشخانه له ژیر چاودیری پزیشکدا بوو، پی ی لی نه بری
 ۴۶ هاوسه ری به وه فا
 ۴۷ یا خوا حاجی له مشه و زیاتر به ته نیا له گۆردا نه بیت
 ۵۰ هه ر نه وه فادارییدا
 ۵۲ وه فاداریی ژن
 ۵۳ غیره و وه فاداریی پی او
 ۵۴ چه قده سال چاوه ری ده ستگیرانه به ندکراوه که ی کرد

- ۵۵ سەگىك ھاۋرىكەي دەبات بۇ لاى پزىشك
 ۵۶ بە لەتىك نان چەند سال پاسى كردم
 ۵۸ پاسى ھەردووكيانى دەكرد
 ۵۸- كلىپەي گروتىنى دل و دەروونى دايك بە چى دادەمركى؟
 ۶۱ كۆرە لاسارەكەي دواى مردنى دايكى دووچارى نە خوشىيەكەي دايكى بوو
 ۶۲ كاتىك لەگەل دايكى ئاشتىبوو ھە خوا مندالى پىبەخسى
 ۶۴ فەرمانى دايكم واجبە و دەرس وتنەو ھە سۈننەتە
 ۶۵ نزا و پارانەو ھە پىرەژنە ستەملىكراو ھە يەكسەرگىرا بوو
 ۶۷ عوسە سەرخۇش، چۈن بوو بە حاجى عوسمان؟
 ۶۹ لە ئىنتەرنىتەو ھە
 ۷۰ سى مانگ جوينم پىدا و دوايى لەسەر دەستى ئەو تەو ھەم كرد
 ۷۲ بە ھۆى مەرە خىرەكەو ھە ماركسىيەك تۈبەي كرد
 ۷۵ لە ھاۋرىي خراپ چىم دەستكەوت؟
 ۷۶ باوكى خۇى دابەستىبوو ناۋى پى ھەندەگۆرت
 ۷۷ بانگخوازىكى كورد لە سوید
 ۷۸ مندالىكى سى سالان ھەوالى باوكى ونبوۋى زانى
 ۸۰ تەمەنى (۱۴) سال بوو، پىنج ھە جى كردبوو؟
 ۸۱ لە بەندىخانە خاۋەنى پارەكەم دۈزىيەو ھە

- ۸۲ نه و مامه له یه ی به بی پرسی هاوسه ره که ی کردی سهری خوارد
- ۸۶ خه سووی دهرمان خوارد کرد دوو کوره که ی پینی مردن!
- ۸۹ به راستی پیلانی ژنان گه وره یه
- ۹۳ له چاوتر و کانیکدا ناوی خویشی له بیرچوویه وه
- ۹۴ له بهر خوا لئی خوشبووم
- ۹۶ ناگاتان له داوی شهیتان سیفه ته کان بیت ناگاداریه که له خوشکیکی مارانگازمه وه
- ۱۰۱ به هاواری دایکیه وه گیانی دهرچوو
- ۱۰۳ بونی دایکی کرد و گیانی دهرچوو
- ۱۰۴ خوا ناردی
- ۱۰۵ کوپیکی گه نج و دلخو شکردنی دایک و باوک
- ۱۰۵ خیره ومه ندیکی تازه پیگه یشتوو
- ۱۰۷ یارمه تی مندا ل
- ۱۰۸ خیر و چاکه له گه ل مندا ل
- ۱۰۹ مندائی خیره ومه ند
- ۱۰۹ مندائی دزراو
- ۱۱۰ بیوه فایی کوپ
- ۱۱۰ بیتمانه یی
- ۱۱۱ به جهوت دینار ژن و مندا له که ی پرگار کرد

فرمیسک رشتن له پیناوی خوا دا له خوینرشتن
کاریگر تره. نه و چاوهی فرمیسکی له بهر خوا داباراند
بیت دووگه لی دۆزه خی تیڼاچیت، دهی به ریزیش
به شدارییمان بکه به رشتنی چهند دانه گه وهه ریک له
فرمیسکه کانی چاوت له خویندنه وهی هم
گه وهه نامه دا و هاوخمی و هاوسوژی خوت دهر بیره
بو پالنه وانانی هم چیرو کستان

له بهریو به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کار
ژماروی (18-2) ی سالی 2010 ی پی دراود